មាតិការឿង

ទំព័រ

១. ជីវប្រវត្តិសង្ខេបនៃព្រះគ្រូឈីង-ហាយ ១

២. អាថ៌កំបាំងនៃពិភពលោកខាងមុខ............ ៨

៣. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបរិភោគម្ហូបសាច់(ម្ហូបបួស)............ ៦៨

៤. កិច្ចបញ្ចូបេះ: វិធីក្វាង-យីន............ ៩៥

វិនយ័ប្រាំ............ ៩៧

ឧទ្ទិសនាមសៀវភៅបោះពុម្ពផ្សាយនិងពុទ្ធបរិសទ័
ទាំងឡាយលើពិភពលោកទាំងមូល ។

ជីវប្រវត្តិសង្ខេបនៃព្រះគ្រូឈីង-ហាយ

ព្រះគ្រូឈីង-ហាយកើតនៅប្រទេស វៀតណាមពុករបស់ព្រះគ្រូជាគ្រូពេទ្យចិនសែមានឈ្មោះល្បីល្បាញ គាត់ចូលចិត្តសិក្សាវប្បធម៌ ពិភពលោកហើយ ជាពិសេសសិក្សាផ្នែកទស្សនៈវិទ្យា ។ ក្នុងចំណោមផ្នែកសិក្សាទាំងនេះដែលគាត់ចូលចិត្តបំផុត គឺក្បួនសិក្សារបស់ព្រះគ្រូឡាវ-តឺនិងត្រាង-តឺ ទុកអោយព្រះគ្រូឈីង-ហាយសិក្សាកាលនៅភាពជាកុមារម្ល៉ះ ។ ព្រះគ្រូឈីង-ហាយបានអានសាច់រឿងអស់នេះ មុនចូលទៅរៀននៅបឋមសិក្សា ។

មិនដូចជាកុមារា-កុមារីសាមញ្ញនោះទេ ព្រះគ្រូឈីង-ហាយពេលណាក៏ដោយ គេឃើញលោកអានក្បួនផ្នែកទស្សនវិជ្ជានិងវប្បធម៌ក្នុងពេលដែលពួកក្មេងៗដទៃទៀតខំធ្វើការណើសិក្សាឬ ប្រឡែងកំសាន្ត ។ នេះហើយដែលធ្វើអោយឪពុកព្រះគ្រូយកចិត្តទុកដាក់ ហើយសួរព្រះគ្រូថាតើកូនយល់មេរៀនអស់ទាំងនេះឬទេ ? ព្រះគ្រូក៏ឆ្លើយថា "បើសិនជាខ្ញុំមិនយល់ខ្ញុំមុខជាមិនអានសៀវភៅនោះទេ "។ ថ្វីបើឪពុកព្រះគ្រូនៅតែយកចិត្តទុកដាក់ក្តី ព្រះគ្រូក៏នៅតែទទួលពិន្ទុយ៉ាងចំណោនជាបន្តបន្ទាប់ ហេតុនេះបានជាឪពុកព្រះគ្រូគាំទ្រកិច្ចការ ចូលចិត្តខុសប្រកតីរបស់ព្រះគ្រូ ។

ថ្វីត្បិតតែឪពុកម្តាយព្រះគ្រូកាន់សាសនាគ្រិស្តក៏ដោយ គាត់ពុំប្រកាន់សាសនាព្រះពុទ្ធ ឡើយជីដូនព្រះគ្រូជាពុទ្ធបរិស័ទ ដែលបង្រៀនទូន្មានព្រះគ្រូអោយតំកល់ ពុទ្ធរូបនិងធ្វើសក្ការៈបូជា។ តាំងពីនោះមកព្រះគ្រូបានពង្រីកកាយវិការរស់រាយមានសុទ្ធាជ្រះថ្លា ដោយមកពីសិក្សាក្បួនព្រះពុទ្ធសាសនា ។ នៅពេលល្ងាចព្រះគ្រូចូលវត្តស្តាប់ធម៌ធម៌ព្រះពុទ្ធពេលព្រឹកត្រឡប់ចូលវិហារីគាត់លិកស្សូត្រធម៌ ពេលព្រឹកចូលទៅស្តាប់សុន្ទរកថា

ប្រៀនប្រដៅពិសិដ្ឋធម៌ ។ នេះហើយដែលធ្វើឱ្យព្រះគ្រូមាន សំនួរផ្លូវចិត្តជាច្រើន ដូចជាមនុស្សយើងកើតមកពីណា ? ចាប់កំណើតកើតជាអ្វីក្រោយពីមរណៈ ? ហេតុអ្វីមនុស្សមានខុសគ្នា ?

មានមួយគ្រានោះនៅមន្ទីពេទ្យខ្ទះវិជ្ជបណ្ឌិត និងគិលានុដ្ឋាក គិលានុដ្ឋាយិការ ព្រះគ្រូចូលមន្ទីពេទ្យជួយជុសលាងអ្នកជំងឺ លាងឆ្នាំងចានបោសសំអាតនិងធ្វើកិច្ចការផ្សេងៗ ដើម្បីសំរួលការឈឺចាប់ របស់អ្នកជំងឺ ។ មិត្តរបស់ព្រះគ្រូនៅប្រទេសខុសៗគ្នាច្រើនតែហៅព្រះគ្រូថាៈ "ព្រះរស់" ឬហៅថា "បុគ្គលកំផ្លែង" ដោយមកពីលោកមានសមានចិត្ត និងធម៌សប្បុរសចំពោះយើទាំងអស់គ្នា។

ព្រះគ្រូមានចិត្តមេត្តាចំពោះសត្វទាំងពួង បើកាលណាមានសត្វឆ្កែ - ឆ្មាឬសត្វដទៃទៀតត្រូវដំណំឬរបួសព្រះគ្រូយកមកផ្ទះថែរក្សាហើយលែងទៅវិញ ។ បើសិនជាព្រះគ្រូឃើញសត្វណាមួយត្រូវគេសំលាប់ ព្រះគ្រូយំហើយរំពឹងគិតថា ធ្វើយ៉ាងណាកុំអោយកើតមានភាពទុក្ខវេទនាបែបនេះក្នុងពិភពលោកយើង ។ ព្រះគ្រូបរិភោគម្ហូបសាបមួយជីវិតហើយខ្លាចបើឃើញគេសំលាប់ជីវិតសត្វធ្វើម្ហូបបរិភោគ ។ កាលនៅជាកុមារីព្រះគ្រូត្រូវបានអ្នកហោរាម្នាក់ថ្លែងថាៈ ព្រះគ្រូជាបុគ្គលមួយរូបមានបញ្ញាឈ្លាសវៃហើយមានចរិយាសម្បត្តិយ៉ាង បណ្ឌិតជាងគេទាំងពួង។ គេទាយ ថាៈ បើសិនព្រះគ្រូនៅម្នាក់ឯង អត់មានគ្រួសារព្រះគ្រូមុខជាបានលុះអរហ័ត្តព្រាសដឹងជាមិនខាន ហើយបើសិនជាមានគ្រួសារវិញ ស្វាមីព្រះគ្រូជាអ្នកមានកិត្តិយសមានកិត្តិស័ពទៀតផង ។ ការទោះទាយនេះកើតឡើងច្រើនលើកច្រើនគ្រាមកដល់សម័យក្រោយៗនេះដែរ ។ ក្នុងពេលដែលព្រះគ្រូឈឹង-

ហាយចាកចេញ ទៅសុំបួសជាភិក្ខុហើយនោះ

មាតារបស់ព្រះគ្រូក៏បានទៅវត្តក្វាង-អ៊ឹម ដើម្បីបន់ស្រន់សុំសេចក្តីណែនាំពីព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ដែលនៅទីនោះគេនិទានថាអវលោកកិត្តិវរ៉ាពោធិសាត្វាឆ្លើយតបនូវសំនួរទាំងឡាយនៃបរិសទ្ធ័ដោយជ្រះថ្លា ។ មាតារបស់ព្រះគ្រូបានគេជំរាបថា " ព្រះគ្រូជាកុមារីម្នាក់ដែលគេពិបាករកឃើញហើយឆ្នើមជាងគេ គឺមានតែម្នាក់គត់ក្នុងចំនួនកោដិមនុស្សលោក ។ ព្រះគ្រូមកចាប់កំណើតក្នុងលោកនេះ ក្នុងករណីក្វាង-អ៊ឹមគឺដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សសត្វទាំងពួងអោយផុតពីទុក្ខវេទនា " ។

ព្រះគ្រូបានបំរើការមួយរយៈក្នុងឋានៈជាអ្នកបកប្រែ នៅប្រទេសអាឡឺម៉ាញ នៃក្រសួងកាកបាទក្រហមអន្តរជាតិ ។ ព្រះគ្រូបកប្រែភាសាវៀតណាម.បារាំង.អាឡឺម៉ង់.និងអង់គ្លេស ហើយព្រះគ្រូបំរើជនភៀសខ្លួនជាតិវៀតណាម។ ដោយមកពីព្រះគ្រូបំរើការអោយក្រសួងកាកបាតក្រហមបានជាព្រះគ្រូទាក់ទងជាមួយ និងជនជាតិភាសខ្លួនមកពីប្រទេសនានាជាច្រើនហើយព្រះគ្រូបានឃើញជាបន្តបន្ទាប់នូវទុក្ខវេទនា និងគ្រោះថ្នាក់បណ្តាលពីធម្មជាតិ និងសង្គ្រាម ។

ព្រះគ្រូឈីង-ហាយកើតទុក្ខឥតគណនា កាលបើព្រះគ្រូរិះរកវិធីសំរាលការឈឺចាប់ ហើយនិងភាពពិបាកទាំងឡាយដែលមនុស្សលោកឈឺចាប់ដោយមិនអាចបញ្ឈប់បាននោះ។ កិច្ចការអស់ទាំងនេះធ្វើអោយព្រះគ្រូផ្ទេងយល់ចំពោះសតិភ្ញាក់រលឹកយ៉ាងធ្ងន់ទៅទៀតដោយយល់ឃើញថាមានតែវិធីនេះទេដែលអាចសំរាលការឈឺចាប់របស់មនុស្សលោក ។ ហេតុដូច្នោះកាលរស់នៅមច្ឆិមប្រទេស ព្រះអង្គបានប្រកាន់ខ្ជាប់នូវវិធី សមាធិយ៉ាង ម៉ឹងម៉ាត់ហើយរិះរកគ្រូអាចារ្យបាធ្យាយន៍ សិក្សារៀនសូត្រអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះអង្គអាច

រកបានហើយអនុវត្តនៅវិធីផ្សេងៗទៀតផង ប៉ុន្តែព្រះគ្រូយល់ឃើញថាពុំបានលទ្ធផលអ្វីឡើយ ហើយពុំបានសំរេចនូវភាពភ្ញាក់រលឹកត្រាស់ដឹងអ្វីមួយឡើយ ។ ព្រះគ្រូឈីង-ហាយមានការឆ្ងល់យ៉ាងធំទូលាយខុសប្រក្រតីចំពោះ ទស្សនៈសាសនាទាំងអស់។ ព្រះគ្រូបានសិក្សារៀនសូត្រហើយបង្ហាត់បង្រៀនដំបូន្មាននៃ-ព្រះយេ-ស៊ូ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ឡៅ-ស៊ីហើយនិងគ្រូបាធ្យាយដ៏ទៃទៀតនៅរៀងរាល់ពេលព្រះអង្គបានបង្ហាញឱ្យឃើញអំពីភាពដូចៗគ្នានិងសមាធិសាធ្យាយព្រះធម៌គ្រប់បែបយ៉ាងហើយអោយយើងទាំងឡាយឃើញនូវ-ព្រះនេត្រព្រះ -គ្រូភាវនា សច្ចំ ដូចគ្នា ។ ព្រះគ្រូអធិប្បាយជារឿយៗនូវការខ្វែងយោបល់គ្នារវាងសាសនានិមួយៗកើតឡើងនោះ ដោយមកពីការខ្វែងយោបល់រវាងជនម្នាក់ៗនៅប្រទេសផ្សេងៗគ្នា និងកើតឡើងនៅរយៈកាលខុសៗគ្នា ។

ក្នុងរយៈកាលរស់នៅប្រទេសអាឡឺម៉ាញព្រះគ្រូឈើង-ហាយមានសេចក្តីរីករាយ រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយនឹងអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រម្នាក់ជនជាតិអាឡឺម៉ង់។ ស្វាមីព្រះគ្រូមានមហាបរិញ្ញាប័ត្រថ្នាក់បណ្ឌិតលើវិស័យពីរ..... លោកជាស្វាមីម្នាក់មានធម៌សប្បុរស ជួយគាំទ្រដល់ព្រះគ្រូគ្រប់ពេលវេលា លោកក៏ក្លាយទៅជាអ្នកបរិភោគសាបច្រើនតែធ្វើដំណើរជាមួយនឹងព្រះគ្រូក្នុងដំណើរផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។ នៅទីបំផុតព្រះគ្រូឈីង-ហាយសំរេចចិត្តត្រូវតែលះលោស្វាមីដើម្បីស្វែងរកផ្លូវត្រាស់ដឹង ។ ព្រះគ្រូបានពិគ្រោះជាមួយព្រះស្វាមីយ៉ាងហ្មត់ចត់ហើយព្រមព្រៀងបែកគ្នាតាំងពីពេលនោះ នេះពិតជាសេចក្តីសំរេចចិត្តមួយដ៏ពិបាកឱ្យអ្នកទាំងពីរ ប៉ុន្តែព្រះគ្រូឆ្ងល់យល់ថាសេចក្តីសំរេចនេះពិតជាត្រឹមត្រូវដើម្បីព្រះគ្រូបន្តនឹងបំពេញគោលដៅអោយបានសំរេច ។ ក្រោយពីពេលលះលោគ្រូសាមកព្រះគ្រូបានរិះរកឃើញវិធីមួយបែបយ៉ាងប្រណីតដែលអាចនាំជនម្នាក់ៗរំ-

ដោះនូវទុក្ខវេទនាក្នុងជាតិនេះបាន ។ នៅនាស៊ីរាំងតម្មាស៊ីត្រា ព្រះពុទ្ធសក្យមុន្នីបានថ្លែងថា: "វិធីក្វាង - យីនជាវិធីមួយបែបខ្ពង់ខ្ពស់ជាងគេក្នុងចំណោមវិធីទាំងឡាយ" ។ នៅពេលនោះពុំមានគ្រូអាចារ្យណាមួយជ្រាបវិធីនេះទេ លុះពេលក្រោយមក ព្រះគ្រូបានធ្វើដំណើរទៅកាន់ភ្នំហិមពាន្ត នៅទីនោះ ព្រះគ្រូបានរកឃើញ លោកគ្រូដ៏ឆ្នើមមួយរូបក្រោយពីបានចំណាយពេលជាច្រើនឆ្នាំមក ។ គ្រូអាចារ្យនេះក៏បានអនុញ្ញាតឱ្យព្រះគ្រូឈិង-ហាយរៀនវិធីក្វាង-យីន ។ ក្រោយពីសង្គ្រំភាវនាមួយរយៈខ្លីមក ព្រះគ្រូបានភ្ញាក់រលឹកទាំងស្រុង ហើយព្រះគ្រូក៏បន្តសង្គ្រំភាវនានៅលើភ្នំហិមពាន្តមួយរយៈ ។

នៅទីបំផុត ព្រះគ្រូវិលមកប្រទេសតៃ-វ៉ាន់ ។ មានសម័យថ្ងៃមួយក្នុងពេលព្រះគ្រូកំពុងសង្គ្រំភាវនាក្នុងអាស្រមខាងក្រោយព្រះវិហារ ក្នុងនាយប់ស្ងាត់មានភ្លៀង និងព្យុះសង្ឃរាបោកបក់ធ្ងូប ពេលនោះស្រាប់តែមានជនមួយក្រុមគោះទ្វារហៅព្រះគ្រូក៏សួរពួកនោះថា: ហេតុអ្វីបានជាពួកគេចូលមកក្នុងពេលពួកគេឆ្លើយថា : យប់? ព្រះពោធិសាត្វក្វាង-យីន (ទេវៈនៃមេត្តាធម៌) បានឆ្លើយតបទៅនឹងការអង្វររបស់យើង ហើយមានពុទ្ធដីកាប្រាប់យើងអំពីព្រះគ្រូថា : ព្រះគ្រូជាមហាអាចារ្យ ដែលយើងទាំងឡាយខិតខំសូត្រធម៌អំពាវនាវឱ្យបានសំរេចនូវផ្លូវកម្មដ្ឋានត្រាស់ដឹង ហើយរំដោះក្នុងជាតិនេះ ។ ព្រះគ្រូបញ្ជាឱ្យអ្នកទាំងនោះចាកចេញ ប៉ុន្តែគេមិនព្រមដើរចេញ ។ ពេលចុងក្រោយមកព្រះគ្រូមានហឫទ័យរំភើប ដោយមកពីអ្នកទាំងនោះមានចិត្តជ្រះថ្លា ព្រះគ្រូក៏ព្រមឱ្យអ្នកទាំងនោះធ្វើសច្ចាប្រណិធានតាំងចិត្តភាវនាពិធីក្វាង-យីន ហើយអ្នកទាំងនោះសំរេចចិត្តចូលបួសបរិភោគម្ហូបសាប ។ ដោយមានការអៀនខ្មាស់ជាធម្មជាតិ ព្រះគ្រូពុំបានរិះរកស៊ីសុភានុសិស្សណាម្នាក់មកបង្ហាត់បង្រៀនឡើយ ព្រះគ្រូមិនដែលទទួលយកសិស្សណាម្នាក់ដើម្បីបំបួសនោះទេ ដូចជានៅ

ប្រទេសឥណ្ឌាដូរអាមេរិក ជាដើម ។ នៅតៃ-វ៉ាន់ ព្រះគ្រូបានត្រូវគេដឹងថា ជាព្រះភិក្ខុណីយជំនើម ដែលគេរុករកឃើញទីពាហើយ ហេតុដូច្នោះព្រះគ្រូពុំអាចជៀសវៀងបានឡើយ ។ តាំងពីនោះមកព្រះគ្រូចាប់ផ្ដើមទេសនាផ្សព្វ-ផ្សាយ ហើយនិងទទួលបំបួសសិស្សទាំងឡាយតាមវិធី ក្វាង-យីន ។ នៅលើកដំបូងមានសិស្សមួយ ក្រុមផ្សាយអំពីបារមីស័ក្តិសិទ្ធិរបស់ព្រះគ្រូ ក្រោយមកមានចំនួនរាប់ពាន់ម៉ឺននាក់ ទទួលសេចក្ដីយល់ព្រមអំពីព្រះគ្រូឱ្យចូលជាកូនចៅ ជាកូនសិស្សច្រើនជាងគេ បំផុតនៅតៃ-វ៉ាន់ ដែលជាទីកន្លែងព្រះគ្រូ ស្ថិតនៅយូរលង់បំផុត ។ ក្នុងប៉ុន្មាន ឆ្នាំថ្មីៗនេះ ព្រះគ្រូបានធ្វើដំណើរទៅប្រទេសនានាផ្សាយវិធីក្វាង-យីន នាទ្វីបអាស៊ី និងពាសពេញសហរដ្ឋអាមេរិក និងនៅអាមេ-រិកឡាទីន ។ ព្រះគ្រូឈីង-ហាយ ព្រះអង្គបានជំនួយជូនដល់បរិស័ទគ្រប់សាសនាទាំងអស់ បានរីកចំរើនខាងផ្លូវចិត្ត តាមវិធីសង្រ្គការនា ថ្វីបើពុំ មានក្រសួងណាមួយផ្សាយ អំពីវិធីក្វាង-យីនក៏ដោយ ក៏នៅគ្រប់កន្លែងលើពិភពលោកសព្វថ្ងៃមានបរិស័ទ ជាច្រើនមានចិត្តចង់ជួយទំនុកបំរុងគ្នា ដើម្បីសិក្សារៀនសូត្រព្រះធម៌នៃ ព្រះគ្រូដ៏ជាទីស្នេហារបស់យើង ។

ព្រះគ្រូបានថ្លែងដំរាបពួកយើងថា: ព្រះអង្គរស់នៅដូចជនសាមញ្ញដែរ ប៉ុន្តែព្រះអង្គបានឆ្លងយល់ច្បាស់អំពីឋានសួគ៌ និងឋានព្រះពុទ្ធរស់នៅ ហើយនិងព្រះអង្គដឹងថា ធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីឈានទៅកាន់ទីឋានទាំងនោះ ។ ករណីយរបស់ព្រះអង្គធំចម្បង គឺជួយស្រោចស្រង់យើងឱ្យចាកផុតពីភាពទុក្ខវេទនាភាពជ្រួលច្របល់ក្នុងចិន្ដា ដើម្បីឈានទៅកាន់ភាពយល់ច្បាស់អំពីសេចក្ដីសុខសាន្តនិងសេចក្ដីភ្លឺស្វាងទាំងស្រុង ។ បើសិនជាលោកអ្នកនាងត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ហើយព្រះគ្រូនឹងនាំលោកអ្នកចូលមកគេហដ្ឋានជាមិនខាន ។ ព្រះគ្រូទេសនាផ្សាយវិធីក្វាង-យីន ជូនដល់សិស្សទាំងអស់ដោយពុំប្រកាន់ថា ជននោះជាពុទ្ធ

បរិស័ទ ឬជាគ្រិស្តបរិស័ទ ឬជាអ្នកកាន់សាសនាមហាម៉ាត់អ្វីឡើយ ។ ព្រះគ្រូប្រើភាសាអង់គ្លេស-វៀតណាម-ចិន-អាល្លឺម៉ង់-បារាំង សំរាប់ជនណាដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លាចង់សិក្សាធម៌ ដើម្បីជាបរិស័ទពេញលក្ខណៈនោះ សូមអញ្ជើញលេសុំសេចក្ដីអនុញ្ញាត និងស្ដាប់ព្រះធម៌អំពីព្រះគ្រូ ឈីង-ហាយ ដោយឥតបង់ថ្លៃឡើយ ។

អាថ៌កំបាំងនៃពិភពលោកខាងមុខ

អង្គការសហប្រជាជាតិ, ញ៉ូវយ៉ក

ថ្ងៃ ២៦-៦-១៩៩២

ស្វាគមន៍ព្រះគ្រូឈី-ហាយ មកកាន់អង្គការសហប្រជា-ជាតិ ។ សូមយើងទាំងអស់គ្នាភាវនាមួយសន្ទុះតាម ជំនឿរៀង១ខ្លួនដែលយើងត្រេកអរចំពោះអ្វីដែលយើងមាននូវអ្វីដែលយើងបានផ្តល់ជូន ហើយយើងសង្ឃឹមអ្នកណាដែលពុំទាន់បានទទួលគ្រប់គ្រាន់នោះ សូមឱ្យគេបានទទួលដូចជាយើងដូច្នោះដែរ ជនភៀសខ្លួន លើពិភពលោកអ្នករងគ្រោះដោយសង្គ្រាម ពួកទាហានអស់លោកដឹកនាំអង្គការសហប្រជាជាតិ អ្នកដឹកនាំ រដ្ឋាភិបាល មុខជានឹងសំរេចអ្វីដែលពួកគេចង់ហើយ រួមរស់ដោយសន្តិភាពនោះ ។ យើងមានជំនឿថាអ្វីយើងអំពាវនាវមុខជានឹងបាន ពីព្រោះក្នុងគម្ពីរមានចែងដូច្នោះដែរ ។

សូមអរគុណ! អាត្មាបានមកទីនេះជាយូរមក ហើយមានលោកអ្នកណាបានអញ្ជើញមកទីនេះក្នុងពេលមុនទេ? អាត្មាចង់សំដៅទៅរកលោកអ្នកណា ដែលអញ្ជើញមកស្តាប់ធម៌ទេសនា? ពេលណា? ប៉ុន្មាន? សូមអរគុណ! អស់លោកជ្រាបទេ ចំណងជើងនៃអត្ថបទពេលនេះគឺ "ពិភពលោកខាងមុខ" ពីព្រោះអាត្មាមិនចូលចិត្តទេសនាអំពី " ពិភពលោកបច្ចុប្បន្ននេះទៀតទេ " អស់លោកបានជ្រាបរួចអស់ហើយ ពិតមែនទេ? លោកអ្នកជ្រាបក្នុងពិភពលោកនេះ ក៏ព្រោះតែ យើងមានអង្គការសហប្រជាជាតិ យើងមានសហរដ្ឋអាមេរិក មានទីក្រុងញ៉ូវ-យ៉ក " ផ្លែប៉ោម " តែនៅខាងមុខនៃពិភពលោកនេះ យើងមានរឿងផ្សេង១ច្រើន ខ្ញុំគិតថាអស់លោកដែលមកទី

នេះចង់ដឹងរឿងនេះណាស់ ។ គឺមិនមែនដូច Stephen ទើបតែនឹងបាននិយាយអំពីអច្ឆរិយភាព ឬរឿងរ៉ាវអស្ចារ្យ ដែលអស់លោកមិនអាចជឿបាននោះឡើយ ។ គឺជារឿងរ៉ាវដែលមានលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រពិតៗ សមហេតុ សមផល និងសំខាន់បំផុត ។

យើងបានឮអ្វីៗទាំងអស់នោះ ពីគម្ពីរផ្សេងៗគ្នា ដោយពោលថា មានឋានសួគ៌៧ជាន់ ការព្រាស់ដឹងមានច្រើនថ្នាក់ខុសៗគ្នា ។ យើងមានឋានទេវតា មានឋានព្រះពុទ្ធ នៅក្នុងខ្លួនយើងទាំងអស់នេះគឺអ្វីៗដែល សន្មតថាមាននៅក្នុងលោកនេះ ។ ប៉ុន្តែមានចំនួន យ៉ាងតិចតួចសន្មតថា បានទៅដល់គឺមានយ៉ាងតិចណាស់ បើប្រៀបនឹងចំនួនមនុស្សក្នុងពិភពលោកអ្នកដែលមានឋានទេវតានៅក្នុងខ្លួន ឬហៅថា " អ្វីនៅខាង មុខពិភព លោកនេះ " គឺមានចំនួនតិចណាស់ បើសិនមិត្តនៅសហរដ្ឋអាមេរិក មិត្តនឹងបានអានសៀវភៅនិយាយអំពីអ្វីខ្លះមាននៅខាងមុខពិភពលោកនេះ ។ ខ្សែភាពយន្តអាមេរិក-កាំងខ្លះ មិនមែនជារឿងប្រឌិតទាំងអស់ទេ ហើយភាពយន្តរបស់ជប៉ុន ក៏មិនមែនជាប្រលោមលោកប្រឌិតនោះដែរ ។ ពីព្រោះអ្នកខ្លះបានអានសៀវភៅដែលគេសរសេរអត្ថបទអំពីពិភពលោកខាងមុខ ឬមួយពួកគេបានក្រឡេកឃើញឋានទេវតាដែរក៏សឹងមាន ។

ហេតុនោះ ក្នុងឋានទេវតា អ្វីជាការភ្ញាក់ផ្អើលក្នុង ឋានទេព្ដា ? ហេតុអ្វីបានជាយើងអំពល់អំពីឋានទេព្ដា បើយើងមានការងារធ្វើក្នុងលោកនេះ យើងមានការងាររឹងប៉ឹង មានផ្ទះមាំមួន ហើយមានញាតិមិត្តជាទីស្នេហា ។ល។ ពីព្រោះយើងមានវត្ថុអស់ទាំងនេះទៅ ហើយហេតុនោះបានជាយើងយកចិត្តទុកដាក់ដល់ឋានទេព្ដា ។ ឮហាក់ដូចជាមានជំនឿហួសហេតុ ពេលយើងនិយាយដល់ឋានទេព្ដា ។ នោះគ្រាន់ជាការីតព្រាស់ដឹងបង្ករប៉ុណ្ណោះទេ ។ មនុស្ស

ជំនាន់មុននិយាយថា នេះជាឋានសួគ៌តែខាងវិទ្យាសាស្ត្រ យើងអាចនិយាយថាមាន ភាពខុសគ្នារវាងចំណេះដឹងខ្ពស់ផង. សេរីភាពខ្ពស់ផង នេះហើយដែលយើងត្រូវ ដឹង តែថាយើងត្រូវដឹងតាមបែបណា ? ហេតុនោះក្នុងសម័យបន្ទាប់នេះទៅ សហរដ្ឋអាមេរិក យើងទាំងអស់គ្នាបានដឹងអំពីការបង្ក បង្កើនផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ថ្មីបំផុត គឺគេមានដល់គ្រឿងម៉ាស៊ីន សំរាប់ជំរុញចូលខ្លួនយើងក្នុងពេលសមាធិ ។ លោកអ្នកបានដឹងឬទេ? អត់ដឹងទេ? ទេ? អត់ទេ? គេលក់នៅសហរដ្ឋអាមេរិកដោយចុះតម្លៃផង ពី៤០០ ដល់៧០០ដុល្លា យោងទៅតាមកំរិតដែលអ្នកចង់បាន ។ ពួកគេហៅ នេះសំរាប់ឱ្យមនុស្សខ្ជិលមិនចង់អង្គុយសង្រ្គំភាវនា ចង់ចូលទៅក្នុងផ្លូវសមាធិតែត្រង់ៗនោះ ។ ឥឡូវនេះ បើអ្នកអត់ដឹងទេ អាត្មាពន្យល់ត្រួសៗជូនជា សណ្ដាប់ ។ ពួកគេនិយាយថា ម៉ាស៊ីនបែបនេះអាចបញ្ចូលឱ្យចូលក្នុងសភាពឈប់សំរាក ខួរក្បាលយើងឋិតនៅក្នុងភាពស្ងប់ស្ងៀម ក្រោយមកអ្នកអាចដើរដល់ភាព បញ្ញាឈ្លាសវៃក្នុងកំរិតខ្ពស់ ផ្ដល់ឱ្យអ្នកមានផ្លូវការចេះ ដឹងខ្ពង់ខ្ពស់ ឈ្លាសវៃ ហើយអ្នកឃើញល្អល្អើយក្នុងខ្លួន ។ ម៉ាស៊ីននេះមានប្រដាប់ថតភ្លេងតន្ត្រី ជ្រើស រើសចំរៀង ហេតុនេះអ្នកត្រូវមានប្រដាប់ពាក់ត្រចៀកច្រកខ្សែអគ្គិសនី ដើម្បីស្រូបជញ្ជាក់អ្នក រួចអ្នកអាចមើលឃើញពន្លឺភ្លើងខ្វះៗ ដូច្នេះអ្នកនឹងត្រូវការប្រើប្រដាប់បិទ ភ្នែក និងប្រដាប់ច្រកត្រចៀក ប្រដាប់ទាំងនោះសំរាប់ឱ្យអ្នកធ្វើសមាធិ ។ ប្រដាប់ទាំងនេះល្អប្រណីតណាស់ តំលៃ ៨០០ដុល្លា ប៉ុណ្ណោះថោកមែនទែន ។ ប៉ុន្តែប្រដាប់សំរាប់ធ្វើភាវនាសមាធិរបស់អាត្មានៅថោកជាងនេះទៅទៀត ឥតបង់ថ្លៃអ្វីទាំងអស់ ហើយប្រើបានរហូត ហើយយើងមិនមិនចាំបាច់បញ្ចូលអគ្គិសនី ឬ ច្រកចូល ដោះចេញ ឬមួយបើម៉ាស៊ីនខូច អ្នកមិនត្រូវ ការជួសជុលអ្វីដែរ ។ ទោះបីក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះគេមានភ្លើងអគ្គិសនី និងក្រួងតូរ្យតន្ត្រី ធ្វើដោយមនុស្សលោក ក៏ដោយនេះ

ហើយ ដែលគេត្រូវតែផ្ដល់ជូនឱ្យមនុស្ស លោក ។ ប៉ុន្ដែអាត្មាបានអានអត្ថបទមួយថា អ្វីៗដែលគេត្រូវបំពេញ អាត្មាពុំដែលសោកនៅឡើយ ។ ហេតុនោះបានជាលក់ដាច់ ហើយលក់បានចំនួនច្រើន អាត្មាបានព្យុតនិយាយ ។ ទោះបីប្រដាប់ប្រើប្រាស់ ទាំងនោះនាំទៅកាន់ភាពល់ហើយខួរក្បាល ល្ហែល្ហើយចិត្ត ហើយនិងបង្កើនកិរិតឈ្លាសវៃយ៉ាងណាក្ដី អញ្ចឹងតើអ្នកអាចប្រមើលមើលវត្ថុពិតមានចំនួនប៉ុន្មាន ដែលអាចជួយដល់សេចក្ដីឈ្លាសវៃរបស់យើង? វត្ថុអស់នេះមានលើកិរិតពិភពលោកនេះ តែជនណាក៏ដោយក៏អាចប្រើបានទាំងអស់ យើងទាក់ទងនឹងវត្ថុអស់នេះទេ ។ នេះគឺ ជាតួរ្យតន្ត្រីមាននៅក្នុងឋានសួគ៌ និងស្គរសំឡេងនៅខាងក្នុងឋានសួគ៌ ។ យើងអាចជំរុញ និងបង្កើនសំឡេងតូរ្យតន្ត្រីធំតូចនៅក្នុងខ្លួនយើង ឱ្យផុតពីពិភពលោកនេះដោយខ្លួនឯង ហើយអាចឈានទៅដល់កិរិតយល់ឃើញជ្រៅជ្រះជាងនេះទៀតផង ។

អាត្មាប៉ាន់ស្មានទៅ គឺដូចជាក្បួនច្បាប់រូបសាស្ត្រដូច្នេះដែរ ។ អ្នកចង់បាញ់កាំជ្រួចឱ្យរត់ផុតពីទំនាញព្រះធរណី គឺអ្នកត្រូវជំរុញពីក្រោយ ហើយបើវា (ហោះរហ័សនោះ) ពន្លឺភ្លើងក៏បញ្ចេញមកផងដែរ ។ បើសិនយើងដើរលឿនទៅមុខ មុខជាយើង .... និយាយដូចម្ដេច .... អាត្មានិយាយភាសាចិនច្រើនពេក ។ យើងអាចប៉ក្ខី ហើយយើងអាចព្យុសំឡេង ។ ស្គរសំឡេងត្បូររញ្ជួយម្យ៉ាងដែលជំរុញយើងឡើងទៅ ដល់កិរិតខ្ពស់ តែក្នុងចិត្តមានភាពស្ងប់ស្ងៀម ឥតមានបញ្ហាច្រើនប៉ុន្មានឥតបង់ថ្លៃ ហើយឥតអំពល់ដល់ការដកពិសោធន៍របស់យើងផង ។ នោះគឺផ្លូវសំរាប់យើង ឈានទៅមុខ ។ អ្វីដែលថិតនៅលោកខាងមុខ គឺ គ្រាន់បើជាងអ្វីៗក្នុងលោកយើងនេះ អ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងអាចប៉ាន់ស្មាន និងមិនអាចប៉ាន់ស្មានបាន ។

បើមានគួរពិសោធន៍ពីមុន ក្រោយមកយើងអាចដឹងដែរ ។ ពុំមានជនណាម្នាក់និយាយប្រាប់យើង ពីការពិតឡើយ ។ ប៉ុន្ដែយើងត្រូវតែព្យាយាម

ប្រព្រឹត្តរៀងជាប ហើយយើងត្រូវមានចិត្តស្មោះសជ្រះថា បើពុំនោះសោតទេ គ្មាននរណាមួយអាចធ្វើជំនួសយើងបាន ទេ ។ ហើយក៏ដូចជាគ្មាននរណាផ្សេងទៀតអាចជំនួសការងារក្នុងការិយាល័យសហប្រជាជាតិ ហើយអ្នកបើកប្រាក់ខែប្រចាំនោះ ។ មិនខុសអ្វីពីគ្មាននរណាមួយ ជួយទទួលទានបាយជំនួសយើង ហើយអ្នកឃើញឆ្អែតទៅវិញនោះទេ ហេតុនេះមានតែផ្លូវម្យ៉ាងគឺជាកពិសោធន៍ ។ យើងត្រូវស្ដាប់អ្នកមានបទពិសោធន៍ និយាយប្រាប់យើង ប៉ុន្តែយើងមិនត្រូវទទួលយកបទពិសោធន៍នោះច្រើនហួស ពេកទេ ។ យើងអាចមានការពិសោធន៍មួយពេល ឬ មួយពីរបីពេល ឬពីរបីថ្ងៃតាមតែថាមពល នៃជនដែលជាអ្នកមានបទពិសោធន៍ ។ ក្រោយមកយើងមុខតែឃើញពន្លឺខ្លះៗ ឬឮសំឡេងខ្លះដោយមិនចំបាច់ខំប្រឹងឡើយ តែភាគច្រើនមិនអាចពន្យារពេលបានយូរឡើយ ។ ហេតុនោះ យើងត្រូវធ្វើការពិសោធន៍ដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ។

នៅខាងមុខនោះ មានពិភពលោកជាច្រើនខុសៗគ្នា ។ យើងអាចយកឧទាហរណ៍ ដូចជាមានពិភពលោកមួយតូចខ្ពស់ជាងនេះបន្តិច ។ អ្វីដែលយើងហៅថា ពិភពលោកមានរូបភាពភ្លឺចិញ្ចែងតាមទាមស័ព្ទ នៃបច្ចឹមប្រទេស ។ នៅពិភពលោកប្រភេទនេះ គេមានរាប់រយឋានខុសៗគ្នា នៅឋាននីមួយៗមានពិភព លោករៀងៗគ្នា ហើយជានិមិត្តរូបនៃការយល់ឃើញ រាល់គ្នាមិនខុសអ្វី យើងចូលមហាវិទ្យាល័យ ថ្នាក់នីមួយៗ មានកិរិតចេះដឹង និងយល់ឃើញខុសៗគ្នាដូច្នោះដែរ ហើយឃើញមានភាព ស័ក្តិសិទ្ធិច្រើនប្រភេទហើយ យើងក៏ចូលទៅក្នុងភាពអស់ទាំងនេះដែរ ។ យើងអាចព្យាបាលអ្នកជម្ងឺយើងអាច--មានពេលយើងអាចមើលឃើញនូវអ្វីៗ ដែលអ្នកដទៃមិនអាចមើលឃើញឡើយ។ យើងមានយ៉ាងតិចបំផុត ចំនួន៦ប្រភេទស័ក្តិសិទ្ធិខុសគ្នា ។

យើងអាចមើលឃើញផុតពីព្រំដែន ចម្ងាយយើងអាចឮសូរសំឡេងហួសកំរិត ។ ចំងាយពីកន្លែងនិមួយៗមិនជាបញ្ហាអ្វីឡើយ ។ ហេតុនេះបានជាគេហៅថា ត្រចៀកទិព្វ "ឋានសួគ៌" ឬ ភ្នែកទិព្វ "ឋានសួគ៌" យើងអាចមើលឃើញចុះជនម្នាក់ៗ យើងមើលឃើញគេចង់អ្វី មានគំនិតអ្វីជួនកាលយើងអាចមើលឃើញ ។ល។ នេះជាថាមពល ដែលយើងមាន ដោយយើងបានឈានទៅដល់កំរិតទី១ នៃឋានទេព្តា ។ នៅ ឋានទី១ ដូចអាត្មាបានជំរាបមកពីទីនោះមានកំរិតជាច្រើនខុសគ្នា ដោយមិនអាច រាយរាប់ជាសំដីបានឡើយ ។

កាលបើយើងទៅដល់នោះ រួចយើងធ្វើសង្រ្គាមនាមុខជាយើងនឹងមានសមត្ថភាពជាច្រើនថែមទៀត ។ ក្រោយមកយើងនឹងពង្រីកនូវបញ្ញាឈ្លាសវៃខាងវប្បធម៌ដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ យើងបានដឹងបានស្គាល់អ្វីៗច្រើនជាងអ្នកដទៃ មានរបស់របរជាច្រើនជូនឱ្យយើងហាក់ដូចជាធ្លាក់មកពីស្ថានសួគ៌ ជួនកាលជូនជារបរ រកស៊ីជួនបញ្ហារៀងវៃផ្នែកអាជីវកម្ម ជួនជាលុយកាក់និងវត្ថុផ្សេងទៀតផង ។ យើងចាប់ផ្តើមសរសេរកំណាព្យ គូរគំនូរ ឬអាចធ្វើអ្វីមួយដែលមិនអាចធ្វើកាលពីមុន ហើយយើងមិនអាចគិតថា យើងអាចធ្វើការអស់ទាំងនោះបានទៀតផង ។ នោះជាឋាននៅកំរិតទី១ ហើយយើងអាចសរសេរកំណាព្យ សរសេរសៀវភៅយ៉ាងល្អប្រណិតផង ។ ឧបមាថា ពីមុនមកយើងពុំមែនជាអ្នកនិពន្ធជំនាញ តែឥឡូវនេះយើងអាចសរសេរសៀវភៅបានទៅវិញ ។ នេះក៏ជាផលកំរៃសំភារៈយើងបានទទួល នៅឯកំរិតឋានទី១ ។ តាមពិតទៅវិញវត្ថុទាំងនេះពុំ មែនជាជំនួយរបស់ទេព្តាឡើយ ។

បណ្តាវត្ថុអស់ទាំងនេះ ស្ថិតនៅក្នុងខ្លួនយើង ពីព្រោះយើងបានដាស់វាឡើង ហេតុនេះវានៅមានជីវិត ម្ល៉ោះហើយយើងអាចយកប្រើការបាននេះ ហើយជាពតិមានមកពីឋានកំរិតទី១ តើស្រួលទេ ? លោកអ្នកចង់ស្គាល់ ទៀតទេ

ចាំ ! មិនថីទេ ! លោកអ្នកមានដែល ពួម្តងណាទេ ឮរួចហើយ អ្នកណា និយាយ? អីចឹងអាំ ! តើលោកនោះមាននិយាយអ្វីក្រៅពីនោះទេ? អីចឹងបាន ណាំ ! ។ ឥឡូវនេះយើងឡើងទៅឋានខ្ពស់បន្តិច និយាយឧបមា រួចយើងឃើញវត្ថុ និងទេសភាពច្រើន ហើយយើងបានឈោងទៅកាន់វត្ថុ ច្រើនដទៃឯទៀត ។ អាត្មាពុំអាចនិយាយប្រាប់លោក អ្នកនូវរឿងទាំងនេះបាន ទេតាមការពិត ។ ចាំ ! ដោយយើងអត់មានឱកាសគ្រប់គ្រាន់ ។ ម្យ៉ាង វិញទៀតយើងត្រូវការស្តាប់វត្ថុដ៏ល្អប្រណិត គឺនំនិងគ្រាប់ស្ករ យើងពុំទាន់បានញ៉ាំ នោះ ហេតុនេះអាត្មាគ្រាន់តែក្រេបយកឱជារសប៉ុណ្ណឹង ។ បើលោកអ្នកចង់ ញ៉ាំនឹងហើយផ្សេងទៅវិញ យើងចែកជូនម្ហូបអាហារពិត១ចា !. បើលោកអ្នកចង់ ញ៉ាំមែនទែននោះ ។

ឥឡូវនេះយើងដើរឡើងទៅមួយកំរិតគឺឋានទី២ កន្លែងយើង ហៅថា ទី២ នេះគ្រាន់តែសំរួលរឿងរ៉ាវប៉ុណ្ណោះឯង ។ នៅឋានទី២ យើងក៏អាចមាន សមត្ថភាពច្រើនជាងឋានទី១ រួមមានទាំងវត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិទាំងឡាយផង ។ ប៉ុន្តែការសំរេចជាងគេបំផុតទៅឋានទី២ នេះគឺយើង មានសមត្ថភាពនឹងទៅឆ្លង-ឆ្លើយកិច្ចការនិមួយ១ ។

ហាក់ដូចជាគ្មាននរណាមួយអាចរឹបយកជនមួយរូប ដែលគេបានសំរេច ទៅឋានកំរិតទី២នោះ ព្រោះគេមានរិទ្ធិអំណាចខាងវោហារ វាចា ហើយសោភ័ណ្ឌ ភាពវៀងវៃនេះ គឺចិត្តនៅក្នុងរិទ្ធិអំណាចនេះឯង ។ ចំនួនមនុស្សភាគច្រើន ដែលមានបញ្ញាធម្មតា ឬអៃ-ក្យូធម្មតានោះ មិនអាចទទឹមបាននឹងជននេះ ព្រោះ កំរិតឈ្លាសវៃរបស់គេឡើងខ្ពស់ទៅហើយ ។ មិនត្រឹមតែយើងមានខួរក្បាល ធម្មតានោះឡើយ យើងនៅមានខួរក្បាលទិព្វ ខួរក្បាលនៅឋានសួគ៌ ភាពឈ្លាស វៃមាននៅក្នុងខ្លួនយើង ។ ឥឡូវនេះចាប់ផ្តើមបើកចំហរ ។ នៅប្រទេស

ឥឡូវ គេហៅឋាននេះថា "ពោធិ" មានន័យថា គំនិតឈ្លាសវៃ ហើយបើយើងសំរេចដឹងនូវ "ពោធិ" យើងប្រែទៅជាព្រះពុទ្ធ ។ ហេតុនោះពាក្យថាពុទ្ធមកពី "ពោធិ" ហើយនិងពុទ្ធា ។ ឥឡូវនេះព្រះពុទ្ធមានន័យច្បាស់លាស់បែបនោះ ។ ពុំទាន់ចប់ឡើយ មិនត្រឹមតែអាត្មាឱ្យសនាមលោកអ្នកដល់ព្រះពុទ្ធប៉ុណ្ណោះទេ នៅមានច្រើនជាងនោះទៀត ។ ហេតុនេះបានជាភាគច្រើន គេហៅអ្នកបានត្រាស់ដឹងថា ជាព្រះពុទ្ធ បើសិនជាព្រះអង្គពុំស្គាល់ឋានផុតពីគំនិតឋានទី២នោះ ច្បាស់ជាព្រះអង្គសព្វព្រះទ័យណាស់ ។ ចាំ ! ដោយមកពីព្រះអង្គជាព្រះរស់ ហើយកូនសិស្សមុខជាហៅ ព្រះអង្គជាព្រះពុទ្ធ ។ ប៉ុន្តែតាមការពិតវិញ បើសិន ព្រះអង្គគ្រាន់តែដើរដល់ឋានគំនិតទី២ ព្រះអង្គអាចមើលឃើញផ្ទះមនុស្សម្នាក់ៗ ពីអតីតរហូតដល់បច្ចុប្បន្ន រហូតដល់អនាគត ហើយព្រះអង្គមានព្រះវោហារវាចា យ៉ាងពេញលេញនោះពុំទាន់ឱ្យឈ្មោះថាជាទីបញ្ចប់របស់ឋាននៃមេត្តាឡើយ ។ ហើយក៏ពុំមានជនណាមួយគួរពេញចិត្តនឹងសមត្ថភាពហាត់អានអក្សរ ក្នុងអតីតកាល ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ឬទៅអនាគតពីព្រោះនេះជាជំពូក សំណុំរឿងមួយតាមនាមស័ព្ទនៅប៉ែកអឺរ៉ុបគេច្រើនប្រើអស់លោកអ្នកប្រតិបត្តិយូ-គ្នា ឬសង្គ្រាវនាមុខជានឹង យល់អំពីសំណុំរឿងនេះ ។ នេះជាបណ្ណាល័យម៉្យាង នៅជិតទីស្នាក់ការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ លោកអ្នកដឹងទេក្នុងនោះមាន គ្រប់ភាសាទាំងអស់ លោកអ្នកដឹងទេមានអ្វីកើតឡើងនៅប្រទេសនោះ ។ យល់ទេ? ដូចគ្នានឹងអ្នកដែលទៅដល់ឋាទី២ គេនឹងយល់អាចបកស្រាយនូវគំរូនៃជនម្នាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់នូវអ្វីៗអ្នក ឃើញផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ នៅមានអ្វីៗច្រើនទៀត ដែលយើងមានមកពីឋានទី២ ។ ប៉ុន្តែកាលបើអ្នកឡើងទៅកាន់ឋានទី២ ហើយអ្នកនឹងឃើញចាប់ចិត្ត គឺពិតជាព្រះរស់ ព្រោះអ្នកបានយល់អំពី "ពោធិ" មានបញ្ញាវៀងវៃ ។ យើងបានដឹងយ៉ាងច្រើនទៀតចំនួនដែលយើងមិនអាចស្គាល់ពេញោះ ហើយនូវអ្វីដែល គេហៅថាស័ក្តិសិទ្ធិនោះ

មុខជាកើតមានដល់យើង ទោះបីយើងចង់ ឬមួយពុំចង់ ព្រោះសញ្ញារបស់យើងបានតោងជាប់ជាមួយនឹងឋានខ្ពស់ នៅឋានដែលមានធនធានព្យាបាលរោគ មានរបៀបរៀបចំជាស្រេចធ្វើឱ្យ ឆាកជីវិតយើងចិត្តទៅហូរហែរ ហើយធូរគ្រាន់បើផង ។ បញ្ញាឈ្លាសវៃរបស់យើង ឬ "ពោធិ" បានបើកចំហឱ្យយើងរុករកបណ្តាពតិមានក្នុងអតីតកាល ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីរៀបចំមកវិញនូវឆាកជីវិតរបស់ដែល ឆាកជីវិតរបស់ដែលយើង ធ្វើទោសកំហុសពីជាតិមុនមកនោះ លោកអ្នកយល់ ឬទេ? ហេតុនោះបណ្តាលឱ្យ យើងចេះកែប្រែទោសកំហុស ក្រោយមកយើងនឹងមាន ការរស់នៅម្យ៉ាងដោយសុខសាន្តល្អប្រសើរ ។ ឧបមាថា បើយើងមិនដឹងនូវអ្វីមួយ ដែលយើងបំពានទៅលើអ្នកជិតខាង ដោយមកអំពីអំពើម្យ៉ាង បណ្តាលឡើងដោយអចេតនា ឥឡូវនេះយើងដឹង ។ លោកអ្នកយល់ឬទេ? ងាយយល់ណាស់! បើសិនជាយើងមិនដឹងអ្នកជិតខាង យើងរករឿងឆាឆៅដោយស្ងាត់ៗ ហើយគេរិះរកមធ្យោបាយធ្វើបាបយើង ព្រោះមកពីការភ័ន្តច្រឡំម្យ៉ាង ឬដោយមកពីយើងមានធ្វើបាប អ្វីម្យ៉ាងទៅលើគេ ។ តែឥឡូវនេះយើងដឹងហេតុម្តេចកកើត ហេតុនោះ ។ ហេតុនេះងាយទេ យើងអាចទៅសុំទោស ឬនិយាយទូរស័ព្ទ ឬធ្វើពិធីជប់លៀង ហើយ អញ្ជើញគេមកលុប-លាងការភ័ន្តច្រឡំនោះ ។ មិនខុសអ្វីពីការយើងឡើងដល់កំរិតឈ្លាសវៃ យើងយល់នូវអ្វីៗទាំងអស់ រួចរៀបចំខ្លួនដោយស្ងប់ស្ងៀម ដើម្បីទាក់ទងនឹងប្រភពពតិមានស័ក្តិសិទ្ធិ ដែលអាចជួយយើង មានជីវភាពរស់នៅហូរហែល្អប្រសើរ ។ យើងគប្បីបន្ថយជំទាបបំផុតនូវចំនួនគ្រោះថ្នាក់ នូវបណ្តាស្ថានភាព និងលក្ខន្តិកៈមិនល្អក្នុងការរស់នៅនៃផងយើង ។ យល់ ឬទេ ? ចាំ ! ចាំ ! ហេតុដូច្នោះក្នុងពេល យើងឡើងដល់ឋានកំរិតទី២ កន្លែងនេះហើយគួរជាទីគាប់ចិត្ត ។

ព្រោះហេតុនោះ អ្វីៗអាត្មាបានពន្យល់ជូន លោកអ្នកសុទ្ធសឹងតែផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ

ពិតជាត្រឹមត្រូវ ហើយមិនចាំបាច់យល់ថានោះជាអ្នកភាវនាតាម "យ៉-គ្គី" ឬអ្នកសង្រ្គំភាវនាឯទៀត ជាជនមួយប្រភេទវិសេសវិសាលជាងអ្នកសាមញ្ញ ។ ពួកគេជាមនុស្សសាមញ្ញ ដូចយើងទាំងអស់គ្នាគេភ្ញាក់រលឹកដោយមកពីគេដឹងថា ត្រូវធ្វើរបៀបណាទៅសហរដ្ឋអាមេរិកគេនិយាយថាអ្វីៗ ធ្វើទៅតាមការប៉ុនប្រសប់ ហើយយើងអាចធ្វើបានកិច្ចការគ្រប់ជំពូក ។ ពិតអញ្ចឹងយើងអាចរៀនគ្រប់មុខទាំងអស់នេះជាជំពូកដើរហួសពីពិភពលោកវិទ្យាសាស្ត្រយើងក៏អាចរៀនបានដែរ ។ ពុហាក់ដូចជាប្លែកណាស់ អ្វីៗមានភាពខ្ពស់ ពិតជាវាមានភាពធម្មតាដែរ ។ ងាយជាងយើងរៀននៅវិទ្យាល័យនោះទៀត នៅទីនោះមានមេរៀនពិបាកៗដូចជាក្បួននិពន្ធ និងចំណោទជាដើមឋានក៏រិតទី២ ឋានក៏រិតទី២ ឋានក៏រិតច្រើនខុសៗគ្នា អាត្មាចង់និយាយសង្ខេប ដោយមិនអាចរៀបរាប់ ពិស្តារនូវអាថិកំបាំងនៃឋាននោះ។ ចាំ ! យ៉ាងណាមិញ លោកអ្នកមុខជាឃើញទីកន្លែងនោះក្នុងពេលធ្វើដំណើរ ជាមួយនឹងព្រះគ្រូរបស់លោកអ្នក ។ ហេតុនេះ ពុំមានជាអ្វីអាថិកំបាំងនោះទេ -- តែវែងអន្លាយ លោកអ្នកដឹងទេ បើយើងត្រូវឈប់ផ្អាកនៅឋាននិមួយៗ ក្នុងឋាននិមួយៗមានក៏រិតជាច្រើន ក៏រិតខ្ពស់-ក៏រិតទាប ហើយយើងត្រូវឈប់ធ្វើការជកពិសោធន៍នូវអ្វីៗទាំងអស់ ហេតុនេះត្រូវប្រើពេលយូរ ។ ហេតុនេះជូនកាលព្រះ គ្រូនាំលោកអ្នកទៅកាន់ឋានមួយយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។ ចាំ !

ចាំ ! ចាំ ! ពីព្រោះយើងឥតមានត្រូវការចង់ រៀនធ្វើគ្រូ យើងមិនត្រូវការរៀនអ្វីច្រើននោះទេ ឈឺក្បាលតើ! ។ ហេតុនោះអាត្មានាំលោកអ្នកធ្វើដំណើរចេញទៅហើយដល់មកផ្ទះ តែប៉ុណ្ណឹងក៏ឃឹតឃូរណាស់ដែរ ។ ជួនកាលត្រូវប្រើពេលអស់មួយជីវិត ប៉ុន្តែភាពត្រាស់ដឹងវិញបានជាបន្ទាន់បានទាន់ចិត្ត ។ តែគ្រាន់ជាកិច្ចចុះឈ្មោះចាប់ផ្តើម លោកអ្នកដឹងទេ ? ថ្ងៃដំបូងលោកអ្នកចុះឈ្មោះរៀនមហាវិទ្យាល័យ លោកអ្នក ទៅជានិសិត្សមហាវិទ្យាទៅហើយ ។ ប៉ុន្តែពុំមែន រៀនទាក់ទិននឹងបរិញ្ញាប័ត្រផ្នែកវេជ្ជបណ្ឌិតនោះទេ ។ គឺរៀនទ៤-៦ ឬ១២ឆ្នាំចេញពីសាលា ។ លោកអ្នក ទៅជានិសិត្សមហាវិទ្យាល័យ បើសិនជាលោកអ្នកចុះឈ្មោះរៀននៅវិទ្យាល័យមែនអញ្ចឹងទេ? ហេតុនេះអ្នកទាំងពីរត្រូវសហការជាមួយគ្នា ។ មិនខុសអ្វីបើយើង ដើរផុតពីសកលលោកនេះទេ និយាយឧបមាអាត្មាគ្រាន់ តែនិយាយកំប្លែង ពីព្រោះនៅញ៉ូវ-យ៉ក ឥតមានក្លែងណាទៅទៀត ។ យើងបានស្គាល់អស់ម៉ែនហែតតឹន ឡុងបិច ស្ទូតបិច និងឆ្នេរសមុទ្រទាំងអស់ ឧបមាថា យើងចង់ទៅលើឋាន មួយពិសេសមើលតើនៅទីនោះមានអ្វីប្លែក? បានឬទេ? ម្តេចមិនបាន ព្រោះយើងចាយលុយច្រើន ដើម្បីទៅក្រុងមៃយ៉ាមី ភើឡូរីដា គ្រាន់តែងូតទឹកកំសាន្ត ម្តេចបានជាយើងមិនអាចទៅពិភពលោកផ្សេង ទៅមើលប្រភពជិតខាងយ៉ាងដូចម្តេចទៅ? មនុស្សទីនោះ

សងតំលៃចរាចរខ្លួនឯងបែប ណេក? អាត្មាយល់ថាពុំមានអ្វីប្លែកឡើយ ។ ទេ? នោះគឺជាប្រភេទធ្វើដំណើរដោយព្រលឹង ដោយវិញ្ញាណ មិនមែនដោយខ្លួនយើងទេ ។ មានប្រភេទពីរក្នុងការធ្វើដំណើរ ។ ហេតុនោះត្រឹមត្រូវហើយងាយយល់ណាស់ ។ ឥឡូវនេះ យើងនៅឋានក្នុងឋានកំរិតទី២ អាត្មានិយាយអ្វីទៀត ។ ហ្នឹងហើយបានថា យើងបន្តដំណើរក្នុងឋាននេះ តែក្រោយមក យើងអាចស្គាល់ពិភពលោកដទៃ ក្នុងពេលជាមួយនេះដែរ ។ លោកអ្នកយល់ឬទេ? ពីព្រោះយើងធ្វើដំណើរមិនខុសអ្វីលោកអ្នកជាជាតិ អាមេរិកាំង ឬជាតិណាមួយដទៃ ចង់ធ្វើដំណើរទេស-ចរណ៍ឱ្យស្គាល់ ប្រទេសជិតខាងយើងបែបណាទៅ? ហើយអាត្មាស្មានថា ភាគច្រើនអស់លោកបំរើការក្នុងសហប្រជាជាតិនេះពុំមែនជាកំណើតអាមេរិកាំងឡើយ ។ ពុំមែនទេ----មែន ---- លោកអ្នកដឹងពុំមានអ្វីប្លែក គឺដូចគ្នា ។ យើងអាចធ្វើដំណើរទៅខាងឋានដទៃ ឬទៅឋានក្បែរដើម្បីរុករកមើល ។ ពីព្រោះនៅឆ្ងាយយើងមិនអាចដើរបាន យើងពុំអាចជិះរ៉ុក-កែត ហើយក៏ពុំអាចជិះ យូ-ហ្វូរ៍ បានដែរ ។ មានពិភពលោកខ្លះឋិតនៅឆ្ងាយ យូ-ហ្វូរ៍មិន អាចហោះដល់ផង យូ-ហ្វូរ៍ ជាវត្ថុប្រដាប់គ្រឿងម៉ាស៊ីនទំនើប ដោយមិនស្គាល់ឈ្មោះអាចហោះយ៉ាងលឿនបំផុត ។ ឥឡូវយើងមានប្រដាប់ម្យ៉ាងនៅក្នុងខ្លួនអាចហោះរហ័សជាងយូ-ហ្វូរ៍ ទៅទៀត គឺព្រលឹងរបស់យើង ។ ជួនកាលយើង ហៅថាវិញ្ញាណ យើងអាចហោះដោយមិនចាំបាច់ប្រើប្រេងសាំង មិនត្រូវការក្រុមនគរបាល ឬមិនខ្លាច ឧបសគ្គចរាចរអ្វីៗទាំងអស់ ។ ហើយមិនខ្លាចថ្លៃណា អារ៉ាប់មិនលក់ប្រេងសាំងឱ្យនោះដែរ ពីព្រោះខ្លួនទី ពឹងខ្លួន ។ មិនខ្លាចខូចផង ខ្លាចតែយើងធ្វើឱ្យ ហិនហោចដោយ

សារវន្តបំពានក្រិត្យវិន័យរបស់ធម្មជាតិប៉ុណ្ណោះ បំពានបរិយាកាសល្អប្រណិតនៃឋានសួគ៌ និង ឋានមនុស្សលោក ។ យើងប្រាប់អ្នកដឹង បើអ្នកដឹង នោះ ។ អាត្មាពន្យល់ត្រួសៗ អាត្មាពុំមែនជាអា-ចារ្យទេកុំបារម្ភអ្វី អាត្មាមិននាំលោកអ្នកទៅព្រះវិហារទេ នេះគ្រាន់តែជាឧបមាប៉ុណ្ណោះ ។ មានក្រិត្យវិន័យខ្លះៗនៅលើពិភពលោក យើងមិនខុសអីពេលយើង បើកឡាន យើងត្រូវចេះវិន័យ និងចាំក្បួនចរាចរ ។ ចង្កៀងក្រហមត្រូវឈប់ ចង្កៀង ខៀវត្រូវទៅ ។ បើកបរខាងស្តាំនៅលើមហាវិថីត្រូវ ដឹងល្បឿនប៉ុន្មាន? នេះជាឧបមាខ្លះៗធម្មតានៅលើពិភពលោកនេះ លោកអ្នកយល់ទេ? ពិភពលោកខាងលើទៀតឥតមានក្រិត្យវិន័យទេ? យើងសេរី ជាពលរដ្ឋមានសិទ្ធិសេរីភាព ប៉ុន្តែយើងត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីឱ្យទៅជាសេរីនោះ ។ បើកាលណា យើងរស់នៅលើពិភពលោកនេះយើងត្រូវតែគោរពក្បួនច្បាប់ច្រើនកាលណារឹតតែពិសេស ដើម្បីជៀសផុតពីបញ្ហាកើតហេតុ ។ ហើយរថយន្តយើងនៅល្អ ម៉ាស៊ីនពូកែយើងអាចបើកបរបានរហ័សឥតមានអ្វីឡើយ ។ ហេតុនេះ ក្បួនវិន័យនេះបានត្រូវគេចងក្រងឡើងក្នុងគម្ពីរ ក្នុងគម្ពីរគ្រិស្តសាសនា គម្ពីរព្រះពុទ្ធសាសនា គម្ពីរព្រះហិរន្តូរ ។ គឺជាគម្ពីរធម្មតាដូចជាទូន្មានយើង កុំធ្វើបាបអ្នកជិតខាង កុំសំលាប់ជីវិតគេ កុំបំពានឳ្យអ្វីៗម្យ៉ាង លោកអ្នកដឹងឬ? ចេះរាប់រក ស្រឡាញ់គ្នា កុំលួចប្លន់ជាដើមហើយកុំទទួលទានសុរា រួមមានគ្រឿង ឱសថស្រវឹងសព្វថ្ងៃ ។ ប្រហែលជាព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់ ព្រះអង្គឆ្វេងយល់ពីមុនមក នៅក្នុងសត-វត្សរ៍ទី២០ យើងមុខជាមានផលិតឱសថក្នុកែអ៊ីន ហេតុនេះព្រះអង្គ ហាមមិនឱ្យយើងទទួលទាននោះ ។ ឱសថស្រវឹងគឺរួម មានទាំងល្បែងអាប៉ោង ហើយអ្វីទាំងអស់ដែលធ្វើខកខូចចិត្តមនុស្សយើង ធ្វើឱ្យយើងលេងសប្បាយតាមផ្លូវកាយ ឱ្យយើងភ្លេចការស្វែងរកក់សាន្តតាមផ្លូវចិត្ត ។ បើយើងចង់ហោះហើរឱ្យបានរហ័ស ឱ្យបានខ្ពស់ដោយ

ឥតមានគ្រោះថ្នាក់ គឺសុទ្ធសឹងតែមានក្បួនច្បាប់ដូចតែក្បួនក្នុងលោកនេះ ។ បើកាលណាគេចង់បង្ហោះរ៉ុក-កែត អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រត្រូវ ពិនិត្យក្រិត្យវិន័យតែប៉ុណ្ណេះទេ បើយើងចង់ហោះ ខ្ពស់ហោះឆ្ងាយជាងរ៉ុក-កេត ឆ្ងាយជាងយូ-រ៉េបអូនោះ គឺយើងត្រូវតែប្រុងប្រយ័ត្នដល់បែបណាទេ? នៅមានសាច់រឿងពិស្តារទៅទៀត តើលោកអ្នកចូលចិត្តស្តាប់ ទេ? នោះនៅពេលលោកអ្នកធ្វើសង្រ្គាមវិទ្យា ។ ឥឡូវនេះអាត្មាពុំចង់ឆាឆៅលោកអ្នកអំពីព្រះក្រិត្យវិន័យ " ខ្ញុំដឹងហើយ " " ខ្ញុំដឹងហើយ " ខ្ញុំមានអានក្នុងគម្ពីររួចហើយ មាន១០ខ ហាមប្រាមបទបញ្ញាទាំង១០ខ ។ ភាគច្រើនយើងមានអានក្បួនច្បាប់ទាំងនេះ តែគេមិនចាប់អារម្មណ៍ប៉ុន្មាន ហើយពុំយល់ប៉ុន្មានទេ ។ យើងចង់យល់នូវអ្វីដែលយើងធ្វើប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែពុំមែនធ្វើតាមន័យរបស់ក្បួនច្បាប់នោះទេ ។ ហេតុនោះជូនកាល គេរំលើកយើងដោយឥតមានអំពើអន្តរាយអ្វី និងស្តាប់នូវអត្ថន័យជ្រៅៗខ្លះទៀតនៃគម្ពីរអស់នោះ ។ ឧបមាថា ក្នុងគម្ពីរសម័យបុរាណទំព័រទី១ ព្រះអង្គថែងថា អាត្មាបង្កើតសត្វធាតុទាំងឡាយធ្វើជាមិត្តរបស់លោកអ្នក ហើយជួយទំនុកបំរុងមិត្ត ហើយអ្នកនឹងត្រួតត្រាពួកវា ។ រួចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា ព្រះអង្គបង្កើតអាហារសព្វយ៉ាង បង្កើតស្មៅនៅទីវាល និងផ្លែឈើនៅគ្រប់ដើមឈើដែលមានឱជារស ហើយគួរចាប់ចិត្តផង ។ អស់ទាំងនេះជាម្ហូបអាហាររបស់អ្នក ។ ប៉ុន្តែតិចមានអ្នកណាយកចិត្តទុកដាក់ទេ មានចំ-នួនជនតាមក្បួននេះជាច្រើន នៅតែមិនយល់ព្រះអង្គមានបន្ទូលជាខ្លឹមសារអ្វីខ្លះ ។ បើសិនជាយើងសិក្សាស្រាវជ្រាវជ្រៅ បន្តិចចូលផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ យើងដឹងថាយើងពុំមែនទទួលមាន ដោយឥតរើសមុខម្ហូបនោះទេ ។ ប្រព័ន្ធទាំងឡាយក្នុងខ្លួនមានដូចជាក្រពះបាយធំតូច ធ្មេញ របស់ទាំងអស់នេះសុទ្ធតែត្រូវបង្កើតឡើងជាវិទ្យាសាស្ត្រ សំរាប់ឱ្យអ្នកទទួលទានម្ហូបសាបប៉ុណ្ណោះឯង ។ ដោយយើងមិន

ប្លែកភាគច្រើន មានជម្ងឺឆាប់ចាស់ ឆាប់ហត់កាន់តែ ភ្លេចបន្តិចម្ដងៗ ចាស់កាលណាច្រើនតែ ពិបាកក្នុងខ្លួនកាលនោះ ។ ពីព្រោះយើងធ្វើឱ្យខូចខាតដល់រថយន្ត ធ្វើឱ្យខូចខាតវត្ថុយ៉ូ-អូ របស់យើងចង់ ប្រើរថយន្តឱ្យបានយូរ ហើយម៉ាស៊ីនល្អផងនោះ អ្នកត្រូវថែរក្សាថ្នាក់ថ្នម តាមរបៀបត្រឹមត្រូវ ។ ឧបមាថាយើងមានរថយន្ត យើងទាំងអស់គ្នាបើកបរឡាន បើសិនជាយើងរួមប្រេងសាំងខុសប្រភេទវា តើនឹងមានបញ្ហាអ្វីកើតឡើង? បញ្ហាអ្វីកើតឡើង យើងគ្រាន់តែបើកបរក្នុងរង្វង់ពីរបីហ្វីតមុខជាឈប់ភ្លាម ហើយយើងមិនបន្ទោសរថយន្តដែរ ដោយមកពីកំហុសរបស់យើង ព្រោះយើងចាក់ខុសប្រភេទសាំងរបស់វា ឬបើសិនជាប្រេងសាំង មានលាយទឹកក្នុងនោះ រថយន្តអាចរត់បានក្នុងមួយរយៈខ្លីតែវាទៅមានបញ្ហា ។ មែនទេ? បើសិនប្រេងក្រខ្វក់យើងមិនសំអាតបោសហោង រត់បានមួយពេលប៉ុណ្ណោះ រួចមុខជាមានបញ្ហា ហើយជូនកាលផ្ទុះ បើយើងមិនថែរក្សាវាឱ្យត្រឹមត្រូវ--- មែនទេ? ។ ដូចគ្នានឹងមនុស្សយើងអីចឹងដែររថយន្ត យើងអាចហោះហើរពីទីនេះទៅដល់ទីចុងផុតនៃអាកាសសូន្យហោះដល់គីរិតឈ្មោសវៃនៃវិទ្យាសាស្ត្រ ។ ប៉ុន្តែយើងធ្វើឱ្យវិនាស ហើយយើងមិនប្រើការវាតាមរបៀបត្រឹមត្រូវ ។ ឧបមាថា រថយន្តបញ្ជិះយើងទៅកាន់ការិយាល័យ ទៅកាន់គេហដ្ឋានមិត្តភ័ក្ត្រ និងទៅកាន់ទេសភាពល្អនានាទៀត តែយើងមិនព្រមថែទាំវា យើងចាក់ប្រេងខុសប្រភេទវា មិនមើលទឹកប្រេងក្រោយមកមុខជារត់អត់មានល្បឿនទេ ហើយមិនអាចរត់ឆ្ងាយទៀតផង យើងគ្រាន់តែរត់ជុំវិញទីធ្លារតរិលចុះរិលឡើង ។ តែប៉ុណ្ណឹងក៏បានដែរ លោកអ្នកយល់ទេ? តែថាយើងបោះបង់គោលបំណងទិញរថយន្ត បោះបង់លុយកាក់និងពេលវេលា និងថាមពលរបស់យើងឥតប្រយោជន៍ តែប៉ុណ្ណឹងទេ យើងអត់បន្ទោសដាក់កំហុសម្នាក់ណាឡើយ ភ្នាក់ងារនគរបាលក៏មិនអាចពិន័យប្រាក់អ្នកបានទេ នេះគ្រាន់តែយើងបោះបង់ចោលរថយន្តប៉ុណ្ណឹងឯង បោះបង់លុយកាក់ក្នុង

ពេលលោកអ្នកអាចធ្វើដំណើរទៅ ឆ្ងាយទៅទៀត ឬអាចទៅទស្សនាកំសាន្តនៅទីនិមួយៗក៏សឹងតែបានដែរ ។ មិនខុសអ្វីពីខ្លួនមនុស្សយើង យើងអាចរស់នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដោយយើងត្រូវ ថែរក្សាខ្លួនយើង និងគ្រឿងឧបករណ៍ដទៃទៀត នោះទើបយើងអាចហោះហើរផុតពីនោះបាន ។ មិនខុសអ្វីអ្នកបើកបរក្នុងអាកាសគេជិះលើ រ៉ុក-កែត រ៉ុកកែត ជាគ្រឿងឧបករណ៍ ។ គេត្រូវថែទាំត្រឹមត្រូវ ទើបវាអាចហោះហើរបានសុខសាន្ត ហើយរហ័សទៀតផង ។ រ៉ុក-កែត នាំចេញគេទៅដល់ទីកន្លែងចុះចតតែរ៉ុក-កែត ពុំមែនជាវត្ថុធំចម្បងនោះទេ គឺមានតែមនុស្ស ហើយកន្លែងចុះចតទើបសំខាន់ ។ ហើយគេគ្រាន់តែជិះវាព័ទ្ធជុំវិញ ឡុងអៃឡឺន ប៉ុណ្ណោះ បាត់បង់ពេលវេលា លោកអ្នកយល់ទេ? ខាតបង់លុយកាក់របស់រដ្ឋតែប៉ុណ្ណោះ ។ ហេតុនេះ ខ្លួនយើងពិតជាពិសេសវិសាលណាស់ ព្រោះព្រះគ្រូគង់នៅក្នុងខ្លួនអ្នកនោះ ដូច្នោះបានជាក្នុងគម្ពីរចែងថា : លោកអ្នកមិនដឹងទេ ក្នុងខ្លួនអ្នកនេះឯង ដែលជាព្រះវិហាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយព្រះបរមគ្រូឋិតនៅក្នុងខ្លួនអ្នកតែម្តង ។ បើយើងយកអារក្សអ្នកតា ឬព្រះទេព្តាធ្វើសក្ការៈបូជា លោកអ្នកអាចស្មានបានទេនូវភាពសំខាន់យ៉ាងអស្ចារ្យនោះ ។ ប៉ុន្តែមនុស្ស យើងភាគច្រើនអានរហ័សពេក តែមិនយល់ មិនស្គាល់ ទំហំអត្ថន័យរបស់ឃ្លាទាំងនេះ ហើយគេមិនខិតខំរករកអត្ថន័យ ។ ហេតុនេះបានជា កូនសិស្សអាត្មាចូលចិត្តធ្វើតាមការបង្រៀនប្រដៅរបស់អាត្មាពីព្រោះពួកគេ រកឃើញអ្នកណានៅក្នុងខ្លួន ហើយអ្វីមាននៅលើលោកនេះ ដោយឡែកអំពីការខំប្រឹង ប្រែងប្រឈមមុខ នឹងការរកលុយកាក់រៀងរាល់ថ្ងៃ ការខំចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំង និងបញ្ហាជីវិតនៅរស់ទាំងអស់នេះ ។ យើងមានសោភ័ណភាពច្រើន-សេរីភាពច្រើន និងចំណេះដឹងក្នុងខ្លួនច្រើន ។ យើងស្គាល់វិធីត្រឹមត្រូវ ដើម្បីទាក់ទងនេះ គឺជាភារកិច្ចរបស់យើង ព្រោះយើងមានអ្វីៗទាំងអស់ក្នុងខ្លួន ។ គ្រាន់តែយើងមិនដឹងតើ គន្លឹះនៅទីណា

ហើយយើងបិទទ្វារផ្ទះចោលជាយូរ ណាស់មកហើយ តែឥឡូវនេះយេងភ្លេចថា យើងមាន ភោគសម្បត្តិច្រើនបែបនេះសោះ ។ មានតែទាំងអស់ហ្នឹង ។ ហេតុនេះព្រះគ្រូជាអ្នកជួយបើកទ្វារ ហើយបង្ហាញយើងនូវ អ្វីដែលជាកម្មសិទ្ធិ របស់យើងរួចមកហើយ តែយើងត្រូវធ្វើសិទ្ធិម៉ែម១ឈានចូលចិត្តហើយ ពិនិត្យអ្វីៗ ទាំងនោះ ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ យើងនៅក្នុងឋានទី២ទៅហើយ ។ លោកអ្នកចូលចិត្តធ្វើដំណើរ ទៅឆ្ងាយថែមទៀតទេ ចាំ ! ចាំ ! ទស្សនៈជនឆ្លង ឆ្លើយ លោកអ្នកចង់ស្គាល់អ្វីទាំងរស់ដោយពុំមានចង់ធ្វើការ ឬយ៉ាងម្តេច? (ព្រះគ្រូសើច)អញ្ចឹងបានហើយ។ ប៉ុន្តែយ៉ាងហោចណាស់ ក៏មានអ្នកណាម្នាក់ អាចនិយាយប្រាប់អ្នកថា តើប្រទេសដទៃបែបណាទៅ នៅពេលគេបានទៅដល់ ទីនោះ អ្នកពុំបានទៅដល់នោះទេ មែនអញ្ចឹងទេ? យ៉ាងហោចណាស់អ្នកចង់ ទៅដែរ ។ ឥឡូវនេះ ក្រោយពីឋានទី២ អាត្មាពុំទាន់បញ្ចប់នូវឋាន ទី២ឡើយ តែលោកអ្នកដឹងថាយើងមិនអាចអង្គុយពេញ មួយថ្ងៃនៅទីនេះបានឡើយ ។ ហេតុនេះ ក្រោយពីឋាន ទី២មក លោកអ្នកមុខជាមានវិទ្ធអំណាចថែមទៀត បើ សិនជាលោកធ្វើការម៉ឺងម៉ាត់ មុខជាលោកអ្នកធ្វើដំណើរ ឡើងទៅឋានទី៣ ជាមិនខាន ។ នៅអ្វីដែលគេ ហៅថាឋានទី3នោះ គឺមានជំហានមួយខ្ពស់ទៀត ផង ។ យ៉ាងហោចណាស់ អ្នកណាម្នាក់ឡើងទៅឋានទី៣ គឺត្រូវស្អាតស្អំ ជំរះអស់បំណុលក្នុងលោកនេះ លោកអ្នកយល់ទេ? បើយើងជំពាក់បំណុល ព្រះរាជាក្នុងលោកនេះ យើងពិតជាមិនអាចឡើងបានទេ បើលោកអ្នកមាន ទោសចោទឡើង ក្នុងប្រទេសណាមួយ អ្នករត់បានគេអនុញ្ញាតិលុបលៀង ទោសកំហុសក្នុងសំណុំរឿងនោះ អ្នកមិនអាចឆ្លងដែនទៅរស់នៅប្រទេសមួយ ណាផ្សេងបានឡើយ ។ បំណុលគឺអ្វីដែលយើងធ្វើទុកមកក្នុងអតីតកាល ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ហើយក៏អាចនៅក្នុងអនាគតនៃជាតិនេះផង ។ យើងត្រូវជំរះនូវអ្វី ទាំងអស់នោះ ជំរះនូវទម្លាប់ប្រពៃណីរបស់យើងមុននឹងទៅកាន់ឋានខាងម្ខាង

នោះ ។ បើយើងនៅក្នុងឋានទី២ យើងត្រូវទៅធ្វើការ លោកអ្នក យល់មិនអាចលះលាកម្មពៀរពីជាតិមុន និងជាតិនេះទេ ។ ពីព្រោះបើឥតមានកម្មពៀរក្នុងអតីតកាល យើងមិនអាចនៅរស់ក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះបានទេ ។

ព្រះគ្រូមានពីរជំពូកខុសគ្នា ។ មួយឥតមានជាប់កម្មពៀរ តែគេខ្ចីកម្មនេះដើម្បីចុះទៅឋានក្រោមមួយទៀត ដូចជាយើងជាមនុស្សសាមញ្ញតែស្អាតស្អំ ។ ហេតុនេះនរណាក៏ដោយក៏អាចទៅជាព្រះគ្រូអាចារ្យ ក្នុងអនាគត ហើយជួនកាលព្រះគ្រូអាចារ្យចយុត្រចុះ មកទីនេះដោយជំពាក់កម្មជាមួយផង ។ (ព្រះគ្រូសើច) អាចដូច្នោះមែន អាចដូច្នោះមែន! ឧបមាថាលោកអ្នកចុះមកទីនេះដោយសារពីជាតិមុន អ្នកបានមកទៅទីនេះ រួចហើយ ចាំ! អ្នកបានចាប់កំណើត ហើយស្លាប់ទៅ វិញជាច្រើនជំនាន់ រួចលោកអ្នកត្រឡប់ទៅឋានសួគ៌ ឬទីកន្លែងរបស់អ្នកនៅឆ្ងាយពីនេះ នៅគីរិតខុសគ្នា យ៉ាងហោចណាស់នៅគីរិតទី៥ ។ ផ្ទះរបស់ព្រះគ្រូគឺ ឋានទី៤ ។ ក្រៅពីនោះនៅមានគីរិតច្រើនទៀត ។ យើងត្រឡប់មកកាន់លោកនេះ ដោយមកពីយើងមានមេត្តាធម៌ ឬមួយព្រះបិតានៃយើងបានចាត់តាក់តែងឱ្យយើង ហើយដោយមកពីយើងមានភ័ព្វវាសនានឹងជនទាំងឡាយក្នុងអតីតកាល បានជាយើងខ្ចីកម្មរបស់ គេមកតាមឥតមានអ្វីល្អនោះទេ មនុស្សយើងមានតែ បំណុលប៉ុណ្ណោះឯង ។ យើងអាចខ្ចីបុលគេ រួចសងទៅវិញ លោកអ្នកយល់ទេ? ទំរាំតែយើងសំរេចកិច្ចការក្នុងលោកនេះ ។ ហេតុនេះមានច្រើនជំពូក ។ គ្រូអាចារ្យ-ចាំ! ហើយក៏គង់មានអ្នកខ្លះគេកើតមកក្នុងលោកនេះ ក្រោយពីប្រតិបត្តិមក គេបានទៅជាព្រះអាចារ្យនៅទីនេះ មិនខុសអ្វីគេរៀនចប់ចេញពីសាលា ។ ចាំ! ដូចជានៅមហាវិទ្យាល័យ យើងមានសាស្ត្រាចារ្យ មាននិសិត្ស គេចេញពីសាលាហើយទៅជាសាស្ត្រាចារ្យក្រោយមក ។ លោកអ្នកយល់ទេ មានសាស្ត្រាចារ្យបង្ហាត់បង្រៀនជាយូរមក ហើយនិងសាស្ត្រាចារ្យថ្មីជាដើម --- មិនខុសគ្នានឹង

គ្រូអាចារ្យជំពូកអស់ទាំងនេះដែរ ។ បើយើងចង់ឡើងទៅពិភពលោកទី៣ យើង ត្រូវជំរះឱ្យអស់នូវកម្មពៀរ ។ កម្មា គឺជាក្បួនច្បាប់ម្យ៉ាង អ្នកសាបព្រួសពូជណា អ្នកមុខជាច្រូតកាត់លទ្ធផលនោះ ដូចជាយើងដាំក្រូច រួចយើងបេះផ្លែក្រូច យើងដាំបោម យើងបេះផ្លែបោម នោះហើយគេហៅថាកម្មា ។ នេះជាពាក្យសំស្ក្រឹត គឺថាបុព្វហេតុ ឬចងកម្មពៀរនឹងគ្នា ។ ក្នុងគម្ពីរពុំចែង អំពីកម្មា គ្រាន់តែថាៈ ដោយសារអ្នកព្រួស អ្នកមុខជានឹងច្រូតកាត់មិនខាន ។ ដូចតែគ្នាក្នុងន័យនោះដែរ ។ គម្ពីរជាក្បួនមួយបែបបង្រៀនប្រដៅដោយ សង្ខេបរបស់គ្រូអាចារ្យ ហើយយ៉ាងណាមិញ អាយុជីវិតរបស់គ្រូអាចារ្យក៏ខ្លី ដូច្នោះដែរ ។ ដូច្នោះ យើងមិនចាំបាច់អធិប្បាយអ្វីច្រើនក្នុងគម្ពីរនោះមានប្រ- យោគ ក្នុងគម្ពីរជាច្រើនត្រូវគេលុបចោល ដើម្បីឱ្យសមទៅតាមបំណងរបស់ អស់លោកមេដឹកនាំសហគមន៍ក្នុងជំនាន់នោះ ។ លោកអ្នកជ្រាបថា នៅគ្រប់ វិស័យមនុស្សយើងលក់ និងទិញគ្រប់ចុន ។ ឈ្មួញលក់ដូរ មាននៅ គ្រប់វិស័យទាំងអស់ ប៉ុន្តែក្នុងគម្ពីរ គម្ពីរត្រឹមត្រូវ យើងដឹងថា ក្នុងគម្ពីរមានប្រយោគខុសពី ក្បាលទិចបន្តិច ហើយមានប្រយោគខ្លះវែងជាងនោះ ច្បាស់ជាង ហើយងាយយល់ជាង ។ យ៉ាងណាមិញ ព្រោះយើងមិនអាច បង្ហាញសាក្សីឱ្យបានច្រើនមកពី យើងមិននិយាយអំពីរឿងនេះ ខ្លាចក្រែងមានគេ ឯងនិយាយថា យើងនិយាយបង្អាប់បន្ទោសលើព្រះធម៌ទៅវិញ ។ ហេតុដូច្នេះ យើងអាចនិយាយអ្វីមួយ ដែលយើងអាចបង្ហាញឱ្យគេឃើញ ។ លោកអ្នកមុខ ជា សួរអាត្មាថាៈ "ព្រះគ្រូអាចារ្យ និទានអំពីពិភពលោកទី២ ពិភពលោកទី៣-- ទី៤ ។ តើព្រះគ្រូអាចបង្ហាញឱ្យគេឃើញបានឬទេ? អាត្មាអាច បង្ហាញ អាត្មាអាចបង្ហាញរឿងនេះ យល់ទេ? ប៉ុន្តែបើលោកអ្នកមិនជឿទេ អាត្មា អាចបង្ហាញឱ្យអ្នកបានឡើយ ។ ពិតដូច្នោះ --- ពិតដូច្នោះមែន អាត្មា

និយាយរឿងអស់នេះដោយសារ មានសាក្សី ។ យើងដោយយើងមានចំនួនរាប់រយកូនសិស្សនៅជុំវិញពិភពលោក ។ ដូច្នោះ យើងមិនអាចនិយាយអ្វីដែលយើងដឹង ។ ឧបមាថា បើលោកអ្នក ចង់ដើរទៅកាន់ --- តែលោកអ្នកត្រូវដើរជាមួយអាត្មា អ្នកត្រូវដើរ បើមិនអញ្ចឹងអ្នកមិនអាចនិយាយបានឡើយ "វ៉ាវ! អ្នកដើរឱ្យអាត្មា ហើយនិយាយប្រាប់អាត្មា ហើយបង្ហាញប្រាប់អាត្មាអ្វីៗទាំងអស់" អាត្មាមិនអាចធ្វើបែបនេះ ។ ឧបមាអាត្មាមិននិមន្តមកទីស្នងការអង្គការសហប្រជាជាតិនៅក្នុងបន្ទប់នេះ តើលោកអ្នកអាចនិយាយ អំពីបន្ទប់នេះដូចម្តេចទៅ? អាត្មាពុំបានដឹងច្បាស់នៅឡើយ ។ មែនចឹងទេ? ហេតុនេះយើងត្រូវតែដើរតាមអ្នកណាម្នាក់ ដែលមានការពិសោធន៍ដឹកនាំ យើងអាត្មាមានកូនសិស្សខ្លះៗ នៅក្នុងបន្ទប់នេះ ដែលមានសញ្ជាតិខុសៗគ្នា គេមានលទ្ធផលពិសោធន៍នេះ អាត្មា ទើបតែជំរាបលោកអ្នកអម្បាញមិញនេះ ដោយមានជាភាគ ឬមានទាំងស្រុង ។ ចាំ ! ចាំ ! ក្រោយពីពិភពលោកទី៣ គឺឥតមានអ្វីទាំងអស់ ។ អ្វីដែល អាត្មាជំរាបជូនគ្រាន់តែមួយភាគប៉ុណ្ណោះនៅត្រង់ជំពូកធ្វើដំណើរ មានទាក់ទិនរឿងក្នុងភាគមួយតូចមិនរ៉ាយរាប់ ៣០ ពិស្តារទេ ។ ទោះថាយើងអានសៀវភៅ ក្បួនតម្រីរបស់ប្រទេសមួយចំនួននោះ ក៏ពុំមែនជាប្រទេសពិតៗទេ មែនអញ្ចឹងមេ? ហេតុនេះយើងមានសៀវភៅក្រាំងតម្ពីរស្តីអំពីការធ្វើដំណើរ ស្តីអំពីប្រទេសខ្លះៗនៅលើពិភពលោក តែយើងនៅតែចង់ទៅផ្ទាល់ខ្លួន ។ មែនចឹងទេ?យើងស្គាល់ប្រទេសអែស្បាញ៉ុល តេណេរីប និងប្រទេសព្រែក ប៉ុន្តែនៅទីនោះមានតែខ្សែភាពយន្ត និងសៀវភៅប៉ុណ្ណោះ ។ យើងត្រូវទៅដល់ទីនោះ ហើយយើងច្បាស់ជាស្គាល់នូវភាពរីករាយ កំសាន្ត ហើយយើងក៏ស្គាល់នូវមុខម្ហូបអាហារ តេបំរើយើងព្រមឆ្នេរសមុទ្រ និងផ្ទៃទឹក ធាតុអាកាស មនុស្សម្នាជាមេត្រីភាព បរិយាកាសគ្រប់ជំពូកដែលយើង មិនអាចស្គាល់អស់នោះ ដោយគ្រាន់តែអានសៀវភៅប៉ុណ្ណោះ ។ ឧបមាយ៉ាងណាក៏ដោយ លោកអ្នកបាន

កាត់ ឆ្លងពិភពលោកទី៣រួចហើយ តើអ្វីនៅពិភពលោកខ្ពស់ជាងនេះបន្តិច គឺពិភពលោកទី៤នោះ ។ គឺពិភពលោកទី៤ ពិតជាឋានមួយដ៏អស្ចារ្យ យើងមិនអាចប្រើពាក្យ ពិពណ៌នាមនុស្សលោកខ្លាចមានទោសកំហុសរវាងព្រះជាម្ចាស់នៅពិភពលោកនោះ ។ ពីព្រោះពិភពលោកនោះល្អយ៉ាងប្រណិត ថ្វីបើមានភាពខ្លះងងឹតឈឹង ងងឹតជាងគេផ្តាច់ចង្កៀងអគ្គិសនីនៅក្រុងញ៉ូវ-យ៉កទៅទៀត ។ លោកអ្នកដែលមានពិសោធន៍អំពីទីក្រុង ភាពងងឹតឈឹងទាំងស្រុងទេ? ចំ : ! ងងឹតជាងនោះទៅទៀត ។ ប៉ុន្តែមុនលោកអ្នកទៅដល់ទីកន្លែងភ្លឺពិត ជាងងឹតជាងនោះទៅទៀត ។ នោះជាទីក្រុងត្រូវហាម មិនឱ្យចេញចូល ។ មុននឹងយើងជួបប្រទះបញ្ហានៃ ទេព្ត យើងត្រូវឈប់សំរាកនៅទីនោះ ។ ប៉ុន្តែដោយមានព្រះគ្រូអាចារ្យទៅតាមគ្រូអាចារ្យមានការពិ-សោធន៍ អ្នកអាចឆ្លងកាត់បានទេ ពុំនោះទេយើងមិនអាចរកផ្លូវដើរនៅក្នុងពិភពលោកនោះបានទេ ។ កាលបើយើងទៅដល់ឋានទាំងនោះ យើងមានការពិសោធន៍ពីមុនមក គឺមិនត្រឹមតែស្មារតីយើងផ្លាស់ប្តូរ ប៉ុន្តែផ្លូវកាយវិញក៏ផ្លាស់ប្តូរដែរ ផ្លាស់ប្តូរបញ្ញា ផ្លាស់ប្តូរអ្វីៗទាំង-អស់ក្នុងឆាកជីវិត ។ យើងសម្លឹងមើលជីវិតមនុស្ស ខុសពីគ្នា យើងដើរខុសគ្នា យើងធ្វើការខុសៗគ្នា ។ ទោះបីការងារយើង ការងារប្រចាំថ្ងៃរបស់យើងខុសគ្នា ហើយយើងយល់ថាហេតុអ្វីយើងធ្វើការងារនេះ ហេតុអ្វីយើងនៅធ្វើការនេះ ឬហេតុអ្វី យើងគួរតែផ្លាស់ ការងារអ្វីនោះ ។ យើងយល់អំពី គោលបំណងនៃ ជីវភាពយើង យើងឥតឈប់សំរាក និងឆាឆៅទៀតទេ ចំ : ! ប៉ុន្តែយើងរង់ចាំអស់ពីចិត្តអំពី ភារៈកិច្ចរបស់យើងត្រូវបំពេញ ព្រោះយើងដឹងយើងត្រូវទៅមុខទៀត ។ យើងដឹងក្នុងពេលដែលយើងកំពុងរស់នៅ ។ ហេតុនោះបានជាគេថា "ស្លាប់ ក្នុងពេលរស់"

ចំ :! ចំ :! ឧបមាថា លោកអ្នកមួយ ចំនួនបានឮអំពីរឿងនេះពី មុន១ តែរាគ្នាមិនដឹង តើឱ្យគ្រូអាចារ្យអាចនិយាយ រឿងផ្សេងវិញទេ (គ្រូអាចារ្យ

សើច) មានតែយើងត្រូវ ដកពិសោធន៍ សេចក្តីរីករាយសប្បាយក្នុងខ្លួនយើងប៉ុណ្ណោះ ។ តើមានអ្នកណាមួយ អាចពណ៌នាបានទេ? អាត្មាចង់និយាយអំពីរថយន្ត ម៉ៀកស៊ីដែស-បែង្សរ៍ ដោយខុសពីគ្នានោះមែនអញ្ចឹង ទេ? នោះដូចតែគ្នាទេ។ ហេតុនោះនរណាម្នាក់ មានរថយន្តម៉ៀកស៊ីដែស មុខតែគេស្គាល់បែង្សរ៍ គេពណ៌នាមិនខុសគ្នាទេ ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជា ប៉ែង្សរ៍ទេ ។ ថ្វីបើអាត្មានិយាយលោកអ្នក ដោយប្រើពាក្យសាមញ្ញតែអ្វីៗ ដែលយើងបានឃើញពុំមែនជាធម្មតាទេ គឺយើងត្រូវធ្វើការដកពិសោធន៍ខ្លួន យើងផ្ទាល់ដោយធ្វើការដោយចិត្តជ្រះថ្លា ហើយនិងមានការដឹកនាំវិធីនេះ ទើបឃើញថាស្រួលជាង ។ ទោះបីអាចកើតឡើងក្តី មានតែមួយគត់ ក្នុងចំនួនមួយលានដែលអាចធ្វើផ្ទាល់ ខ្លួនយើងដោយគ្រោះថ្នាក់ ហើយមិនសំរេចលទ្ធផលដូចបំណងឡើយ ។ មានមនុស្សមួយចំនួនដូចជា ស៊ីរតដែនបរ៍ គេមានវិធីអនុវត្តន៍ដោយខ្លួនឯង ឬក៏ដូចជាតូតសែបអនុវត្តន៍វិធីនេះដោយ ខ្លួនឯងហើយគេអាចអនុវត្តន៍ដោយខ្លួនម្នាក់ឯង ។ ប៉ុន្តែអាត្មាឃើញមានមនុស្សមួយចំនួនអនុវត្តន៍វិធីនេះប្រកបនូវគ្រោះថ្នាក់ ហើយនិងឧបសគ្គជាមិនខាន ។ ហើយពុំមែនថា ជាវិធីសំខាន់ដែលអាចឡើងទៅកាន់ឋានខ្ពស់បំផុតនោះក៏ទេដែរ ។ ហេតុនោះក្រោយពី យើងដើរទៅកាន់ ឋានខ្ពស់ជាងនេះ ក្រោយពីឋានទី៨ អ្នកឡើងទៅកាន់ឋានខ្ពស់ជាងនេះទៀត ។ គេហៅឋានរបស់ព្រះគ្រូគឺ ឋានទី៩ គ្រូអាចារ្យទាំងអស់សុទ្ធតែមក ពីឋាននេះ ។ ទោះបីជាឋានរបស់គ្រូអាចារ្យទាំងនោះ ខ្ពស់ជាងឋាន ទី៩ ប៉ុន្តែត្រូវតែគង់នៅទីនោះ ពីព្រោះ គឺជាឋានរបស់ព្រះគ្រូ ហើយផុតពីនោះ គឺមានទីឋានជាច្រើនរបស់ ទេវរាជពិបាកយល់ណាស់ ។ អាត្មាខ្លាច ធ្វើឱ្យលោក អ្នកច្របូកច្របល់ ទុកពេលក្រោយអាត្មា ពន្យល់ប្រាប់ ឬមួយទុកពេលក្រោយពី លោកអ្នកបាន ទទួលសច្ចាប្រណិធានជាកូនសិស្ស ពេលនោះលោកអ្នកមានការរៀបចំត្រឹមត្រូវរួច អាត្មាជំរាបប្រាប់អំពីអ្វីៗដ៏

អស្ចារ្យតាមការនឹកស្មានរបស់លោកអ្នកឱ្យឃើញការខ្វែងគំនិតគ្នាអំពី ទេវរាជ ។ បើមានសំណួរណាមួយ អាត្មាសូមស្វាគមន៍ ហើយលោកអ្នកនឹងត្រូវបានស្វាគមន៍ទៀត ដោយបេក្រវែងអាត្មាចេញពីនេះ បើសិនជាមិនឱ្យលោកអ្នកសប្បាយចិត្តនោះ (ព្រះគ្រូអាចារ្យ សើច) អាត្មាដើរចេញដោយរីករាយ ។ មានសំណួរអ្វីទេ? សូមអញ្ជើញ ចំ :! ចំ :! សូមរង់ចាំអញ្ចឹង ក៏បានដែរ! មិនថ្វីទេ! ទេ! ទេ! សូមរង់ចាំឧបល្លោសទសព្ទ តេអាចឮលោកអ្នកនិយាយអ្វី ។

សំណួរ: ព្រះគ្រូមានពុទ្ធដីកាថា ព្រះគ្រូខ្ចីយក កម្មពីមនុស្សសត្វ ។ បើដូច្នោះពៀរមនុស្សនោះ ត្រូវជំរះអស់? តើមានផលវិបត្តិអ្វីដល់អ្នករស់នោះ?

ព្រះគ្រូ : ចំ :! ចំ :! ឱ! ព្រះគ្រូអាចជំរះ កម្មារបស់មនុស្សសត្វទាំងអស់នោះបើសិនជាព្រះគ្រូជ្រើសរើសធ្វើ ។ តាមពិតទៅកូនសិស្សទាំង-ឡាយត្រូវបានជំរះអស់កម្មាពៀរ នៅពេលទទួលសច្ចាប្រណិធាន ជាកូនសិស្សនោះកម្មពៀរក្នុងអតីតកាលត្រូវជំរះអស់ អាត្មាទុកឱ្យអ្នកមានកម្មពៀរក្នុងបច្ចុប្បន្នហើយបន្តការរស់នៅក្នុងជាតិនេះ បើមិនអីចឹងយើងស្លាប់ភ្លាម ។ បើឥតមានកម្មមិនអាចរស់បាននៅទីនេះទេ ។ ហេតុនេះបានជាអាត្មាជំរះអស់កម្មពៀរដើម្បីឱ្យជន នោះស្អាតស្អំ ហើយទុកឱ្យគេជាប់កម្មបន្តិចបន្តួច បន្តការរស់នៅនិងធ្វើអ្វីដែលត្រូវធ្វើក្នុងជាតិនេះ ។ ក្រោយពីនេះគឺសំរេចវិ ។ ហេតុនេះយើងអាចទៅរបៀបណេក? ទោះបីគេស្អាតស្អំបែបណា? តើជាតិ មុនយ៉ាងណា? ចំ :! ចំ :!

សំណួរ : សូមអរគុណ ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : អាត្មាសូមស្វាគមន៍លោក អ្នកសំណួរទាំងនេះល្អប្រពៃណាស់ ។ អាត្មាយល់ថា លោកអ្នកយកចិតទុកដាក់ទៅហើយ-មានសំណួរអ្វីទៀតទេ សូមអញ្ជើញ ។

ព្រះគ្រូ : គោលគំនិតអ្វី? អាត្មាមិនដឹងរាប លោកអ្នកឬ? ដើរផុតពីលោកនេះត្រឡប់ចូលស្ថានទេវរាជ ស្គាល់នូវភាពឈ្លាសវៃ ហើយធ្វើជាមនុស្សម្នាក់ ត្រឹមត្រូវក្នុងជាតិនេះ ។

សំណួរ : តើមានកម្មានៅគ្រប់ឋានទេ?

ព្រះគ្រូ : ហ៊ឹម! ពុំមាននៅគ្រប់ឋានទាំងអស់នោះទេ មានត្រឹមតែឋានទី២ប៉ុណ្ណោះ ។ ពីព្រោះខួរក្បាលយើង ម៉ាស៊ីនកំព្យូទ័រផលិតឡើងនៅឋានទី២ ។ កាលបើយើងដើរចុះមកពីជាន់ខ្ពស់មកជាន់មានរូបរាងចុះមកធ្វើការ អញ្ចឹងមែន? ទោះថាគ្រូអាចារ្យចុះមក ពីឋានទី៥ មកលោកនេះ ព្រះអង្គត្រូវដើរចុះឋានទី២ ហើយយកម៉ាស៊ីនកំព្យូទ័រ ដើម្បីយកមកប្រើការក្នុងលោកនេះ ។ មិនខុសអ្វីអ្នកមុជទឹក គេមុជចុះទៅក្នុងសមុទ្រ គេត្រូវរៀបចំប្រដាប់ពាក់មុខខ្យល់ អ៊ុកស៊ីសែ្សនអ្វីៗទាំងអស់ ។ ទោះបីខ្លួនគេពុំមានអ្វីគួរឱ្យអស់សំណើចនោះទេ តែបើពាក់មុខ ពាក់សំលៀកបំពាក់ អ្នកមុជទឹកពាក់បំពង់អ៊ុកស៊ីសែ្សន យើងឃើញដូចជា កង្កែបអញ្ចឹង ។ ដូច្នេះតើយើងមានពេលពាក់ម៉ាស៊ីន កំព្យូទ័រចូលឃើញប្លែកវិញ បើដូច្នេះទេមនុស្សយើងសមរម្យណាស់ ។ ទោះបីលោកអ្នកយល់ឃើញថា ខ្លួនស្អាតល្អក្នុងពេលនេះ តែបើប្រៀបនិងការពិតទៅវិញ អ្នកអាក្រក់ណាស់វិញទេ អ្នកយល់ទេ? ពីព្រោះគ្រឿងឧបករណ៍ទាំងឡាយយើងបំពាក់នោះ គឺសំរាប់មុជចុះក្នុងលោកនេះដើម្បីធ្វើការប៉ុណ្ណោះ ។ ក្រោយពីយើងឆ្លងពីឋានទី២ រួចតំរង់ទៅឋានខាងលើទៀត យើងត្រូវទុកចោលប្រដាប់អស់នេះ ដោយសារយើង មិនត្រូវការប្រើវានៅទីនោះទៀតទេ ។ មិនខុសអ្វីអ្នកមុជទឹកឡើងមកដល់ច្រាំងហើយ គេចោលបំពង់អ៊ុកស៊ី និងប្រដាប់ទាំងឡាយសំរាប់មុជនោះអស់ទៅនៅតែខ្លួនទទេ ដូចដើមវិញ ។ នេះ - នេះ - យើងមានតែឧត្បោសនស័ព្ទមួយប៉ុណ្ណោះ - ក្រណាស់ ។

សំណួរ : សូមអរគុណព្រះគ្រូអាចារ្យ សូមអរគុណ ។

ព្រះគ្រូមានបន្ទូលថា នៅទីបំផុតនៃ ឋានទី២នោះ មុននឹងឡើងទៅមុខទៀត ហើយព្រះអង្គទុកកម្មាវិញ តើព្រះអង្គត្រូវដោះស្រាយ ឬមួយជំរះ ឱ្យអស់កម្ម ពៀរនោះ ។ នោះមានន័យថា កម្មាទាំងឡាយក្នុងជាតិមុន មកដល់ជាតិនេះ ទៀត ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ចំ :ៈ ពីព្រោះពុំមានម៉ាស៊ីន កុំព្យូទ័របញ្ចូលនូវកត្តាអស់ទាំងនោះ យើងមានតែកម្មាប៉ុណ្ណឹងឯង ព្រោះយើង មានម៉ាស៊ីនកុំព្យូទ័រវិញ្ញាណ ដែលមានន័យកត់យកបញ្ចូលនូវការពិសោធន៍នៃ មនុស្សលោក ។ ដូច្នោះបានជាយើងមានវត្ថុអស់ទាំងនេះ ។ ល្អ ឬអាក្រក់ យើងបញ្ចូលក្នុងហ្នឹង ។ ហ្នឹងហើយយើងហៅថាកម្មា ប្រតិកម្មរបស់យើងមកពី ច្រើនជាតិហើយនោះ ពីព្រោះយើងមានសញ្ញា យើង ត្រូវតែធ្វើកិច្ចការល្អ ហើយជួនកាលយើងធ្វើកិច្ចការ អាក្រក់ដែរ ។ ហេតុនេះយើងហៅថាកម្មា ហើយម្យ៉ាងវិញទៀត អំពើអាក្រក់តម្រូតធ្ងន់លើយើង ដូចជាសំរាម ឬរបស់របរ ធ្វើដំណើរជាដើម ពីព្រោះតាមក្បួនវិទ្យាសាស្ត្រឥវ៉ាន់ធ្ងន់យកឡើងលើអាកាស ត្រូវតែអូសយើងធ្លាក់ចុះ ធ្វើឱ្យយើងពិបាកនឹងវារឡើងទៅលើភ្នំបាន ។ យល់ ទេ? ព្រោះនៅពិភពលោកយើងមានក្រិត្យក្រមច្រើន មានច្បាប់ច្រើន មានទំ- នៀមទំលាប់ច្រើននៅប្រទេសខុសៗគ្នា រឹតបញ្ចូលយើងក្នុង ភាពយល់ឃើញល្អ អាក្រក់ មានទោស ឬអត់មានទោស ។ ហេតុនោះ បើកាលណាយើង ត្រូវតិកម្មនឹងមនុស្សក្នុងលោកនេះ យើងមិនដឹងថាអ្វីអាក្រក់អ្វីល្អ មានជាប់ទោស ឬឥតមានជាប់ទោស ដោយយោងទៅតាមប្រពៃណីទំនៀមទំលាប់ និងច្បាប់ របស់ប្រទេសនោះ យល់ឬទេ? ហើយក៏ក្លាយទៅជាទំលាប់ ហើយប្រព្រឹត្ត តាមយើងអ្នកមានទោស យើងធ្វើបែបហ្នឹង យើងជាមនុស្សអាក្រក់ កត្តាទាំង ប៉ុន្មានត្រូវតែបញ្ចូលក្នុងនេះ នោះធ្វើឱ្យយើងភ្ជាប់ទៅនឹងមនុស្សលោកនេះ ឬ មួយឡើងទៅឋានខ្ពស់ជាងនេះបន្តិច ប៉ុន្តែមិនខ្ពស់ប៉ុន្មានទេ ។ យើងអត់មាន

សេរីភាពគ្រប់គ្រាន់ទេ យើងក៏មិនមែនស្រាលអាចអណ្តែតបានដែរ លោកអ្នកយល់ឬទេ? ព្រោះកត្តាអស់ទាំងនេះ គឺជាការយល់ឃើញមុនគេបង្អស់ ។

សំណួរ : មានអ្វីកំណត់ទុកជាមុន មនុស្សយើងអាចឡើងទៅកាន់ឋានណាមួយ ក្នុងជាតិនីមួយៗ កាលបើយើងចាប់កំណើត?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ទេ! យើងមានសេរីភាពរត់លឿន ឬរត់យឺត ស្រេចតែខ្លួនយើង ។ ចំ ::! ឧបមា អ្នកមានរថយន្ត អ្នកបួមមួយរយលីត្រសាំង ។ អាត្មាមិនដឹងសាំងចំនួនប៉ុន្មានលីត្រ ។ អាត្មាក៏មិនចេះបើកបររថយន្ត តែអ្នកអាចដើររហ័សជាងនេះ ! ហើយឱ្យប្រញាប់ដល់ចំណតឈប់ បើមិនអញ្ចឹងទេមុខជាយឺតហើយ ។ ស្រេចតែចំណង់របស់អ្នកទេ ។ ចំ ::!.....

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : លោកនៅជិតនោះលោក ចង់មានប្រសាសន៍អ្វីថែមទៀតឬ?

សំណួរ : មិនថ្វីទេ ខ្ញុំករុណាគ្រាន់តែចង់ សួរលោកគ្រូប៉ុណ្ណឹងទេ-- តើទេពកេណ្ណារី (Angle) " សាសនាគ្រិស្ត " មានឋានការិតប៉ុន្មាន?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ឋានការិតប៉ុន្មាន? ឱ! នោះ យោងទៅតាមជំពូកទេពកេណ្ណារី?

សំណួរ : ទេពកេណ្ណារី រក្សាសន្តិសុខ ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ហ៊ឹម !

សំណួរ : ទេពកេណ្ណារីរក្សាសន្តិសុខ ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ឱ! ទេពកេណ្ណារីរក្សាសន្តិសុខអាចឡើងទៅឋានទី២ ។ ទេពកេណ្ណារីមិនបានដូច មនុស្សលោកទេអត់មានសិទ្ធិអំណាចដូចយើង ពួកគេបំរើមនុស្សលោកយើងវិញទេ ។

សំណួរ : ដូច្នោះពួកគេអត់ដែលឡើងដល់ទី នោះឬ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ទេ! លុះត្រាតែពួកគេប្រែ ទៅជាមនុស្សលោក ពួកគេច្រណែននិន្ទាមនុស្សលោកយ៉ាងខ្លាំងណាស់ ព្រោះថាទេព្តាចង់នៅខ្លួនមនុស្សលោក ។ យើងមានគ្រប់មធ្យោបាយដើម្បីបានទៅជាភាគមួយនៃទេព្តា ពុំមែនជាភាគមួយនៃទេពកញ្ញ៉ានោះទេ នេះស្មុគ្រស្មាញណាស់ ។ អាត្មានឹងជំរាបជូនលោកអ្នកក្នុងថ្ងៃណាផ្សេងវិញ ។ ពពួកអស់នោះបានបង្កើតឡើងដើម្បីបំរើយើងមានទេពកេញ្ញ៉ាច្រើនជំពូក ។ ចំ :! ទេព្តាបានបង្កបង្កើតពួកគេនោះ គឺដើម្បីបំរើមនុស្សយើង អ្នកយល់ទេ? ហើយពួកគេមិនត្រូវទៅហួសពីទីនោះបាន ។ យល់ទេ? ប៉ុន្តែគេអាច ជូនកាលសត្វមានវិញ្ញាណនានបានកកើតឡើងដោយឥតមានការរៀបចំត្រឹមត្រូវ ដើម្បីលើកស្ទួយលោកអ្នកយល់ទេ? នៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នកវិញ អ្នកបានតុបតែង សង់ឡើងតាមលំនាំរបស់ខ្លួនយើង លោកអ្នកយល់ទេ? ទោះបីជាខុសគេឯងក្តី អ្នកអង្គុយក្នុងផ្ទះបើកចង្កៀង ពន្លត់ចង្កៀងជុំវិញផ្ទះ នៅសួនច្បារ ហើយបើកទូរ-ទស្សន៍កំសាន្ត ពីព្រោះលោកអ្នកបានផលិតសំរាប់ខ្លួនឯងផ្ទាល់ តែគ្រាន់តែជាកិច្ចបំរើលោកអ្នកប៉ុណ្ណោះ ។ ពីព្រោះវាគ្រាន់បើជាងយើងត្រង់នូវវិស័យខ្លះៗដូចជា វាអាចអង្គុយនៅមួយកន្លែង ហើយត្រួតពិនិត្យគ្រប់ជំពូក ហើយយើងមិនអាចប្រើកំលាំងមនុស្សបានឡើយ ។ ប៉ុន្តែវាពុំមានន័យថា គ្រាន់បើជាងយើងនោះទេ លោកអ្នកយល់ទេ? វត្ថុនេះបានបង្កើតឡើងដើម្បីបំរើលោកអ្នក ថ្វីបើគ្រាន់បើជាង

យើង ប៉ុន្តែពុំមែនទេ ។ មែនអញ្ចឹងទេ? ម៉ាស៊ីនកុំព្យូទ័រមិនអាចទៅជាមនុស្ស បានឡើយ ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ចាំ ! លោក ចាំ ! លោក!

សំណួរ : ខ្ញុំករុណាសូមសួរព្រះគ្រូ ឈីង-ហាយ ខ្ញុំករុណាចង់ដឹងថា ព្រោះយើងឥឡូវនេះមានជារូបរាង តើរូបរាងកាយនេះបានរំដោះមកពីរូបរាង ពីជាតិ មុននោះទេ? តើយើងចិតនៅនេះក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ ឬមួយចិតនៅ ក្នុងរូបរាងគ្រាន់បើជាងពីមុនទៅទៀត ឬក្នុងស្ថានភាពដដែល ជាអាកប្បកិរិយាល្អ ឬ ការរៀបចំល្អ ម្យ៉ាងដើម្បីទៅខាងមុខឆាប់រហ័ស?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ចាកចោលរូបរាងហើយ

ដើរឆ្ពោះទៅខាងមុខនេះ ចាំ ! យើងអាចធ្វើបានបើ យើងដឹងរបៀប ។ ចាំ ! របៀបចាកចោលរូបរាងកាយមានច្រើនប្រភេទ ដើម្បីធ្វើដំណើរទៅ លោកខាងមុខនោះ ។ ខ្លះទៅជិតៗ ខ្លះមានទៅយ៉ាងឆ្ងាយ ហើយខ្លះទៀត ទៅដល់ចុងចប់ ។ យោងទៅតាមការប្រៀបធៀប អាត្មាបានធ្វើឡើងកាលនៅ វ័យកុមារី ។ ថ្វីបើអាត្មាមើលឃើញនៅក្នុងវ័យក្មេងនៅឡើយ តែកាលពេល នោះអាត្មានៅក្មេង ទៅទៀតលោកអ្នកយល់ទេ របៀបរបស់យើងនេះល្អជាងគេ ដើរឆ្ងាយបំផុតទៅដល់ចុងចក្រវាឡ ។ មានវិធីច្រើនដទៃទៀត បើអ្នក

ជ្រើសរើសយកការពិសោធន៍ អ្នកអាចជ្រើសរើស ។ វត្ថុអស់នេះមានដាក់ទៅផ្សារយ៉ាងច្រើន ខ្លះយកទៅឋានខាងក្រៅ ខ្លះទៀតទៅឆ្ងាយមៅទៀតទៅឋានទី៣ ឬឋានទី៤ តែមានចំនួនបន្តិចបន្តួចទៅឋានទី៥ លំ ! ហេតុនោះវិធីសង្រ្គោះវិទា របស់យើងគឺនាំលោកអ្នកទៅកាន់ឋានទី៥ មុននឹងយើងបើកលែងអ្នក លោកអ្នកយល់ទេ? ទុកដាក់ឱ្យអ្នកទៅម្នាក់ឯង ហើយផុតពីនេះយើងអាចទៅដល់ទីឋាននៃទេព្តផុតពីឋានទី៥ ប៉ុន្តែនៅទីនោះមិនមែនរីករាយសប្បាយប៉ុន្មានទេ ។ យើងតែងតែស្មានទៅទីណាខ្ពស់ គ្រាន់បើជាងតែមិនចំដូច្នោះរាល់ពេលនោះទេ ជួនកាលយើងទៅក្នុងរាជវាំង ល្អប្រណិតហើយយើងបានគេអញ្ជើញចូលទៅបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវរបស់គ្រូ ។ យើងបានគេអញ្ជើញចូលទៅបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវរបស់គ្រូ ។ យើងអង្គុយទីនោះ ហើយទទួលទានទឹកបង្អែម ហើយដើរទៅដល់កន្លែងដាក់សំរាម និងវត្ថុផ្សេងៗក្នុងផ្ទះ ។ នោះក៏ពុំមែនពេលសំខាន់ទាំងអស់ទេ ។ ហើយយើងដើរចូលទៅរោងចក្រអគ្គីសនីនៅខាងក្រោយគេហដ្ឋាន ផុតពីនោះទៀត យើងមុខតែអស់ព្រលឹង ពេលទៅដល់ទីនោះមុខតែស្លាប់នៅទីនោះមិនខាន ។

ហេតុនោះ យើងថាពុំមែនជាការចាំបាច់ ឬ អាចស្នើសុំឱ្យធ្វើដំណើរចូលទៅជ្រៅទៀតទេ តែយើងអាចធ្វើបាន ដោយយើងចង់ធ្វើដំណើរផ្សេងព្រេងទៅ វិញ ។ល។ អញ្ជើញហ្មង !

សំណួរ : ព្រះគ្រូអាចារ្យ ខ្ញុំករុណាមានសំណួរ ២ខ ។ មួយគឺ វិញ្ញាណយើងកើតមកពីឋានណាកាលពីជាតិមុន បើព្រះអង្គនៅចាំកំណើតពីជាតិមុន ។ ហើយខទី២ តើកម្មពៀរពីជាតិមុនបែបណា?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : កម្មពៀរទាក់ទិននឹងបច្ចុប្បន្ន មែនទេ?

សំណួរ : កម្មពៀរក្នុងបច្ចុប្បន្ន ហើយនឹងសេចក្ដីយល់ឃើញក្នុងបច្ចុប្បន្ន នោះជាឥវ៉ាន់ហួសចំណុះ មែនទេ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ចាំ ! ចាំ ! មានទាក់ទិន គ្នាជិតដិតណាស់ ។ សំណួរទី១ គឺ កម្មពៀរពីជាតិមុន កើតមកពីណា?

សំណួរ : ពីជាតិមុនមក ចាំ !

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : លោកអ្នកអាចអានសំណុំ រឿងពីជាតិមុន ។ សំណុំរឿងពីជាតិមុន អាត្មាបានជំរាបជូនលោកអ្នក គឺមានមកពីសំណុំរឿងនៅឋានក្រោម ចាំ ! ហើយនេះជាបណ្ណាល័យនៅឋានទី២ អ្នកណាក៏ដោយអាចចូលទៅទីនោះបានទាំងអស់ ។ ពុំមែនអ្នកណាម្នាក់ ក៏អាចចូលទៅបណ្ណាល័យរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិនោះទេ ។ តែអាត្មាអាចចូលបានឧបមាដូចជាថ្ងៃនេះ ពីព្រោះថ្ងៃនេះអាត្មាបានគេនិមន្តមកទេសនានៅទីស្នាក់ការអង្គការសហប្រជាជាតិ មែនទេ? គ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចចូលមក ប៉ុន្តែអ្នកអាច

ចូលបានព្រោះលោក អ្នកជាប្រជាជនរស់នៅទីនេះ មិនខុសអ្វីបើកាលណា លោកអ្នកទៅដល់ឋានទី២ លោកអ្នកអាចមើលឃើញជាតិមុន លំ ។ កាលបើ លោកអ្នកទៅដល់ឋានលោកទី១ យើងអាចមើលឃើញជាតិមុនរបស់មនុស្ស ម្នាក់ៗ ប៉ុន្តែពុំមែនជាសំណុំរឿងខ្ពង់ខ្ពស់ ឬ គ្រប់គ្រាន់ប៉ុន្មាននោះទេ តើលទ្ធផល នៃការពិសោធន៍ ក្នុងជាតិមុនទាក់ទងនឹងកម្មពៀរនៅជាតិនេះឬទេ? យើង អាចនិយាយថា នេះគឺលទ្ធផលនៃការពិសោធន៍បានរៀនមកពីមុន ដើម្បីឱ្យស្រប ទៅតាមកាលៈទេសៈបច្ចុប្បន្ននេះ ។ លោកអ្នកយល់ទេ? អ្វីដែលយើងបាន បញ្ចូលមកក្នុងអតីតកាល គឺយើងអាចនាំមកអនុវត្តន៍ក្នុងជាតិនេះដែរ ។ មាន លទ្ធផលនៃ ការពិសោធន៍ជាច្រើនពីជាតិមុន អាចធ្វើឱ្យយើងខ្លាចរអារ កាលបើយើង ទំនាក់ទំនងប្រហាក់ប្រហែលនឹងជាតិមុននោះ ឧបមាពីជាតិមុន -- ឬថា ឥឡូវនេះអ្នកធ្លាក់ពីជណ្ដើរ ដោយព្រោះថ្នាក់ត្រូវរបួសធ្ងន់ នៅពេលងងឹត យើងឥតមានអ្នកណាម្នាក់ជួយសង្គ្រោះឡើយ ។ កាលបើអ្នកដើរចុះពីជណ្ដើរ អ្នកមុខជាស្លាប់ ពិសេសគឺចូលជ្រៅក្នុងទីងងឹតខាងក្រោម ពិតជាអ្នកត្រូវតស៊ូ ទោះបីអ្នកទៅ ឬនៅមួយកន្លែង ឬបើសិនជាតិមុនមកអ្នក បានសិក្សារៀនសូត្រ ស្រាវជ្រាវខាងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ អ្នកមុខជាមានចំណង់ចង់បន្ត ការសិក្សាអស់នោះ ក្នុងជាតិនេះដែរ ។ អាត្មានិយាយភាសាចិនមួលអណ្ដាត (ព្រះគ្រូសើច) អាត្មាសូមទោសណា ៗ ភាសាអង់គ្លេស អាត្មាច្បាស់គ្រប់គ្រាន់ទេ? (អ្នកស្ដាប់

ចំ : ច្បាស់) អរគុណ ។ ដូច្នោះអ្នកនៅតែមានបំណងចង់ជំរុញផ្នែកវិទ្យា-សាស្ត្រសិក្សា ថ្វីបើអ្នកឥឡូវនេះពុំមែនជាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ ។ អ្វីៗក្តីមានភាពដូចតែគ្នា ហេតុនោះបានជាម៉ូ-សារ៉ា ជាអ្នកតន្ត្រីម្នាក់ដ៏ល្បីក្នុងវ័យ៤ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ ។ គាត់លេងចាប៉ីប៉ីយ៉ាណូរ ហើយគាត់ក៏ទៅល្បីឈ្មោះ រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។ គាត់ជាអ្នកមហាប្រាជ្ញកុមារ ម្នាក់ដោយគាត់បានប្រព្រឹត្ត ធ្វើតាមក្នុងច្រើនជំនាន់ណាស់មកហើយរហូតដល់ឡើងជាថ្នាក់គ្រូ តែក្រោយមកគាត់ស្លាប់ទៅ ។ លោកអ្នកយល់ទេ? គាត់ស្លាប់ទៅលះលាចោលទៅដោយពុំទាន់ចិត្ត មុននឹងឈានទៅដល់កំពូលជោគជ័យក្នុងរបររបស់គាត់ គាត់ចាកចោលមុខរបរព្រោះគាត់ស្រឡាញ់មុខរបរ ហេតុនោះគាត់វិលត្រឡប់ ហើយអ្វីៗដែលគាត់បានរៀនផ្នែកតូរ្យតន្ត្រីពីជាតិមុននោះវិលមកវិញ ដោយគាត់មានមហាប្រាថ្នាចង់បន្តមុខរបរក្នុងពេលគាត់ស្លាប់ទៅ ។ លោកអ្នកយល់ទេ?

ហើយមានមនុស្សមួយចំនួនបានរៀននូវមុខវិជ្ជានៅ ឋានលោកទី២ មុនបានចាប់កំណើតនៅឋានលោកនេះជាថ្មីនេះទៀត ។ ហេតុនោះបានជាគេទទួលនូវវត្ថុអំណោយខាងវិទ្យាសាស្ត្រ តូរ្យតន្ត្រី អក្សរសាស្ត្រ ឬការរុករកនូវអ្វីៗច្រើនជំពូក ដោយអ្នកដទៃមិនស្គាល់ឡើយ ។

លោកអ្នកឃើញទេ....... ការរុករកឃើញផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រមួយជំពូក

យ៉ាងអស្ចារ្យ ដែលខ្លះមិនអាចយល់ ហើយក៏មិនអាចស្មានរុករកបានឡើយ ។ ពីព្រោះគេបានឃើញ គេបានរៀន និងស្រាវជ្រាវ ។ ហេតុនោះ ការសិក្សាមានពីរជំពូកក្នុងលោកនេះ ឬ ក្នុងលោកខាងមុខ ។ អ្នកណាម្នាក់ឈ្លាសវៃ ដូចជា កុមារមហាប្រាជ្ញ ពួកនោះសុទ្ធតែអ្នកឯកទេសមកពីឋានលើ ដូចលោកទី២ ជួនកាលមកពីលោកឋានទី៣ បើគេជ្រើសរើសត្រឡប់វិលមកនោះ ។ល។ ពួកគេពិតជាអស្ចារ្យមែន ។ អ្នកទាំងនោះសុទ្ធតែកុមារមហា ប្រាជ្ញ ។

សំណួរ : សូមសួរឱ្យច្បាស់ តើព្រះគ្រូធ្វើសច្ចាប្រណិធានឱ្យកូនសិស្សនីមួយៗ ក្នុងកិច្ចសង្គ្រោះភាវនា រាល់ថ្ងៃទាក់ទិននឹងអ្វីទៅ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : មិនថ្វីទេ... ចាំ ៖...ដំបូងគឺ ឥតបង់តម្លៃប្រាក់ទេ ហើយឥតបង្ខំទេ លើកលែងតែ អ្នកចង់បង្ខំខ្លួនឯង តើអ្នកចង់បន្តដំណើរទៅមុខទៀតទេ ។ ហ៊ឹម ហ៊ឹម ...... ហេតុដូច្នោះលក្ខខណ្ឌគឺ ឥតត្រូវមានការពិសោធន៍ លំ ៖ មិនចាំបាច់មានបទពិសោធន៍ខាង យ៉ូ-ហ្គារ ខាងសង្គ្រោះភាវនាអ្វីឡើយ ។ ប៉ុន្តែក្រោយមក អ្នកទទួលទានម្ហូបសាបមួយជីវិត ។ អត់មានសុីត ..... ទឹកដោះបាន .... ប្រហុក (ឆីស) បាន ។ អ្វីដែលមិនត្រូវសំលាប់ជីវិតនោះ ទទួលយកបានទាំងអស់ ។ សុីតក៏ជាសត្វមានជីវិតយើងទទួលទានសុីត គឺមិនខុសអីយើងសំលាប់ពាក់កណ្តាលជីវិត របស់គេម្យ៉ាងទៀត សុីតមានគុណសម្បត្តិមួយបែបបញ្ចូលចិត្តគេឱ្យចង់ទទួលទាន ។ លោកអ្នកដឹងឬ

ទេ? ហេតុនេះបានជាភាគច្រើនគ្រួធ្មប់ជនជាតិស្បែកខ្មៅ និងសប្រើ ពង(មាន់) ចោលទៅកេអ្នកត្រូវខ្មោចចូលនោះ តើអ្នកដឹងទេ? លោកអ្នកដឹងដែរ ! គួរអស្ចារ្យមែន យ៉ាងហោចណាស់អាត្មាក៏មានភស្តុតាង ភ្នាមនឹងបើពុំមែនគ្រាស់ដឹងភ្លាមនោះ ជូនឱ្យលោកអ្នកមើល (សើច) ក្រោយពីលោកអ្នកបានធ្វើសច្ចាប្រណិធានជាកូនសិស្ស លោកអ្នកមុខជាឃើញមានរស្មី និងសូរសំឡេងរបស់ព្រះបរមទេព្ក លើចក្រវាឡនេះជាមិនខាន ។ គួរ្យេតន្ត្រីនៃវិញ្ញាណដែលគេនាំអ្នកឡើងទៅឋានលើនោះ អ្នកមិនជាយល់អំពីសមាធិ ភាពសុខសាន្តនិងរីករាយសប្បាយ ហើយក្រោយពីនេះអ្នកបន្តភាវនានៅឯគេហដ្ឋាន បើអ្នកមានចិត្តមោះមុត ។ បើអ្នកមិនចង់ អាត្មាមិនអាចរុញបានទេ អាត្មាមិនអាចឆាឆៅអ្នកទៀតទេ ។ បើអ្នកចង់បន្ត ហើយចង់ឱ្យអាត្មាជួយឧបត្ថម្ភរៀងរហូត អាត្មាបន្តជួយនោះ បើមិនចង់ អ្នកឃើញស្រាប់ អ្នកអង្គុយសង្រ្គំភាវនាមួយ ថ្ងៃ២ម៉ោងកន្លះ ក្រោកពីព្រលឹមក្នុងពេលព្រឹក ។ នៅមុនពេលដេក អ្នកភាវនាពីរម៉ោងឬ កន្លះម៉ោងនៅពេលបាយថ្ងៃត្រង់ ។ ក្នុងពេលអាត្មាមិនមក ទីនេះទេសនានោះ អ្នកមាន១ម៉ោងទទួលទានបាយ ។ អ្នកអាចអង្គុយជ្រកកន្លែងមួយ ហើយភាវនានោះក៏បាន១ម៉ោងដែរ ។ល។ រួចដល់ពេលល្ងាច អ្នកភាវនាថែម១ម៉ោង ឬកន្លះម៉ោងទៀត ។ នៅពេលព្រឹក

ក្រោកព្រលឹម១ម៉ោង សម្រួលការរស់នៅ លោកអ្នកយល់ទេ? ដោយបន្ថយមើលទូរទស្សន៍ បន្ថយការពិគ្រោះឥតប្រយោជន៍ បន្ថយនិយាយទូរទស្សន៍ បន្ថយអានកាសែត អ្នកមុខជាមានពេលវេលាច្រើន ។ ចាំ ! យើងមានពេលវេលាយ៉ាងច្រើន ជូនកាលយើងធ្វើខូចខាតពេលវេលាឥតប្រយោជន៍ ដូចជាថយន្តយើងរត់ទៅជុំ១ទីធ្លាខាងក្រោយ គួរណាស់ត្រូវរត់ទៅឡុងអៃ-ខ្មែន ។ អស់លោកពេញចិត្តទេ? ចាំ ! អត់មានអ្វីថែមទៀត ឥតមានលក្ខន្តិកៈអត់មានអ្វីទៀតទេ លើកលែងតែអ្នកប្រព្រឹត្តតាមអស់មួយជីវិត ។ លោកអ្នកឃើញមានការផ្លាស់ប្ដូរខុស១គ្នា ឃើញមានភាពសក្ដិសិទ្ធិដោយពេញឥតចង់នោះឡើយ ។ សកម្មភាពទាំងនេះអាចកើតមានឡើង ទោះក្នុងស្ថានភាពណាក៏ដោយ លោកអ្នកយល់ទេ? នោះហើយអ្នកដឹងថាតើ បានសួគ៌ដូចគ្នានឹងបានមនុស្សលោកដែរ បើបិតជាអ្នកមានចិត្តមោះមុតអំពីរឿងនេះ ។ មានរាប់រយពាន់កូន សិស្សនៅតែមករកអាត្មា ព្រោះពួកគេមានការដកពិសោធន៍ល្អប្រសើរ ហើយមានចិត្តមោះមុតប្រព្រឹត្តធ្វើតាមឱវាទរបស់អាត្មា ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ហ៊ឹម! សូមអញ្ជើញលោកខាងមុខ ឬខាងក្រោយមុន (ព្រះគ្រូសើច) ។

សំណួរ : សូមព្រះគ្រូពន្យល់អំពីភាពនៃការ ត្រាស់ដឹង ។

ព្រះគ្រូ : ភាពត្រាស់ដឹង! នេះពិបាកពន្យល់ តែលោកអ្នកអាច

ប្រើបញ្ញាឈ្លាសវៃ ដើម្បីបាន់ស្មាន ។ នេះក៏ជាបញ្ហាវៀងវៃមួយជិពូក លោកអ្នកដឹងទេ ដូចជាលោកអ្នកបានដឹងជាងនេះពីពេលមុនទៅទៀត ។ ចាំ ៗ លោកអ្នកដឹងអ្វីៗនៅខាងមុខ ហើយអ្នកដឹងអ្វីៗក្នុងលោកនេះដែលយើងមិនដឹង កាលពីមុនមក ហើយអ្នកយល់អ្វីដែលឥឡូវនេះអ្នកមិនយល់ ឬមិនយល់ពី ពេលមុនមកនោះ ។

នេះជាការត្រាស់ដឹង រូចម៉្យាងទៀតកាលបើអ្នកភ្ញាក់រលឹកហើយ អ្នក មុខជាយល់ច្បាស់ថាអ្នកជាអ្វី ហេតុដូចម្តេចបានជានៅទីនេះ ហើយអ្វីទៀត ដែលនៅឯលោកខាងមុខនោះ ឬក្រៅពីប្រជាពលរដ្ឋក្នុងលោកនេះ ។ អ្នកយល់ ឬទេ? មានច្រើនយ៉ាងកំរិតនៃការ ចេះដឹងគឺជាកំរិតមួយបែបនៃការយល់ដឹង មិនខុសអ្វីពីនិសិត្សនៅមហាវិទ្យាល័យ រៀនច្រើនប៉ុណ្ណាយើងចេះថែមប៉ុណ្ណឹង រហូតដល់ចេញពីសាលា ។ តើអ្នកពេញចិត្ត? ពិបាកអធិប្បាយនូវអ្វីអាថិកំបាំង តែអាត្មាខិតខំទៅមើល នេះជាសតិសម្បជញ្ញៈមួយបែប លោកអ្នកយល់ទេ? ហើយក៏ពិបាកអធិប្បាយអំពីសតិសម្បជញ្ញៈដែរ កាលបើអ្នកឡើងដល់កំរិតខ្ពស់ សតិសម្បជញ្ញៈក៏ខុសគ្នាដែរ ។ អ្វីៗខុសគ្នាទាំងអស់ អ្នកយល់ឃើញខ្លួន អ្នកផ្សេងដែរ អ្នកឃើញខ្លួនអ្នកសុខសាន្តស្ងប់ស្ងៀម មិនរវល់អ្វីទាំងអស់ ហើយអ្វីៗក្នុងការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃទៅជាជាក់ច្បាស់ ។ អ្នកនឹងធ្វើយ៉ាងណាដើម្បី ដោះស្រាយ ហើយទទួលបន្ទុកនូវបញ្ហាផ្សេងៗល្អប្រសើរជាងនោះ ។ ហ៊ឹម!!! ផលចំរើនជូនដល់ខ្លួនអ្នក មានតែអ្នកអាចដឹងបាន ។ ពិបាកនឹងអធិប្បាយអ្វីៗ ទាំងអស់នេះ ឧបមាដូចអ្នកទៅ? នោះមានតែអ្នកទេដែលអាចដឹង ។ ហ៊ឹម!!! គ្មាននរណាអាចដឹងរឿងរបស់អ្នកទេ។

សំណួរ : ថ្វាយបង្គំព្រះបរមគ្រូ ខ្ញុំករុណាសូមអរគុណ នូវព្រះរស្មីដែលព្រះគ្រូបានផ្តល់ឱ្យយើងខ្ញុំករុណា ខ្ញុំករុណាសង្ស័យ សូមព្រះអង្គ ពន្យល់អំពីអ្វីខ្លះ ទាក់ទងព្រះអង្គផ្ទាល់ដែលខ្ញុំករុណាចង់ដឹង ។ ហេតុអ្វីបានជា ព្រះគ្រូជាច្រើនផ្តល់ជូនឱកាសឱ្យ យើងខ្ញុំករុណាសិក្សារៀនសូត្រក៏ឆាប់រហ័ស តែ ក្នុងអតីតកាលលំបាកខ្លាំងម្ល៉េះ ។ ព្រះអង្គអាចពន្យល់អំពីរឿងរបស់ព្រះអង្គ នោះបានឬទេ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ចាំ ! ពិតជាបាន ព្រោះក្នុងសម័យយើងនេះផ្នែក គមនាគមន៍ល្អប្រសើរជាង ដូច្នោះយើងអាចស្គាល់ព្រះគ្រូអាចារ្យគ្រាន់បើជាង មិនដូចជាក្នុងអតីតកាល អត់ឃើញគ្រូអាចារ្យណា ឬគេមិនអាចជួបគ្រូអាចារ្យ ណាបានឡើយ ។ ជាការពិតណាស់មានគ្រូអាចារ្យខ្លះគេងាយជួបជាង គ្រូអាចារ្យដទៃ ។ នោះសោតក៏អាស្រ័យលើការជ្រើសរើស និងសុឆន្ទៈគេ ចង់ផ្តល់ ឬមួយមាននិស្ស័យនឹងមនុស្សគ្រប់ឋានៈ ។ ប៉ុន្តែក្នុងជំនាន់ណាក៏ដោយ ឃើញមានគ្រូអាចារ្យមួយ ព្រះអង្គ-ពីរ-បី បួន ឬប្រាំព្រះអង្គ ។ អាស្រ័យទៅ តាមសេចក្តីត្រូវការក្នុងកាលៈទេសៈនោះ យើងគ្រាន់តែស្គាល់ថែមនូវវត្តមាន ខុសៗគ្នាជាច្រើន នៃព្រះគ្រូអាចារ្យ ប្រហែលជាគ្រូអាចារ្យមានកិរិតខុសគ្នា ពីព្រោះទៅ ពេលនោះយើងមានភ័ព្វវាសនាមានប្រព័ន្ធទូរទស្សន៍ ប្រព័ន្ធផ្សាយ សម្លេង ក្បួនគម្ពីរបោះពុម្ពផ្សាយរាប់លាន ម៉ឺនក្បាលបានដោយ មិនបាច់ប្រើ ពេលវេលា ។ ក្នុងសម័យសម្បូរ យើងចង់បោះពុម្ពសៀវភៅ យើងត្រូវតែ កាប់ដើមឈើចិញ្ច្រាំ ហើយឥតប្រើការអ្វីនៅពេលក្រោយ ម្យ៉ាងទៀតត្រូវ តែយកថ្មសំលៀង ធ្វើគ្រប់ធុនទាំងអស់ ចារអក្សរនិមួយៗ ហើយបើយើងចង់ ដឹកជញ្ជូនគម្ពីរ គេត្រូវដឹកមួយរទេះធំ ។ អ្នកយល់ បើសិនអ្នកមានឡានធំ ក្នុងជំនាន់នោះ ហេតុនោះបានជា យើងស្គាល់ព្រះគ្រូអាចារ្យ ។ លោកអ្នកយល់ ទេ? ចាំ ! មានភ័ព្វវាសនាល្អឱ្យអ្នកណាស់ អ្នកអាចទិញ អ្នកអាចជ្រើសរើសអ្វី

អ្នកចង់ទិញបាន ។ ហេតុនោះ គ្មាននរណាម្នាក់អាចបញ្ឆោតអ្នកហើយ និយាយថា "ខ្ញុំជា អ្នកឆ្នើមជាងគេ" ។ល។ អ្នកអាចប្រើបញ្ញាឈ្លាសវៃ ហើយប្រៀបធៀបដើម្បីកាត់ក្តី "ឱ! នេះល្អគ្រាន់បើ" ឬមួយថា: "ខ្ញុំចូលចិត្តមួយនោះជាងគេ" "ឃើញមុខគួរ ឱ្យខ្លាច" ឱ! មួយនោះក្រខ្វក់ណាស់ (សើច) ។

សំណួរ : សូមសួរថាព្រះគ្រូថ្លែងអំពីទិញ តើព្រះគ្រូទទួលស្គាល់អ្នកណានោះ–ជាកូនសិស្សដោយគេ ត្រូវបានគ្រូដទៃទទួលស្គាល់ជាសិស្សរួចនោះ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : អាត្មាអាចធ្វើដូច្នោះបានបើ អ្នកនោះមានចិត្តជ្រះថ្លា អាត្មាអាចនាំគេឡើងខ្ពស់ ហើយរហ័សជាង ។ បើពុំដូច្នេះទេល្អជាជាងអ្នកនៅមួយអន្លើ ហើយបើអ្នកនោះនៅជិតស្និទ្ធ ហើយមានជំនឿលើព្រះគ្រូនោះ ។ បើសិនជាអ្នកជំនឿព្រះគ្រូ របស់អ្នកជាឆ្នើមមួយព្រះអង្គនោះកុំផ្លាស់ប្តូរឡើយ ។ បើអ្នកនៅតែសង្ស័យ ហើយពុំទាន់ឃើញរស្មី និងសូរសំឡេងអ្វីអាត្មាមានថ្លែងជំរាបហើយនោះ ។ ចាំ ៖ ពី ព្រោះរស្មី និងសូរសំឡេងជាកត្តាវាស់ព្រះគ្រូអាចារ្យពិតប្រាកដ ។ បើអង្គណាមិនអាចនាំអ្នកឃើញរស្មី និង សំឡេងនោះទេ អង្គនោះពុំមែនជាគ្រូអាចារ្យពិតប្រាកដនោះទេ អាត្មាសូមទោសដោយនិយាយបែបនេះ ។ ផ្លូវដើរទៅកាន់ឋានសួគ៌ប្រដាប់ដោយរស្មី និងសូរសំឡេង ដូចជាអ្នកមុជចូលក្នុងផ្ទៃសមុទ្រ អ្នកត្រូវប្រដាប់ដោយមុខអ៊ុក-ស៊ីនិងអ្វីៗទាំងអស់នោះ ។ មានវត្ថុបំរើគោលបំណងខុសៗគ្នា ។ ហេតុនេះអ្នកឃើញទេពច្បុតពាក់ម្កុដនោះ គឺជារស្មី ។

កាលណាបើអ្នកអនុវត្តនីវិធីនេះ អ្នកបញ្ចេញរស្មីដូចតែគ្នាហាក់ដូចជាគេគូររូបព្រះយេ-ស៊ូ មនុស្សក៏អាចមើលឃើញ ។ បើសិនជាអ្នកហោរាវិញគេអាចឃើញរស្មី ។ នោះហេតុអ្វីបានជាគូរព្រះយេ-ស៊ូពាក់ ម្កុដ ហើយព្រះពុទ្ធមានឆព្វណ្ណរង្សី ។ អ្នកអាចឃើញបុព្វជិតទាំងឡាយ មានកិត្តិខ្ពស់នោះគេឃើញមាន ឆព្វណ្ណរង្សីរស្មីជាមិនខាន ។ "ព្រះគ្រូចង្អុលមកលើថ្ងាស"

មានមនុស្សច្រើនអាចឃើញរស្មីនោះ ។ តើមានអ្នកណាឃើញទេ អ្នកណានៅទីនេះ? លោកឯង? លោកឃើញអ្វី?

សំណួរ : ខ្ញុំករុណាឃើញពន្លឺ

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ប៉ុន្តែពន្លឺខុសពីរស្មី-ពន្លឺមាន ពណ៌ខុសពីរស្មីជួនកាលខ្មៅ-ជួនកាលពណ៌កាហ្វេ-ជួន កាលពណ៌លឿង ឬក្រហម ។ ដោយស្របទៅតាមភាពប្រែប្រួលក្នុងពេលនោះ ។ តែបើអ្នកឃើញ មនុស្សមានពន្លឺច្រាសជំសម្បើម អ្នកដឹងថានោះពិតជាប្លែកមែន មែនអញ្ចឹងទេ?

សំណួរ : ខ្ញុំករុណាពុំជាក់ថា មានសំណួរទេ ខ្ញុំករុណាធ្លាប់ប្រព្រឹត្តតាមវិធី រាជា យូគាមួយរយៈ ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : រាជា យូគា ! ល!

សំណួរ : ខ្ញុំករុណាមានដែលឃើញពន្លឺនេះ ដែរ ។ ខ្ញុំករុណាចង់និយាយថាក្នុងគ្រានោះអាត្មាមានការចេះដឹងអ្វី លោកយល់ទេ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : យល់ទេ---

សំណួរ : ការយល់ឃើញ

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : អ្នកអត់ឃើញពន្លឺនោះទេឥឡូវនេះ ។ អ្នកគ្រាន់តែឃើញម្តងម្កាល ។

សំណួរ : ខ្ញុំករុណាអត់ភាវនាទេឥឡូវនេះ

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ឱ! ហេតុនេះបានជាអ្នកបាត់ថាមពលគប្បីអង្គុយភាវនាទៀត ។

សំណួរ : យ៉ា! ល!

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : បើអ្នកមានជំនឿក្នុងមាគ៌ានេះ អ្នកគប្បីអង្គុយភាវនា ។ អាចជួយជំរុញទៅមុខខ្លះទៀត ចុះពុំមែនធ្វើឱ្យវិនាសទេ ។

សំណួរ : ខ្ញុំករុណាបានឃើញបំរាមប្រាំប្រការ ក្នុងខិតប័ណ្ណរបស់

ព្រះគ្រូ ។ បើកាលលោកបានទទួលធ្វើជាកូនសិស្សហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តតាមបំរាមទាំង៥នេះ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : នេះជាច្បាប់របស់លោកទាំងមូល ។

សំណួរ : ខ្ញុំករុណា មិនយល់អំពីលក្ខណៈ ខុសឆ្គងក្នុងផ្លូវកាមគុណ ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : បើមានប្ដីហើយកុំយកអ្នកផ្សេងទៀត ។

សំណួរ : (អ្នកស្ដាប់សើច)

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ធម្មតាធ្វើឱ្យការរស់នៅ ធម្មតាទៀតកុំឱ្យស្មុគ្រ-ស្មាញ ហើយកុំកំប្លែង និងសំរើបចិត្ត ។ ចាំ ! ធ្វើឱ្យអ្នកដទៃមិនសប្បាយចិត្ត ។ យើងមិនធ្វើឱ្យ អ្នកដទៃវិនាសឡើយ ពិសេសខាងផ្លូវចិត្ត យើងជៀសវាងការវិវាទជៀសវាងធ្វើទុក្ខ គ្នាខាងផ្លូវចិត្ត ផ្លូវអារម្មណ៍ផ្សេងៗ សំខាន់បំផុតគឺញាតិមិត្តយើង បើអ្នកណាមានសង្សារសម្ងាត់ កុំនិយាយប្រាប់អ្នកណា និយាយប្រាប់នាំតែគេពិបាកចិត្តវិញទេ ។ តែច្រើនតែនឹកឃើញថា បើគេមានសេពស្នេហាជាមួយអ្នកលោកម្នាក់ ហើយពេលមកផ្ទះប្រាប់ប្រពន្ធឬ ប្ដីគេនោះពិតជាឆ្លាត ហើយស្មោះត្រង់លោកស់ ។ អត់ន័យទេមិនល្អទេ ។ ពិតជាអ្នកឯងខុសហើយ ហេតុអ្វីបានជានាំសំរាមមកផ្ទះ ហើយឱ្យអ្នកផ្សេងធំក្លិននោះ ? បើគេមិនដឹងទេគឺ មិនដឹងអំពើអាក្រក់នោះទេ អ្នកយល់ទេ? រំពឹកក្ដាឈឺចិត្ត ហេតុនោះយើងត្រូវដោះស្រាយនូវបញ្ហា ហើយបញ្ចប់រឿងនេះទៅ ។ ល្អជាងគឺមិនត្រូវនិយាយប្រាប់ ប្ដីប្រពន្ធអ្នកទេ ព្រោះអាចធ្វើឱ្យគេឈឺចិត្ត ។ល។....... .

សំនួរ : ខ្ញុំករុណា ព្រះគ្រូអាចារ្យភាគច្រើន ចូលចិត្តរីករាយនិងផ្លូវភាវនាទាក់មិនយ៉ាងណាទៅ ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ឱ! អាត្មាយល់ហើយ អាត្មាស្មានពួកគេរីករាយសប្បាយ ហើយឃើញស្រួល សប្បាយនូវអ្វីៗទាំងអស់ ។ ហើយពួកគេសើចដាក់គ្នា គួរឱ្យអស់សំណើចអំពីជីវិតរបស់នៅកាលេ បើមនុស្សយើងប្រកាន់គ្នាយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់នោះ ។ យើងធ្វើយ៉ាងណាក៏ដោយយើងក៏នៅតែចាញ់ ។ អ្នកដឹងទេ កុំតឹងតែងខ្លាំងពេក ។ បើស្អែកយើងស្លាប់គឺស្លាប់ បើស្អែកយើងរស់គឺយើងរស់ លោកអ្នកយល់ទេ? បើយើងបាត់បង់នូវអ្វីៗគឺយើងបាត់ទាំងអស់ បើយើងមានអ្វីៗទាំងអស់គឺយើងមានទាំងអស់ ។ ចាំ ! យើងមានបញ្ញាឈ្លាសវៃគ្រប់គ្រាន់ និងមានសមត្ថភាពដើម្បីទប់ទល់ខ្លួន យើងនៅគ្រប់ស្ថានភាពទាំងអស់ ។ ហេតុនោះយើង ឥតមានខ្លាចរអស់ភិតភ័យ ហៅថាសំរាកយើងនឹកឃើញថា យើងភ្ជាប់ជាមួយនឹងលោកនេះ អ្វីៗដែលយើងមាន ឬបាត់ទៅវិញក៏ឥតមានន័យអ្វីទៀតឡើយ ។ បើយើងមានវត្ថុច្រើន នោះគ្រាន់តែជាផលកំរៃរបស់មនុស្ស លោកក្រោយមកយើងផ្ដល់ឱ្យគេ ហើយគឺដើម្បីជាផលកំរៃរបស់ញាតិមិត្ត ។ ពុំនោះយើងមិនអាចមើលឃើញយើងថា សំខាន់ប្រឆាំង និងរក្សាការពារផលកំរៃ បើយើងការពារវា នេះពិតជាល្អហើយ ។ នោះពុំមានន័យថា យើងអង្គុយលើគ្រែរស់មួយថ្ងៃ ហើយអង្គុយសង្រ្គំនោះទេ ។

ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែធ្វើការ លោកអ្នកយល់ទេ? អាត្មានៅតែធ្វើ ឧបមាអាត្មាតួរ ត់ទួរចិញ្ចឹមជីវិត ហេតុនេះអាត្មាពុំចង់ទទួលអំណោយអំពីអ្នកណាឡើយ ។ ហើយបើអាត្មាបានទទួលកំរៃច្រើន អាត្មាអាចនឹងជួយមនុស្សលោកបាន ។ អាត្មាជួយអ្នករងគ្រោះបណ្តាលមកពីធម្មជាតិ និងអ្នកអន្តោប្រវេសន៍ ហេតុអ្វីបានជាយើងធ្វើការ? ប៉ុន្តែយើងប្រាថ្នា ហើយជីវភាពរស់នៅឃើញថា ងាយស្រួល ក្រោយពីយើងបានឲ្យាស់នូវលទ្ធផលនៃកិច្ចការនោ ហើយឃើញថា អត់មានរវល់អ្វីទាំងអស់ ។ លោកអ្នកយល់ទេ? យើងសំរាកឱ្យស្រួលនោះ គឺមានចិត្តរីករាយសប្បាយ នោះពិតដូច្នោះមែន លោកអ្នកឃើញអាត្មាសប្បាយរីករាយទេ? (អ្នកស្តាប់ ចាំ ! សើច ហើយទះដៃ) ។ ចាំ ! (ព្រះគ្រូសើច) អាត្មាត្រូវធ្វើជាគ្រូនូវអ្វីមួយ (សើច) (ព្រះអង្គសើច) ។ ចូរយើងសង្ឃឹមដូច្នោះ ដើម្បីផលប្រយោជន៍លោកអ្នក ហេតុនេះបានជាអ្នកមិនស្តាប់ មនុស្សឥតភ្ញាក់រលីករហូតដល់ពីរម៉ោង ឱ្យតែខាតពេលវេលាមានសំណួរអ្វីថែមទៀតទេ? ។

សំណួរ : ព្រះគ្រូអាចារ្យ ខ្ញុំករុណាមានសំណួរ ជាច្រើនក្នុងចិត្តចង់និយាយ ព្រះគ្រូអាចារ្យអាចឆ្លើយខ្លះទេ ឬមួយឥតឆ្លើយសោះ ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : បានហើយ មួយរយប្រាំបី។

សំណួរ : មានសំណួរជាច្រើន ដូចជាស្វែងរកព្រលឹងយើងច្រើន

តែសួរហើយរៀនចាំទ្រឹស្ដី និងដឹងអំពីរឿងនេះ ខ្ញុំករុណាគ្រាន់តែចង់ឮអំពីអ្វី ដែលនិយាយនូវរឿងទាំងនេះ ។ ដំបូងបង្អស់ យើងជាអ្នកណា? ខ្ញុំជាអ្នកណា ធ្វើដូចម្ដេចបានជាខ្ញុំករុណាត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ហើយអ្នកនិយាយអំពីការវិល ត្រឡប់ទៅខាងឋានទី៥ ហើយអ្នកឃើញឥតមានអ្វីចាំបាច់ទៅឆ្ងាយជាង នោះទៀត ។ ប៉ុន្តែបើមានទីណាឆ្ងាយជាងនេះទៀត តើពេលនោះមានបំណង អ្វី? ចុះមានអ្វីទាក់ទិននឹងខ្ញុំករុ-ណា បើឃើញថាមិនចាំបាច់ទៅទីនោះ? ខ្ញុំករុណា មាន សំណួរប៉ុណ្ណោះទេ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : បានហើយ...... សំណួរមួយក្នុងម្ដងៗ ។ បានហើយ អាត្មាឆ្លើយសំណួរ ជាក្រុមជូនមុនសិន ។ ហេតុនោះ ក្រុមទី១មាន "ខ្ញុំជាអ្នកណា?" ។ហេតុអ្វីអ្នកនៅទីនេះ ហេតុអ្វីអ្នកត្រូវ វិលមកផ្ទះ? ហើយហេតុ អ្វីមានឋានទី៥ ឥតមានឋានទី៦ នោះមែនទេជាធម្មតា ។ គួរឱ្យអស់សំណើច (សើច ហើយទះដៃ) ទាក់ទិនទៅនឹងសំណួរ "ខ្ញុំករុណាជា អ្នកណា" អ្នកអាច ដើរទៅសួរគ្រូអាចារ្យយេន នៅជាប់នឹងរដ្ឋញ៉ូវ-យ៉ក អ្នកអាចបើកសៀវភៅ ពណ៌លឿង ហើយរកឃើញមួយ (សើច) អាត្មាឥតជំនាញពីរឿងនេះទេ ហើយ សំណួរទី២ ហេតុអ្វីយើងនៅទីនេះ? ប្រហែលជាអ្នកចង់មកនៅទីនេះ ឬអ្វីផ្សេង ទៀតអាចបង្ខំយើងមកទីនេះ ព្រោះយើងជាកូនរបស់ទេព្ដានោះ ។ ដែលគេ ហៅថាកូនទេវតាពីដូចជាទេព្ដាដែរ ។ ព្រះអម្ចាស់ដូចជាព្រះមហាក្សត្រដែរ

គ្រប់និស្ស័យលោកមួយលើសពីមហាក្សត្រ ឬតូចជាងមហាក្សត្រ ឬក៏ជាមហាក្សត្រក្នុងអនាគត ។ កាលលោកគេចង់ទៅទីលោកមួយមុខជាគេទៅទីនោះហើយមិនខាន ។ អ្នកមានសិទ្ធិជ្រើសរើសទៅឋានសួគ៌ ឬទៅទីលោកមួយ ដើម្បីធ្វើការពិសោធន៍ឱ្យខ្លួនយើង ។ អ្នកអាចបានជ្រើសរើស មកកើតទីនេះតាំងពីដំបូងម្ល៉េះ ច្រើនឆ្នាំមកហើយរុករាននូវអ្វីជារឿងផ្សេងព្រេង ហើយនិងរៀននូវអ្វីធ្វើឱ្យខ្លួនយើងខ្លាចរអារ មានជនខ្លះចូលចិត្តការពិសោធន៍កំលោចៗ ដូចជាព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងវាំង ប៉ុន្តែអាចយាងទៅទីណានិមួយៗក្នុងព្រៃ អ្នកយល់ទេ? ។ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ចូលចិត្តរុករកនូវវត្ថុក្នុងផ្ទៃធម្មជាតិ ប្រហែលជាដូច្នោះមែន ។ ហ៊ុម! របៀបនេះមើលទៅយើងអផ្សុកនៅនាឋានសួគ៌ ព្រោះអ្វីៗធ្វើរួចជាស្រេចជារបស់ទិព្វយកមកដល់ម្ចាស់រាជវាំង ហេតុនោះបានជាយើងចង់ធ្វើអ្វីមួយឱ្យខ្លួនយើង ។ ដូចជារាជវង្សានុវង្សជួនកាល ចង់ចំអិនម្ហូបអាហារដោយខ្លួនឯងដែរ ដោយមិនចង់ឱ្យខ្ញុំកំដរមកជិត គេចូលចិត្តធ្វើដូច្នោះ លោកយល់ទេ! ឃើញដូចជាមហាក្សត្រតែគេចូលចិត្ត ចាំ ! ចាំ ! ចាំ ! ដូចជាអាត្មាមានបរិស័ទខ្លះបររថយន្តឱ្យអាត្មា គេចង់ធ្វើអ្នកបររថយន្តឱ្យអាត្មានៅរកទីកន្លែង តែជួនកាលអាត្មាចង់បរដោយផ្ទាល់ដៃ ។ អាត្មាបរត្រីចក្រយានយន្ត រត់ដោយអគ្គិសនីអាចរត់បាន១០ម៉ៃ ក្នុង១ម៉ោងមិនមែនទេ ១០គីឡូម៉ែត្រក្នុង១ម៉ោង

អាត្មាចូលចិត្តបើកជុំវិលបែបហ្នឹង ។ ពីព្រោះនៅទីណាអាត្មានិមន្តទៅ នៅទីនោះមនុស្សម្នាស្គាល់អាត្មាគ្រប់ៗគ្នា ជួនកាលអាត្មានិមន្តទៅទីណាដែលពុំមានអ្នកណាស្គាល់អាត្មានោះ ។ អាត្មាអៀនណាស់ លើកលែងតែពេលអាត្មាទេសនា ដោយមកពីនេះជាកាតព្វកិច្ចម៉្យាងដ៏ប្រពៃ ធ្វើឱ្យអាត្មាមានព្រះនាមល្បីល្បាញមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។ អាត្មាមិនអាចចាកចេញបាន តែជួនកាលអាត្មាក៏រត់ចេញដែរ លោកអ្នកដឹងទេ រត់ចោល២-៣ខែ ឯណោះ ។ មិនខុសអ្វី ប្រពន្ធសំលាញ់រត់ចោលប្តី ហើយនេះជាការជ្រើសរើសរបស់អាត្មា ប្រហែលជា លោកអ្នកបានជ្រើសរើសមកនៅទីនេះមួយរយៈប្រហែលដល់ពេលអ្នកចង់ចេញទៅ ព្រោះអ្នករៀនទូវអ្វីៗក្នុងពិភពលោកនេះរួចហើយ ពុំមានអ្វីគួរឱ្យអ្នកចង់រៀនថែមទៀតទេ អ្នកធ្វើដំណើរហត់នឿយណាស់ទៅហើយ អ្នកចង់ឈប់សំរាក ។ អញ្ជើញទៅផ្ទះ ឈប់សំរាកមុនទៅ ។ ក្រោយមកអ្នកគិតមើលតើយើងចង់ទៅទៀតឬទេ ធ្វើដំណើរផ្សងព្រេងនោះ ក្រោយពីឋានទី៥ អ្នកអាចធ្វើដំណើរទៅទីណាមួយអ្នកចង់ទៅមានកំរិត ច្រើនទៅខាងលើ ..... លោកអ្នកយល់ទេ? ប៉ុន្តែនៅទីនោះងាយស្រួល ហើយឥតមានលំអៀងខាងណាទៀតផង ។ ទីនោះមានវិទ្ធយោច បើឡើងទៅឋានខាងលើទៀតប្រហែលដូច្នេះដែរ ។ ឧបមាផ្ទះលោកអ្នកល្អស្អាត ប៉ុន្តែមានភាគខ្លះក្នុងផ្ទះទុកសំរាប់ធ្វើបន្ទប់ងូតទឹក ឬពត់ជើង តែលោកអ្នកមិនចង់ចូលទៅបន្ទប់រហូតទេ ទោះបី

បន្ទប់នោះនៅផុតពីផ្ទះធំ ។ លោកអ្នកយល់ទេ ហាក់ដូចជានៅលើកំពូលភ្នំខាងនៅខ្ពស់ហើយល្អប្រណិត ប៉ុន្តែពុំមែនជាកន្លែងសំរាកឡើយ ។ នៅក្នុងផ្ទះមានចំរាញ់អគ្គីសនី ក្តៅស្ទះ ពួសួរវិពង ហើយប្រកប ដោយគ្រោះថ្នាក់ តែអ្នកមិនចង់នៅទីនោះទេទោះបីជា មានប្រយោជន៍ឱ្យផ្ទះលោកអ្នកក៏ដោយ ។ យល់ទេ? តែប៉ុណ្ណឹងទេ? មានច្រើនទីឋាននៃទេព្តដោយយើងពុំអាចបាន់ស្មាននោះ យើងដឹងតែកន្លែងខ្ពស់កាលណា យើងចូលចិត្តខ្លាំងទៀត ។ ប៉ុន្តែសេចក្តីស្នេហាមាន ច្រើនប្រភេទខុសៗគ្នា ។ មានស្នេហាកាប់សំលាប់គ្នា លោកអ្នកដឹងទេ មានស្នេហាទន់ភ្លន់ ស្នេហាមិនលំអៀង ។ ព្រោះហេតុនោះ យ៉ាងទៅតាមសមត្ថភាព យើងទ្រាំបានយ៉ាងណា? ទេព្តផ្តល់សេចក្តីស្នេហាខុសគ្នា ។ មានកំរិតខុសគ្នា ដែលព្រះអង្គផ្តល់ឱ្យគេមានកំរិត ស្នេហាខុសៗគ្នា ។ ប៉ុន្តែជួនកាលវាមានកំលាំង ខ្លាំង យើងឃើញខ្មោចផ្សាក្នុងដួងចិត្ត ។

សំណួរ : ហៃ! ខ្ញុំករុណាឃើញមានការបំផ្លាញ បរិយាកាសជុំវិញយើង ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ពិតមែន

សំណួរ : យ៉ាងសាហាវ សាហាវនឹងសត្វធាតុទាំងឡាយ ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ពិតអញ្ចឹងហើយ

សំណួរ : ខ្ញុំករុណាពុំដឹងតើព្រះគ្រូឆ្លងយល់ នូវបញ្ហានេះយ៉ាងណា ហើយពុំដឹងព្រះគ្រូស្នើឱ្យមនុស្សលោក កំពុងរកមធ្យោបាយជៀសផុតអំពីលោកនេះ ដើម្បីឱ្យគេទប់ទល់អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញនៃធម្មជាតិជុំវិញខ្លួនយើងសព្វថ្ងៃ ។ ហើយព្រះគ្រូយល់ថាដូចម្តេច ថិតនៅឋានបរលោកខាងមុខ តើយើងអាចដឹងអ្វីនៅខាងក្រោយ ឬមួយព្រះអង្គយល់ថានៅឋាននេះ យើងមានភារកិច្ចសំរាលទុក្ខវេទនារបស់មនុស្សលោក តើមានលទ្ធផលល្អបែបណាទៅ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : មានលទ្ធផល... អាចមាន យ៉ាងហោចណាស់ឱ្យសតិសម្បជញ្ញៈយើងធ្វើអ្វីម៉្យាង ជួយសំរាលទុក្ខវេទនារបស់មនុស្សលោក ។ អាត្មាធ្វើបានដូចតែគ្នាទាំងអស់ អ្វីអ្នកស្នើអាត្មាធ្វើទាំងអស់ ។ អាត្មាបានធ្វើ ... កំពុងធ្វើហើយនិងធ្វើ ។ អាត្មាមានជំរាបជូនលោកហើយ ថវិការបស់យើងចែកជូនឱ្យក្រសួងផ្សេងៗហើយ អាត្មាពុំចង់រអូតអំពីរឿងនេះទេ ប៉ុន្តែដោយអ្នកសួរអាត្មា យើងឱ្យមួយលានដុល្លាអាមេរិកាំង ទៅប្រទេសហ្វីលីពីន ជួយជនរងគ្រោះធម្មជាតិនៅភ្នំ ប៉ីណាតឹបូរ ។ យើងជួយអ្នករងគ្រោះទឹកជំនន់នៅវៀតណាម និងជនរងគ្រោះទឹកជំនន់នៅប្រទេសចិន ។ ហើយពេលនេះយើងជួយជនភៀសខ្លួនវៀតណាម .... ជួយអង្គការសហប្រជាជាតិសំរាលកិច្ចការអន្តរជាតិ ។ អ្នកយល់ទេ ឱ្យតែអង្គការសហប្រជាជាតិចង់ឱ្យយើងជួយ ។ ប៉ុន្តែយើងខិតខំ

របស់លោកយល់ហើយ យើងជួយឧបត្ថម្ភលុយកាក់ ហើយអាចជួយរកទីកន្លែងតាំងទីលំនៅ ដោយស័ព្ទសារធុរការពីអង្គការសហប្រជាជាតិផង អ្នកយល់ទេ? ចាំ !យើងធ្វើគ្រប់ជំពូកទាំងអស់ អ្វីដែលលោកអ្នកស្នើសុំ ព្រោះថាយើងមកនៅទីនេះ បានជាយើងអាចជំរះបរិយាកាសជុំវិញស្អាតស្អំ ច្រើនកាលពេកើតតែល្អថែម ។ ព្រោះហេតុនោះ យើងជួយសំរាលទុក្ខវេទនា និងជួយឧបត្ថម្ភទូវចរិយាសម្បត្តិនៃពិភពលោក ។ ទាំងខាងស្មារតីទាំងខាងផ្លូវកាយ ។ ចាំ ! ព្រោះមានមនុស្សខ្លះមិនចង់ទទួលយកផ្នែកស្មារតីពីអាត្មា ។ គេចង់យកតែផ្នែកកាយប៉ុណ្ណោះ ហេតុដូច្នេះយើងជួយគេផ្នែកខាងក្រោយទៅវិញ ។ នោះហើយអ្វីយើងធ្វើ ហើយហេតុអ្វីអាត្មាត្រូវធ្វើរកលុយ ។ ហេតុនោះ បានជាអាត្មាមិនចង់ពឹងពាក់អ្នកណាមួយក្នុង ការចិញ្ចឹមជីវិត អ្នកយល់ទេ? ព្រះសង្ឃនិងពុទ្ធបរិស័ទ ត្រូវតែធ្វើការមិនខុសពីលោកអ្នកទេ ។ ក្រៅពីនេះ យើងជួយខាងវិស័យស្មារតី លោកអ្នកយល់ទេ ហើយជួយសំរាលទុក្ខវេទនាមនុស្សលោក ។ យើងត្រូវធ្វើចុះមិនមែនថា យើងអង្គុយសមាធិមួយកន្លែងពេញមួយថ្ងៃនោះទេ ។ នោះជាព្រះពុទ្ធដែលប្រកបដោយអត្តទត្ថបុគ្គលយើងពុំចង់មានព្រះអង្គបែបនេះទេ (សើច) ។

សំណួរ : សំណួរមួយទៀតទេ...: ខ្ញុំករុណា បានឮថាព្រះតេជគុណ

ដាឡៃឡាម៉ាឆាន់សាច់ មិនដឹងតើ ព្រះអង្គបានជ្រាបរឿងនេះឬទេ រឿងនេះមានពិតទេ ធ្វើយ៉ាងណាក៏ចាត់ការអត់ឱនទោសនោះបាន ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : អាត្មាមិនដឹងថាហេតុអ្វី បានជាអ្នកសួរអាត្មាអ្នកត្រូវសួរគេជគុណនោះ ។

សំណួរ : ខ្ញុំព្រះករុណាពុំដឹងថា ព្រះគ្រូបានឮ ឬព្រះគ្រូបានស្គាល់ពីរឿងនោះទេ ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : អាត្មាមិនចូលចិត្តនិយាយ អំពីកិច្ចការអ្នកដទៃជាពិសេសគឺនៅពេលនោះឥត មានមុខនៅទីនេះដើម្បីការពារខ្លួនគេ មិនចង់ដឹងនូវអ្វី យើងមិនគួរចង់ដឹង ។ មិនថ្វីទេអត់អោនចុះគេជា មនុស្សគួរឱ្យយើងស្រឡាញ់ ហើយអ្វីដទៃនោះគឺជាភារៈ កិច្ចទទួលខុសត្រូវ និងការជ្រើសរើសសំរាប់ឆាកជីវិត របស់ព្រះគ្រូដាឡៃឡាម៉ា ។

សំណួរ : សូមអរគុណព្រះ យើង-ឆាយ ដោយព្រះអង្គព្យាយាមឆ្លើយតបនូវសំណួរយើងខ្ញុំករុណា ហើយប្រកបនូវធម៌មេត្តាជាច្រើន ។ លោកអ្នកបាននិយាយអំពីកំរិតដែលមនុស្សម្នាក់ៗ បានស្គាល់ដោយពួកគេមានថាមពលនោះទេ ។ ប្រហែលជាអ្នកយល់ឃើញដូចជាអ្នកអ្វី តើអ្នកមាន ឬពុំមានបើអ្នកឥតមានទេ ម្តេចក៏អ្នកមិនព្យាយាមនឹងកិច្ចការទាំងអស់នោះ ។ ដូចអ្នកបានឃើញកិច្ចការធ្វើពុំបានរហ័ស កាលបើអ្នកអាចសូត្រព្រះធម៌ ឬធ្វើអ្វីផ្សេងៗ

ដើម្បីដោះស្រាយកិច្ចការបានឆាប់រហ័ស ហើយគ្រាន់បើផង ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ចាំ ! .... យល់ហើយ ។

សំណួរ : តើមានន័យជាអ្វី? ហើយដូចម្ដេច បានជាគេសំរេច តើអ្នកយល់អាត្មាចង់និយាយអ្វី? ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : អាត្មាយល់..អាត្មា យល់ ។ អ្វីដែលយើងចង់និយាយ គឺកាលណាយើងមាន ថាមពលផ្លាស់ប្ដូរអ្វីៗនៅជុំវិញ ហើយអ្វីៗនៅជុំវិញយើង មានដំណើរឃើតយូរ តើយើងមានសេចក្ដីព្យាយាមបែបណាវិញ? ឬមួយសូត្រធម៌ភាវនា ឬចង្អុលម្រាមដៃមួយ ឬមួយជំរុញកិច្ចការនោះ? ឥតមេអាត្មាព្យាយាម ដោយយើងត្រូវតែធ្វើការ ទៅតាមជំហានជឿនលឿនរបស់ពិភពលោក ដើម្បីកុំឱ្យធ្លាក់ទៅក្នុងសភាពវិនាស ហិនហោច ។ល។ ឧបមាដូចជាកូនក្មេងមិនអាចរត់ ៗ។ ដោយពុំមែនអ្នកម្ចាស់ ឬមួយអ្នកធ្វើឱ្យកូនក្មេងដួល ហេតុនឹងហើយយើងត្រូវព្យាយាមទោះបីយើងមានថាមពល យើងត្រូវតែដើរជាមួយកូនក្មេង ។ល។ ម៉្លោះហើយជួនកាលអាត្មារាងអារ ហើយរាងចាល ប៉ុន្តែ ត្រូវតែបង្ហាត់ខ្លួនឯងត្រូវចេះព្យាយាម ។ ព្រោះហេតុនោះហើយបានជាអាត្មាធ្វើដំណើរពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ទៅជួបប្រធានាធិបតីពីមួយទៅមួយ ព្រោះតែកិច្ចការជនភៀសខ្លួន ថ្វីបើអាត្មាចង់បន្ថែមចំនួនប្រាក់យើងជួយនូវអ្វីយើងមានរាប់លានដុល្លា កោដិដុល្លាទៀត យើងត្រូវធ្វើកិច្ចការតាមប្រព័ន្ធអព្យាបាលឃើតយូរ ចូរសងឱ្យទៅសិរសាអ្វីជារបស់សិរសា ..... អ្នកយល់ទេអាត្មាទៅបញ្ចេញប្រកេស ឬចង្អុលទៅអង្គការសហប្រជាជាតិ ទេ...ទេ... យើង

យើងបង្កហេតុបំផ្លាញពិភពលោក បើសិនជាយើងប្រើកំលាំងបាយឬមន្តវិជ្ជាផ្សេងៗ ។ លោកអ្នកយល់ទេ? យើងបញ្ជូនការចេះដឹងអោយគេព្រោះគេកំពុងចង់ធ្វើ ហើយយើងត្រូវតែធ្វើសហការជាមួយគេលោកអ្នកយល់ទេ? នោះល្អបំផុត មិនត្រូវប្រើមន្តវិជ្ជាអាគមគាថាអ្វីឡើយ.... អាត្មាពុំមានចិត្តចេត នាចង់ប្រើអាគមគាថាក្នុងវិស័យណាមួយក្នុងក្នុងលោក-នេះឡើយ។ ប៉ុន្តែមន្តវិជ្ជាតែងតែកើតមានដល់បរិស័ទ។ នោះពិតជាធម្មជាតិ ប៉ុន្តែដោយអចេតនាអ្នកយល់មេ? កុំខិតខំរុញច្រានអ្វីៗទាំងអស់ ។ល។ ធ្វើដូច្នោះឥតល្អទេក្មេងឥតចេះឈានដើរមែនទេ? លោកអ្នកពេញចិត្តនឹងចម្លើយរបស់អាត្មាទេ? បើសិមចម្លើយអាត្មាមិនសម និងលោកអ្នកសុំអោយអាត្មាដឹង . ព្រោះអាត្មាអាចអធិប្បាយបន្ថែមទៀតបាន ។ តែអាត្មាជឿថាលោក អ្នកឈ្លាសវៃណាស់បានត្រូវគេជ្រើសរើសនិងឈ្លាស វៃជាងគេក្នុងនគរ ។ ហេតុនេះអាត្មាមិនខ្វល់ណាស់ណោ ទេ.។ល។ មានសំនួរអ្វីទៀត?ល...អ្នកខាងក្រោយ ។ ល្អណាស់ដោយយើងមានអង្គការសហប្រជាជាតិ អាត្មាត្រូវនិយាយក្នុង ពេលជាមួយនេះ ចា..ចា... យើងរំលត់ វិវាទពិភពលោក ហើយរំលត់នូវសង្គ្រាមទោះបីយើង មិនអាចបន្ថយអោយអស់ទាំងស្រុងនោះ ប៉ុន្តែអាត្មាបានអានសៀវភៅ របស់អង្គការសហប្រជាជាតិម្នាក់១ជាសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិហើយ អាត្មាត្រូវស្ងើចសរសើរដល់ការប្រឹងប្រែង ហើយនឹងលទ្ធភាពនៃការសង្គ្រោះអ្នកចាប់ជាឈ្លើយនៅកន្លែង ដែលគេមិនអាចសង្គ្រោះបានថាមពលទាំងឡាយក្នុង លោកមិនអាចសង្គ្រោះបានហើយមានតែភ្នាក់ងារក្នុងស៊ើបអង្កេតការ សហប្រជាជាតិម្នាក់សង្គ្រោះ ។ល។ ហើយមានកិច្ចការជាច្រើនទាក់ទងការសង្គ្រោះ វិបត្តិធម្មជាតិ ឬជនភៀសខ្លួន លោកអ្នកមានចំនួន១២លានជនភៀសខ្លួន អាត្មាឮដូច្នេះ នេះជាភារៈកិច្ចទទួលខុសត្រូវ ។ អត់ទេ? មានកិច្ចការជាច្រើន... សង្គ្រាមអ្វីៗទាំងអស់។ តែជាការល្អម្យ៉ាងដោយយើង

មានអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ល។ ល្អណាស់ ៖ សំនួរៈអគុណ... ព្រះគ្រូអាចារ្យឈើង-ហាយ បានរំលែកឈ្មោះវ៉ៃ នឹងយើងខ្ញុំ ។ អាត្មាមានសំនួរមួយ ប្រជាជនពិភពលោកឡើងជាលំដាប់ហើយនឹងបញ្ហា កើតតាមនោះ និងសេចក្តីត្រូវការផ្នែកអាហារដ៏ធំសម្បើម ។ តើព្រះអង្គមានយោបល់អ្វីអំពីចំនួនប្រជាជនកើនឡើងជាលំដាប់នោះ? នេះមែនជាកម្ម ពិភពលោកឬទេ? ឬបង្កកម្មក្នុងអនាគត ។ ព្រះគ្រូអាចារ្យ : អុម---- មានចំនួនប្រជាជនច្រើនជាការល្អទៀត ។ អត់ទេ? មិនមែនអញ្ចឹងទេ យើងមានប្រជាជាតិច្រើនទៅហើយ ។ យើងមិនគ្រាន់តែរាយប្រជាជនពាសពេញបានឡើយ ។ ប្រជាតមជនមួយកន្លែង នៅប្រទេសណាមួយលើពិភពលោក ហើយគេពុំ ចង់រើទៅកន្លែងផ្សេងតែប៉ុណ្ណឹង ។ល។ យើងមានដីធំទូលាយមិនទាន់ប្រើការ ។ មានកោះនៅទំនេរ-ដីធំទូលាយលោកអ្នកយល់ទេ លើភ្នំដីដំបូកពោរពេញ ដោយព្រៃព្រឹក្សាឥតមានមនុស្សនៅទីនោះ ។ គេចូលចត្តិរស់នៅសុខដុមរមនានៅ ញ៉ូវយ៉ក (សើច) ព្រោះទីនោះសប្បាយ។ល...ព្រោះថាបើរដ្ឋាភិបាលអាចរកការងារធ្វើបាន នៅទីកន្លែងផ្សេងៗគ្នាហើយគេ ទៅទីនោះធ្វើការដែរ ។ ពួកគេនៅនិត់មួយកន្លែងព្រោះងាយរកការធ្វើហើយគេហើយសុខសាន្តផង ។ បើមិនសុខសាន្តមានការងារធ្វើនៅទីកន្លែងទីទៃមនុស្ស មុខជាទៅរកការងារទីនោះធ្វើ ។ ពួកគេទៅទីនោះដើម្បីសុខសាន្ត ដីម្បីជីវិតរស់នៅនោះជធម្មតាទេ ៖ នោះពុំមែនយើងខ្លាចមានប្រជាជនកើនខ្លាំងនោះទេ ។ យើង គប្បីផ្តល់នូវការងារធើចាត់តាំងលំនៅដ្ឋាននិងសន្តិសុខ ។ ហើយនៅទីណាក៏ដូចតែគ្នា យើងពុំដែលមានប្រជាជនច្រើនហួសហេតុទេ ហើយសំនួរអំពីម្ហូបអាហារអ្នកដឹងច្បាស់ហើយនៅសហរដ្ឋអាមេរិក យើងមានពពិមានច្រើនអំពីការពារអាហារសំរាប់ពិភពលោក ។ ទទួលទានសាបតឺជាវិធីមួយប្រសើរបំផុត ដើម្បីការពារ

ពិភពលោកចិញ្ចឹមមនុស្សទាំងអស់លើផែនដី ។ ព្រោះយើងធ្វើខូចខាតដល់ម្ហូបអាហារ នោះបាត់បង់ថាមពល - អគ្គិសនីឧសថ - ដើម្បីចិញ្ចឹម សត្វ ។ អ្នកយល់ឬទេ ? គេអាចចិញ្ចឹមមនុស្សម្នាដ៏ទៃដោយផ្ទាល់ ។ ហើយមានប្រជាជនជាច្រើនទៅ ឋានទី៣ ពួកគេយកមុខម្ហូបមានជីវជាតិប្រូតេអ៊ីនច្រើនដោយថោកៗ តែនោះពុំមែនជាវិធីជំនួយ ប្រជាជនពិភពលោកនោះទេ ។ បើយើងពង្រីក មុខម្ហូបសាបពោសពេញ ជួយសំរាលបញ្ហានេះបានមិនត្រឹមតែជួយខ្លួនយើង.. ជួយសត្វធាតុប៉ុណ្ណោះថែមទាំងជួយពិភពលោកទៀតផងមានការសិក្សាស្រាវជ្រាវខាងម្ហូបអាហារ គេនិយាយថា បើសិនជាម្នាក់ៗក្នុង...និយាយថាដូចម្ដេច ។ ឱពីពេលមុនអា-ត្មាទៅទីស្នាក់ការអង្គការសហប្រជាជាតិអាត្មាមានជំងឺមហារីកមិនខាន ។ កាលណាជំងឺមហារីកមនុស្សចំលងទៅឱ្យសត្វ សទ្ធមុខជាកើតមហារីក ជរាបរួចហើយ.......អាត្មាភ្លេចហើយ......... បើយើងទាំងអស់គ្នាទទួលទានម្ហូបសាប ពិភពលោកមុខជាឆ្អែតទាំងអស់គ្នា អត់មានទណោឃ្លានទេ ។ ហើយយើងត្រូវតែចាត់តាំង.........ចាត់តាំងកិច្ចការ អាត្មាស្គាល់ជនខ្លះគេអាចធ្វើកន្ទក់ទៅជាម្ហូបសាបបាន ឬទៅជាទឹកដោះគោទៀត ។ ហើយបាននិយាយអំពីរឿងនេះពីពេលមុនគេអាចថាចំណាយ៣០ម៉ឺនដុល្លា ហើយអាចចិញ្ចឹម៦០ម៉ឺននាក់ នៅប្រទេសសេរីលង្ការួមមាន អ្នកក្រីក្រ អ្នកខ្វះជីវជាតិ មាតាទាំងឡាយនឹងទាំងអស់គ្នា........ព្រោះយើងធ្វើទាំងអស់គ្នារបៀបនេះ គឺភាគច្រើនទៅលើពិភពលោក................អត់បញ្ហា យើងត្រូវអត់មានការដឹកនាំល្អប្រសើរ សេដ្ឋកិច្ចល្អប្រសើរ អ្នករដ្ឋការឈ្លាសវៃ ហើយរដ្ឋាភិបាលស្មោះត្រង់ ប៉ុន្តែពិតជាកើតមានឆាប់រហ័សក្នុងពេល

ដែលមានចំនួនមនុស្សជាច្រើនឬទាំងអស់គ្នា បានទៅជាបុព្វជិត ក្រោយមក គេស្គាល់ក្រិត្យវិន័យ ក្រោយមកគេស្គាល់មាត្រាហាមប្រាម ហើយគេអាចស្គាល់នៅសេចក្ដីស្មោះត្រង់ និងស្អាតស្អំ ។ ហើយគេអាចប្រើការរៀងរៃរបស់គេ ហើយគេអាចយល់ ឃើញអំពីវត្ថុផ្សេង១ជាច្រើន ដើម្បីចាត់តាំងឡើងការរស់នៅរបស់គេវិញ អ្នកយល់ទេ? ផ្ទុយទៅវិញ បើអ្នករុករកសិទ្ធិអំណាច ដោយចាយប្រាក់របស់ខ្លួន ឬប្រាក់ក្នុងហោរជាំ អ្នកដទៃ ហើយខំប្រឹងប្រមូលលុយកាក់ពីប្រជារាស្ត្រទៀត មុនចាកចេញពី តំណែងនោះ មិនល្អទេ ។

មិនជាបញ្ហាអ្វី បើសិនអ្នកអង្គុយលើអណ្ដូងមាស យើងស្លាប់ទាំងអស់គ្នាព្រោះការក្រលំបាក ។ អស់លោកអ្នក ដឹកនាំប្រទេសទាំងឡាយតប្បីស្គាល់នូវសិទ្ធិអំណាច និងភារៈកិច្ច ត្រូវយល់អំពីប្រជាជនចាត់តាំងប្រពន្ធ័បំរើការឡើងវិញ ។ អឺរ ចាំ ៈ.........នោះជាបញ្ហាដ៏ពិបាក ពីព្រោះដូចជាខ្ញុំករុណា ឃើញដូចជាខ្ញុំករុណាយល់ បរិកាសនៅជុំវិញត្រូវតែបំផ្លាញដើម្បីរកកន្លែងរស់នៅ រកផ្ទះសម្បែងលំនៅដ្ឋាន ក្នុងសតវត្សរ៍ទី ២០ និយាយអំពីព្រៃព្រឹក្សានៅប្រាសស៊ីរ ព្រៃព្រឹក្សាសត្វធាតុ ត្រូវបំផ្លាញនៅទីនោះ ។ ការបំផ្លាញព្រៃ ផែនដីត្រូវអន្តរាយបណ្ដាលឱ្យមានទឹកជំនន់នោះ ពុំមែនទាក់ទងនឹងបញ្ហាកំណើតចំនួនប្រជាជនហួសហេតុទេ ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ចាំ ក្នុងពិភពលោកនេះអ្វី១ សុទ្ធតែមានការទាក់ទិនគ្នា មានតែវិធានការមួយគត់ គឺដោះស្រាយពីឫសគល់ចុះ មិនមែនមែកនោះទេ ។ ឫសគល់ជាកត្តាស្មារតីនឹងន..... អ្នកយល់ទេ? (ទះដៃ) ហេតុនោះយើងត្រូវផ្សព្វផ្សាយនូវ ដំណើងផ្លូវសាសនានូវអ្វីយើងដឹង ហើយក្សានូវច្បាប់ - រក្សានូវច្បាប់មាត្រា ។ នោះមនុស្ស

យើងអត់បានជ្រាបទេ អ្នកឯងបើមា៉ស៊ីនបើកភ្លើង ហើយអង្គុយសមាធិ ប៉ុន្តែបើពុំមានកិត្យវិន័យទេ អ្នកមុខជាប្រើថាមពលសំរាប់ការអាក្រក់មិនខាន មិនអាចពិនិត្យបានឡើយ អ្នកយល់ទេ? ហេតុនោះហើយបានជាយើងទៅជាក្រុម យើងបង្រៀនក្បួនមាត្រាដំបូងបង្អស់។ ក្បួនមាត្រាសំខាន់ យើងត្រូវដឹងយើង ទៅទីណា ហើយបញ្ចេញថាមពលដោយឥតស្នេហា ឥតមេត្តាករុណា ឥតមានការយោគយល់នូវតំលៃគុណសម្បត្តិ រួចពីនោះគេពុំប្រើបានឡើយ ។ ទៅជាមន្តគាថាខ្មៅ ត្រូវគេប្រើហួសហេតុ ។ល។ នោះហើរដោយមកពីមន្ត វិជ្ជាខ្មៅ លោកអ្នកយល់ទេ? ហេតុនេះពិតជាងាយឱ្យសេចក្តីត្រាស់ដឹង ពិបាកនឹងរក្សាទុកណាស់ ចំណែកខាងយើងបើសិនជាអ្នករក្សាច្បាប់មាត្រាត្រឹមត្រូវ ហើយប្រដាប់នូវគុណសម្បត្តិ ព្រះគ្រូមុខជាដកហូតយកថាមពល របស់លោក អ្នកចេញ មិនឱ្យអ្នកប្រើខុសបំណងហួសហេតុក្នុងសង្គមឡើយ ។ លោក អ្នកយល់ ទេ? នោះមានខុសគ្នា ព្រះគ្រូត្រួតពិនិត្យ ។ ថាមពលរបស់ព្រះ គ្រូអាចារ្យ ចាំ អាត្មារីករាយ និងសំដីដ៏ឈ្លាសវៃរបស់លោកអ្នកដ៏ឈ្លាសវៃ មនុស្សលោក ធ្វើអំពើអស់ទាំងនេះ ព្រោះគេនៅល្ងង់នៅឡើយ អ្នកយល់ទេ ដូចជាប្រើប្រាស់ដីហួសហេតុ ដូចជាអ្នកបានរៀបរាប់ឬមួយគេ ធ្វើការនោះ ដោយខ្វះមនុស្សយើងពោះវៀនតូចពោះធំទាំងពីរនេះ វែងបញ្ចូលគ្នាពោះ វៀននេះប្រហែលជា១ម៉ែត្រកន្លះ បំព្រួញបត់ខ្លួនឯង ច្រើនលើក ព្រោះសេចក្តីឈ្លាសវៃ ។ យើងអត់បានជ្រាបទេ អ្នកឯងបើមា៉ស៊ីនបើកភ្លើង ហើយអង្គុយសមាធិ ប៉ុន្តែបើអ្នកពុំមាន ក្រិត្យវិន័យទេ អ្នកមុខជាប្រើថាមពល សំរាប់ការអាក្រក់ មិនខាន មិនអាចពិនិត្យបានឡើយ អ្នកយល់ទេ? ហេតុនោះ ហើយបានជាយើងទៅជាក្រុម យើងបង្រៀនក្បួនមាត្រាដំបូងបង្អស់ ។ ក្បួន មាត្រាសំខាន់ យើងត្រូវដឹង យើងទៅទីណា ហើយបញ្ចេញ ថាមពលដោយ ឥតស្នេហា ឥតមេត្តាករុណា ឥតមានការយោគយល់ នូវតំលៃគុណសម្បត្តិ

ព្រះគ្រូមុខជា ដកហូតយក ថាមពល របស់លោកអ្នកចេញ មិនឱ្យអ្នកប្រើខុសបំណងហួសហេតុក្នុងសង្គមឡើយ ។ លោកអ្នកយល់ទេ? នោះមានខុសគ្នា ព្រះគ្រូត្រួតពិនិត្យ ។ ថាមពលរបស់ព្រះគ្រូអាចារ្យ ចាំ អាត្មារីករាយនឹងសំដីដ៏ឈ្លាសវៃរបស់លោកអ្នក ដ៏ឈ្លាសវៃមនុស្សលោកធ្វើអំពើអស់ទាំងនេះ ព្រោះគេនៅល្ងង់នៅឡើយ អ្នកយល់ទេ ដូចជាប្រើប្រាស់ដីហួសហេតុ ដូចជាអ្នកបានរៀបរាប់ ឬមួយគេធ្វើការនោះដោយខ្វះសេចក្ដីឈ្លាសវៃ ។ ចាំ ! ហេតុនោះឬសគល់ឈ្លាសវៃភាវនាមុខជាបានសំរេច ។ ចាំ ម៉ាក់ ....

សំនួរ : ខ្ញុំករុណាបានអានសៀវភៅព្រះគ្រូ ហើយបានស្ដាប់ខ្សែអាត់ជាច្រើនលើក ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : លោកមានអាន៖ ចម្លែកមែនអ៊ីចឹង យើងស្គាល់គ្នាទៅហើយ ។

សំនួរ : ខ្ញុំករុណាត្រូវអាសុរាប្រើល្បិច បញ្ឆោត ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : អាសុរា ជាអ្វី? អាសុរា-អាសុរា ចាំ ចាំ នេះជាភាសាសំស្ក្រឹត អាត្មាមិនដឹង លោកនិយាយសំស្ក្រឹត អាត្មាមិនដឹងលោកនិយាយសំស្ក្រឹតមែន អ៊ីចឹងទេ?

សំនួរ : សំនួររបស់ខ្ញុំករុណាគឺប្រយុទ្ធដើម្បីធ្វើកិច្ចការ ត្រឹមត្រូវ ខ្ញុំករុណាដឹងថា ខ្ញុំករុណាកំពុងប្រយុទ្ធប្រឆាំងអ្វីមួយ ដោយវាប្រឆាំងនឹងខ្ញុំករុណា ។ តើធ្វើយ៉ាងណាឆ្លងផុតពីការប្រយុទ្ធនេះធ្វើដូចម្ដេចខ្លះ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : រីករាយត្រង់ហ្នឹងហើយ បើសិនជាងាយម្ល៉េះគេឥតមានប្រគួតប្រជែង អ្នកក៏មិនចង់ឈ្នះនោះដែរ ។ ចាំ ហេតុនោះយើងមានថាមពលពីក្នុងខ្លួន ។ យើងហៅ

"យីន-យ៉ាង" តាមភាសាចិន យើងឱ្យឈ្មោះថា ទន់ខ្សោយឬខ្លាំងពូកែតាមមជ្ឈិមភាសា ។ ថាមពលទន់ខ្សោយរុញច្រានយើងធ្វើផ្ទុយពីគំនិតយើង រីឯថាមពលខ្លាំងពូកែវិញជំនួយ យើងយក ជ័យជំនះ ។ ជួនកាលយើងចាញ់ ជួនកាលយើងឈ្នះដោយ យោងទៅតាមក្រិត្យវិន័យ និងថាមពល ។ ហេតុនោះ ខំប្រឹងប្រឆាំងប្រយុទ្ធ ហើយសូមបន្តមិនខុសអ្វីអង្គការសហ ប្រជាជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំង និងបញ្ហាជនភាសខ្លួនហើយនឹង សង្គ្រាមក្នុងពិភពលោក ។ ជួនកាលអ្នកឈ្នះនៅចុងក្រោយ អាត្មាសូមអរគុណដោយយកចិត្តទុកដាក់ សូមសំរេចដូចសេចក្ដី
ប្រាថ្នាទាំងអស់ ។

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបរិភោគម្ហូបសាប

មានចំនួនច្រើនថា បរិភោគម្ហូបសាបមាន តែព្រះសង្ឃភិក្ខុ និងភិក្ខុនីយពិតទៅវិញ មានមនុស្សជាច្រើន ជ្រើសរើសទទួលទានម្ហូបសាបដោយបុព្វហេតុវិទ្យាសាស្ត្រនោះ ។ ហេតុនោះ ថ្ងៃនេះអាត្មានិយាយអំពីទស្សនៈនៃបុព្វហេតុអ្វី
យើងទៅជាអ្នកបរិភោគម្ហូបសាបនោះ ។

ជីដូនជីតាយើងបរិភោគម្ហូបសាបជាធម្មជាតិ ។
គេមានសាក្សីច្បាស់ក្នុងកិច្ចស្រាវជ្រាវ អំពីខ្លួនមនុស្សក្នុងសៀវភៅសំរាប់កូនសិស្សអនុវិទ្យាល័យនៅ "តៃ- វ៉ាន់" ។
ការពិតនៃរឿងនេះមិនចាំបាច់អាត្មាពន្យល់ទេ ការបង្កើតខ្លួនមនុស្សពុំមែនថាអ្វីៗក្នុងតួខ្លួនបរិភោគ តែសាច់ឈាមគេនោះ ទេ ។
វេជ្ជបណ្ឌិតហុនតិនសែន នៅសហរដ្ឋសាស្ត្រាចារ្យ

មហាវិទ្យាល័យកូឡូមបៀរ៍ បានសរសេរជាសៀវភៅបង្ហាញ មនុស្សយើងអាចជាអ្នកបរិភោគសាបបាន ហើយមិនសមនឹង បរិភោគសាច់ឈាមនោះឡើយ ។ គាត់បានសង្កត់បញ្ជាក់ថា ដូចជាសត្វខ្លាវាមានពោះពីរពោះមួយតូចខ្លីពោះមួយទៀតធំ ។ ពោះចង្រ្រង់ហើយទន់ផង ។ ផ្ទុយមកវិញសត្វទទួលទានសាបមានពោះវៀនពីរវែងពោះវៀនមួយធំវែង ពោះវៀន មួយទៀតតូចហើយវែងផង ។ ដោយនៅក្នុងតួស្រោម មានជាតិប្រូតេអ៊ីនក្នុងសាច់ គេមិនត្រូវការប្រើពេលច្រើនដើម្បីស្រូបយក ហេតុនោះពោះវៀនសត្វខ្លាខ្លីជាងសត្វទទួលទានម្ហូបចំណី អត់ឈាមនោះ ។ វៀនរួញហើយរឹងដោយសារវាវែងជាង ពោះវៀននៃសត្វដទៃ សាច់ស្រូបចូលចិតនៅក្នុងពោះវៀនមួយរយៈយូរ ជាងសត្វទៀត ។ ហេតុនោះបានជាសាច់ចាប់ផ្តើមស្អុយហើយមានជាតិពុលវិញ ។ ផ្តើមមានមុខងារជំរុញជាតិពុល នេះចេញម្យ៉ាងទៀតសាច់មានជាតិប្រូតេអ៊ីនច្រើន ហើយនឹងមានជាតិឃ្លីរ៉េបន្ថែមលើប្រមាត់ (មាន១២ក្រាមប្រូតេអ៊ីនក្នុងមួយភ្លៅសាច់គោ)។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ម្ហូបសាច់ខ្វះជាតិរអិល ហើយអាចរាំងលាមក យើងដឹងថារាំងលាមកអាចបង្កជំងឺ មហារីកតូច រលាកតម្រងនោមអាចធ្វើឱ្យខូចខាតដល់មុខនាទីរបស់ ប្រមាត់បាន រលោកថ្លើមអាចធ្វើឱ្យថ្លើមហើម ហើយក៏អាចទៅជាជំងឺមហារីកថ្លើមទៀត ។ គេស្រាវជ្រាវ ថែមអំពីជ្រូកឱ្យដឹងថា បរិភោគសាច់មានជីវជាតិធាត់ច្រើនរាច ធ្វើឱ្យថ្លើមរីកធំបង្កជំងឺច្រើនស្រទាប់ស្បែក ។ ម្ហូបអាហារមាន ជាតិខ្លាញ់បញ្ចូលទៅក្នុងសាច់ក៏អាចបង្កជំងឺបេះដូង ដែលជាជំងឺ បណ្តាលឱ្យបាត់បង់ជីវិតមុនគេបង្អស់ក្នុងចំណោមជំងឺ ទាំង១០នៅប្រទេសតៃ-វ៉ាន់ ។ ការពិសោធន៍ម្យ៉ាងខាងរលោក ឬរោលស្បែក អាចបង្កផ្ទៃកតីមីម្យ៉ាងដែល មានជាតិកាស៊ីណូ

សែនយ៉ាងពូកែ ។ កណ្ដុររអាចបង្កជាតិតិមីមួយបែបបណ្ដាល ឱ្យមានជំងឺមហារីក ដូចជាមហារីកឈាម មហារីកក្រពះ និងពងស្បែកជាដើម ។ ឥឡូវនេះ ជំងឺមហារីកបណ្ដាលឱ្យបាត់បង់ជីវិតទីពីនៅតៃ-វ៉ាន់ មានសេចក្ដីរាយការណ៍ការីកធំនិងផ្លាស់ប្ដូរ ជំងឺពងស្បែកមានស្រាវជ្រាវឱ្យឃើញកូនកណ្ដុរជក់ទឹកដោះ មេកណ្ដុរមានជំងឺមហារីដោះ មុខជាមានមហារីកជាមិនខាន ។ កាណេពជំងឺមហារីកមនុស្សចំលងទៅឱ្យសត្វ សត្វមុខជាកើតជំងឺមហារីកដែរ ។ បើសាច់យើងបរិភោគរាល់ថ្ងៃបានមក ពីសាច់មានជំងឺយើងបរិភោគចូលទៅក្នុងខ្លួនយើង មុខជាប៉ាន់ស្មានទឹងជំងឺអ្វីម្យ៉ាងដែរ ។ មានមនុស្សមួយចំនួនគេយល់ថា ឥឡូវនេះសាច់បានត្រូវសំអាតហើយរក្សាត្រឹមត្រូវផង គេធ្វើការសង្កេតពិនិត្យនៅគ្រប់ហាងលក់ម្ហូបអាហារ ។ គោនិងជ្រូកត្រូវគេសំលាប់រៀងរាល់ថ្ងៃ យកដាក់លក់ក៏ត្រូវ ត្រួតពិនិត្យមើលរួចស្រេច ។ នោះពុំមែនជាកំហុស របស់អ្នកពិនិត្យសាច់នោះទេ ប៉ុន្តែដោយមកពីកិច្ចការ ធ្វើច្រើនប៉ុណ្ណោះ ។ ក្រៅពីនោះពិបាកនឹងពិនិត្យថាតើសាច់ដុំណាពិត ជាមានជំងឺមហារីក ទុកគេពិនិត្យសត្វទីមួយៗដោយខ្លួនឯង ។ យើមានការលំបាកបែបណាទៅ ? នេះជាបញ្ហានៅប្រទេសជឿនលឿនខាងបច្ចឹម និងប្រទេសអាមេរិកក៏មិនអាចគ្រប់គ្រងអោយ បានប្រសិទ្ធិភាពបានឡើយ ។ បច្ចុប្បន្ននេះគេកាត់ ក្បាលបើមានបញ្ហានីមួយៗ ឬកាត់ជើងបើមានជំងឺឈឺ នោះ កន្លែងណាអាក្រក់គេយកចេញ នៅសល់គេលក់ចេញ ។ ក្រសួងអនាម័យនៅ ប្រទេសខ្លះៗតិចពិនិត្យជ្រូក-គោក្របី-មាន់ទាយកដាក់លក់នោះ ។ ហេតុ នេះបានជាលោកវេជ្ជបណ្ឌិតល្បីល្បាញឈ្មោះ J.H. Kellogg និយាយក្នុង ពេលទទួលទានម្ហូបសាប កាលណាយើងទទួលទានម្ហូបសាប យើងមិនអំពល់ ដល់សត្វនោះមានជំងឺជំពូកណា

ហើយម្ហូបនោះមកពីសត្វស្លាប់អំពីអ្វី គេទទួលទាន ម្ហូបបែបនេះ មុខជាស្រូបយកជាតិប្រឆាំងទាល់នឹងរោគបាក់តេរីយ៉ា ហើយបង្ក រោគផងដែរ ។ បើមានថ្ងៃណាគេកើតឃើញជំងឺណាមួយ វិធី ប្រឆាំងនឹងមេរោគបាក់តេរីយ៉ានោះអត់ជំនួយបានអ្វី- ឡើយ ហេតុដូច្នេះ ជាតិមុនៗរបស់គេមុខជាបាត់បង់មក ពីទំលាប់បរិភោគសាច់ ។ .មានខ្លះនិយាយថាម្ហូបសាបជាវិធីល្អម្យ៉ាង ប៉ុន្តែខ្លះជីវជាតិ យោបល់នេះពិបាកយល់ ។

ដើម្បីជាភស្តុតាង អាត្មាលើកយកអ្នកឯកទេសវះកាត់ម្នាក់ ឈ្មោះ ម៉ុល-ល៉េ វេជ្ជបណ្ឌិត (លោកកើតនៅថ្ងៃទី១ ខែ៧ឆ្នាំ១៩៧៩ ហើយចាប់ផ្តើមរៀនវិជ្ជាពេទ្យ ក្នុងអាយុ២១ឆ្នាំ ។ តំរប់២៥ឆ្នាំគាត់ទៅធ្វើការនៅស្រុកចិនអស់ រយៈពេល៤០ឆ្នាំ។) លោកបានសង់មន្ទីរពេទ្យនៅតៃវ៉ាន់ ហើយអោយបុគ្គលិកបរិភោគសាប ។ វេជ្ជបណ្ឌិតម៉ុល-ល៉េខ្លួនគាត់ បរិភោគសាបមួយជាតិ ។ មុននឹងចាកចេញពីតៃវ៉ាន់ គាត់បានទទួលស្គាល់នូវស្នាដៃបំរើប្រជាជននៅតៃ-វ៉ាន់ ។

លោកនិយាយថា: "សត្វកណ្តុរជាសត្វមួយ ជំពូកអាចចិញ្ចឹមជីវិតរបស់គេដោយបរិភោគម្ហូបសាប -និងម្ហូបប្រៃទៀត ។ ប៉ុន្តែបើមានកណ្តុរពីរ មួយស៊ីសាច់មួយស៊ីចំណីសាប យើងឃើញការធាត់ធំខាងផ្នែកកាយដូចតែគ្នា ប៉ុន្តែកណ្តុរស៊ីសាច់រស់បានយូរ ហើយមានសមត្ថភាពប្រឆាំងនឹងជំងឺគ្រប់បែប ។ កាលណាកណ្តុរទាំងពីឈើ សត្វកណ្តុរស៊ីចំណីសាបធាត់ជាជាង ឪសថផ្តល់មកអោយយើងមានមកពីវិទ្យាសាស្ត្រ បានចំរើនធំសំបើម តែគ្រាន់តែព្យាបាលជំងឺទេ។ ម្ហូបអាហារអាចជំនួយដល់សុខភាពរបស់យើង គាត់គូសបញ្ជាក់ថា ម្ហូបមកពីដើមរុក្ខជាតិមានជីវជាតិ ជាង មកពីសាច់ ។ មនុស្សបរិភោគសាច់ តែជីវជាតិដើមរបស់សត្វ យើងបរិភោគគឺមកពីរុក្ខជាតិ។

ជីវិត របស់សត្វទាំងឡាយខ្លីទេ វាមានជំងឺសព្វៗយ៉ាង ដូចជា មនុស្សយើងដែរ ហេតុនេះមនុស្សឈឺតឹមកពីបរិភោគ សាច់សត្វមានជំងឺ ហេតុដូចម្តេចមនុស្ស យើងមិនទទួលជីវជាតិត្រង់ៗពីរុក្ខជាតិមក ? យើងត្រូវការតែចញ្ចជាតិស ណ្ឋែកបន្លែស្រស់ដើម្បីរក្សាសុខភាពឱ្យបានល្អ ។ លោក មានប្រសាសន៍ ជីវជាតិមានមកពីប្រភពធនធានខាងលើមានច្រើនជាងឱសថ វិតាមីនទៀត ។ លោក វេជ្ជបណ្ឌិតនេះរស់នៅស្រុកចិនជិត៥០ឆ្នាំ លោកបាន ស្នើសុំអោយជនជាតិចិនគួរតែមានសណ្ឋែកច្រើនថែមទៀត "គូ-ហ្វូជាសាច់ឥត មានឆ្អឹង" សណ្តែកសៀងពិតជាមានឱជារស បើយើងបរិភោគតែមុខ ម្ហូបមួយបែប គឺយើងគួរបរិភោគសណ្ឋែកសៀង ហើយអាចរស់បានយូរជាង ។ លោកក៏បានស្នើសុំអ្នកជំងឺបរិភោគតែម្ហូប សាបប៉ុណ្ណឹងឯង ។ ធ្វើឱ្យអ្នកជំងឺជា សះស្បើយ ឡើងមកវិញសំខាន់ជាងកែរោគជំងឺនោះទៀត ។ ការជាសះស្បើយ នូវជំងឺនីមួយៗ សំអាងលើការចិញ្ចឹមបីបាច់ពុំ មែនលើប្រសិទ្ធិភាពនៃឱសថនោះ ទេ ។ ពីព្រោះ ការចិញ្ចឹមស្រូបយកជីវជាតិពីរុក្ខជាតិ គឺមានរស់ជាតិ គ្រប់គ្រាន់ ហើយទទួលផ្ទាល់ពីដើមរុក្ខជាតិផង ម្ហូបអាហារសាបស្របដល់អ្នកជំងឺ ជាងម្ហូបអាហារអំពីសាច់ យើងអាចឃើញថាគំនិតនេះអត់ត្រឹមត្រូវទេ គឺគេ និយាយថា បរិភោគសាច់អាចមានសុខភាពល្អហើយរស់បានយូរផង ជំនឿបែប នេះគួរលះបង់ចោលអោយអស់ទៅ ។ មានមនុស្សភាគច្រើននិយាយ ថាជាតិប្រូតេអ៊ីន-មានមកពីសត្វប្រសើរជាងរុក្ខជាតិ ព្រោះជាតិប្រូតេអ៊ីនមក ពីសត្វមានជីវជាតិគ្រប់គ្រាន់ ឯប្រូតេអ៊ីនមកពីដើមរុក្ខជាតិមានជីវជាតិ ពុំគ្រប់គ្រាន់ ។ ប៉ុន្តែគេភ្លេចថាជាតិប្រូតេអ៊ីនមានមកពីសណ្តែកសៀង ពិតជាគ្រប់គ្រាន់បំផុត ។ អ្នកបរិភោគសាច់អាចមានជាតិប្រូតេអ៊ីនគ្រប់គ្រាន់ ។ ប៉ុន្តែអ្នកស្រាវជ្រាវបង្ហាញថា សត្វដែលស៊ីចំណីមានជាតិប្រូតេអ៊ីន ពីសាច់តំបូង ពូកែហើយមាំមួន ប៉ុន្តែស្លាប់ឆាប់រហ័សនិងភ្លាមៗ ដោយ

គេចមិនផុតពីជំងឺលើសឈាម និងខូចតម្រងនោមនោះ ទេ ។ ពីព្រោះប្រូតេអ៊ីនខុសប្លែកពីជីវជាតិវីតាមីន និងម៉ីនេរ៉ាល់ ជីវជាតិអស់នេះ មានចំនួនតិចតួចក្នុងខ្លួនយើង ម៉្លោះហើយបាន ជាទំលាក់ទំងន់ទៅលើថ្លើម និងតំរងនោមបញ្ចេញវត្ថុមិនត្រូវការនេះ ។ គេធ្វើកិច្ចការពិសោធន៍អ្នកបរិភោគម្ហូបសាប-៣២នាក់ និងអ្នកបរិភោគសាច់១៥នាក់អោយឃើញថា សាស្ត្រាចារ្យអ៊ីវីងហ្វីសៀ មហាវិទ្យាល័យ "យ៉ាល" ដឹកនាំកិច្ចពិសោធន៍ ដោយអោយគេកាន់ដៃយ៉ាងយូរ មានអ្នកបរិភោគម្ហូប សាប១៥នាក់ និងអ្នកបរិភោគសាច់៣២នាក់ត្រូវបានគេអញ្ជើញចូលរួម ។ លទ្ធផលកើតមកពីការពិសោធន៍ពិតជាច្បាស់ ក្នុងចំណោម១៥ នាក់មានតែពីនាក់ អាចពង្រឹងដៃបានពី១៥ទៅ៣០នាទី ហើយក្នុងចំនួន៣២នាក់បរិភោគម្ហូបសាប មាន២២ នាក់ពង្រឹងដៃគេនៅមួយអន្លើពី១៥ ទៅ៣០នាទី១៥នាក់ ទ្រាំបានក្នុង៣០នាទី-៩នាក់ក្នុង១ម៉ោង ៤នាក់ក្នុង២ម៉ោង មានម្នាក់ទ្រាំបានលើ៣ម៉ោង មាន កិច្ចការពិសោធន៍ជាច្រើនទៀត ប៉ុន្តែយើងពុំមានចន្លោះពេលដើម្បីផ្សាយជូននោះ ។ មានអ្នករត់ប្រណាំងផ្លូវឆ្ងាយគេបរិភោគអាហារសាបមុន នឹងធ្វើកិច្ចរត់ប្រណាំង ក្នុងរដូវរងា ឆ្នាំ១៩៨៩មានជំងឺគ្រុនក្តៅកើតមានដល់ប្រទេសអង់គ្លេស ។ វេជ្ជបណ្ឌិតជាអ្នកឯកទេសខាងម្ហូបអាហារសាបរត់យករម្ងាន់ចំងាយ១១០ម៉ៃក្នុងរយៈ២៧ម៉ោង និង ៣០នាទីប៉ុណ្ណោះអ្នកស្រីអាយុ៥៦ឆ្នាំប្រជែងឈ្នះពួកកីឡាករក្មេងៗ "ចង់បង្ហាញឱ្យគេឃើញថា អ្នកបរិភោគម្ហូបសាបទាំងស្រុងមានរូបកាយមាំពូកែស្មារតីវៀងវៃ បញ្ញាឆ្លាតរស់នៅស្អាតល្អទៀត" ។ លោកស្រីបាន និយាយថាគាត់ចង់ផ្តាច់ការទាក់ទង, ផ្លូវកាមគុណជាមួយនឹងស្វាមីម្តងបន្តិចៗ ដោយសេចក្តីយល់ព្រមពី ស្វាមីផង ។

នេះជាឧទាហរណ៍ផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលគេអាចឆ្ងៀតយកផលកម្រៃមកពីអ្នក

បរិភោគម្ហូបសាប អ្នកណានិយាយថាមានតែអ្នកកាន់សាសនាទេ ដែលគេបរិភោគម្ហូបសាបនោះ? តាមឯកសារប្រវត្តិសាស្ត្រយើងអាចឃើញថា បន្លែជាអាហាររបស់មនុស្សយើង ជនជាតិ ក្រែក និងហេប្រើសជំនាន់ដើម គេបរិភោគផ្លែឈើទាំង អស់ ។ ពួកគ្រូអាចារ្យស៊ីមជំនាន់ដើម គេអត់បរិភោគសាច់ទេ អ្នកទស្សនវិទូធំៗជាតិក្រែកដូចជាប្លាតូ-ដៃយ៉ូ សែន-សូក្រាតគេវែកញែកអំពីភាពបរិភោគម្ហូបសាប ។ នៅប្រទេសឥណ្ឌា ព្រះសក្យមុនីបញ្ជាក់ថាភាពសំខាន់នៃអាហិនសា (ហាមមិនឱ្យសំ លាប់សត្វ) ហើយព្រមានពុទ្ធបរិស័ទមិនឱ្យបរិភោគសាច់អ្វីផ្សេងៗ ដើម្បីបំពេញធម៌ករុណាមេត្តាយើងជាមនុស្សឈប់បរិភោគសាច់ទៅ ។ ឥឡូវនេះមានពុទ្ធបរិស័ទជាច្រើនបរិភោគម្ហូបសាប ។ មានបរិស័ទ នៅឡៅស៊ុ-គ្រិសសាសនា និងយ៉ូដៃសុទ្ធតែអ្នបរិភោគសាប ។ នេះមានកត់ទុកក្នុងគម្ពីរ ហើយព្រះអង្គមានឱវាទថាអាត្មាអាចផ្តល់ជូនឱ្យអ្នកនៅគ្រាប់ធញ្ញជាតិ និងផ្លែឈើគ្រប់បែបយ៉ាងសំរាប់អ្នកបរិភោគ ប៉ុន្តែ ចំពោះសត្វសាហាវ ហើយនឹងសត្វបក្សាបក្សីទាំងឡាយ អាត្មាបានផ្តល់ស្មៅ និងរុក្ខជាតិគ្មានសន្លឹកសំរាប់អោយពពួកសត្វទាំងនោះដែរ ។

មានឧទាហរណ៍ជាច្រើនក្នុងគម្ពីរហាមមិនអោយបរិភោគសាច់ អ្នកមិនត្រូវ បរិភោគសាច់មានឈាម នោះទេ ព្រោះជីវិតគេនៅក្នុងឈាម ។ ទំព័រ៩:៤ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលអ្នកណាប្រាប់អ្នកឱ្យសម្លាប់គោឈ្មោល និងពពែញីយកមកថ្វាយអាត្មា ? ជំរះដៃអ្នកព្រោះអីប្រឡាក់ឈាម ទើបអាត្មាស្តាប់អ្នកភាវនា បើមិនដូច្នោះអាត្មាបែរទៅខាង ព្រោះដៃអ្នកប្រឡាក់ឈាម ។អ្នកត្រូវខមាទោសទើបអាត្មាលើកលែងឱ្យសែន-ប៉ូលបរិស័ទ ចំផ្តើមនិយាយក្នុងលិខិតផ្ញើជូនទៅជនជាតិរ៉ូម

ល្អជាងគឺអ្នកមិនត្រូវបរិភោគសាច់ឬពិសារ សុរាឡើយ ។" រ៉ូម៉ាំងលេខ១៤::២១ "ក្នុងពេលថ្មីៗកន្លងទៅនេះ អ្នកប្រវត្តិសាស្ត្របានរកឃើញក្បួនគម្រោចាស់ ហើយគេបញ្ចូលការរុករក ទៅក្នុងគម្ពីថ្មីពីគ្រោះស្តីអំពីជីវិតរបស់ព្រះយេ-ស៊ូ និងដំបូលមានព្រះអង្គ អ្នកណា មានចិញ្ចឹមសត្វសាច់វាទុកជាផ្ទះអញ្ចឹង អ្នកណាសម្លាប់វានឹងសំលាប់វិញ ។ មនុស្សណាសំលាប់សត្វមានជីវិត ហើយស៊ីសាច់វាមិនខុសអ្វីស៊ីសាច់ មនុស្សស្លាប់នោះទេ ។ សាសនាឥណ្ឌូជៀសមិនបរិភោគសាច់ អ្នកបង្កើត សាសនាហ៊ីនូសរសេរថា : គេមិនអាចយកសាច់បានដោយមិនសំលាប់សត្វនោះទេ ជនណាមួយធ្វើបាបមនុស្សលោកមុខជាព្រះអង្គមិនស័ព្ទសាធុការ ឱ្យពរជ័យឡើយ ហេតុនេះមិនត្រូវយកសាច់គេទេ៖ (គម្ពីរហ៊ីនទូ) ។ "គម្ពីអ៊ីស្លាមមិនឱ្យបរិភោគសាច់សត្វស្លាប មិនឱ្យបរិភោគឈាមនិងសាច់" ។ ព្រះមហាហុង-សូនសូ មានម្តងនោះព្រះអង្គសរសេរកំណាព្យប្រឆាំងយ៉ាងខ្លាំង អំពីបរិភោគសាច់ ចូរអ្នកទៅផ្សារទិញសាច់ និងត្រីដើម្បីចិញ្ចឹមប្រពន្ធកូន ។ ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាជីវិតរបស់គេត្រូវយកមកអោយអ្នកទទួលរង? ឥតសមហេតុ សមផលសោះ ។ ពិតជាមិនអាចនាំអ្នកឡើងឋានសួគ៌បានទេ តែធ្វើឱ្យអ្នកចុះឋាននរកទៅវិញ មានជនជាច្រើន ដូចជាអ្នកនិពន្ធ-សិល្បករ-អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ-ទស្សនវិទូ និងឯអស់លោកអ្នកមានសោមនស្សចិត្ត និងវិធីបរិភោគម្ហូបសាប គេបានស្នើឱ្យដឹងថាបរិភោគ ម្ហូបសាបសំខាន់ដូចជា: ព្រះស័ក្យមុនី-ព្រះយេស៊ូ-អ្នកអម្ចាស់ដៃយ៉ាណេក ព្រះអង្គម្ចាស់ស៊ាក់-ប៉ូល-ណើរ មែន-ប៉ូឡាតូ-ប៉ុតាតូ-វ៉ាស់-សូក្រា-សាក់កែសហ្សៀរ-អូរីត-បេត្រក់-ដារ៉ុនស៊ុ-ដារ៉ុន-អេមើសន-ស្ទូឡា-រុសែល-កវីសែលី-កវីឥណ្ឌា និងអ្នកទទួលរង្វាន់ណូ-បែល តាគរ៍ អ្នកនិពន្ធជាតិរុស្ស៊ីតូល-ពួយអ្នកថ្មុក កំប្លែងល្បីឈ្មោះបៀក ណាស្ងរ៍ អ្នកដឹកនាំ និង ទស្សនវិទូគន្ធីហើយអែសតែន មានប្រសាសន៍ថា: "ខ្ញុំ

យល់ឃើញការផ្លាស់ប្តូរនឹងផ្តល់នូវភាពបរិសុទ្ធ របស់អ្នកបរិភោគម្ហូបសាបពិតជាមានកម្រៃដល់មនុស្សលោក ។ ហេតុនោះបានជាគេមានភាពសុខសាន្ត អោយយើងជ្រើសរើសម្ហូបសាប បានជាយើងយល់ថាមនុស្សយើងគួរជាអ្នកបរិភោគម្ហូបសាប ។ នេះជាដំបូន្មានធម្មតារបស់អស់លោកល្បីល្បាញក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ។

សំនួរ : បរិភោគសាច់សត្វសំលាប់ធ្វើជាអាហារ តែមិនបរិភោគបន្លែវិញ តើជាអំពើសម្លាប់សត្វមាន ជីវិតឬ ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : បរិភោគរុក្ខជាតិក៏ជាអំពើបំផ្លាញសត្វមានជីវិតដែរ ដូច្នេះអាចបង្កជាបាបកម្មតែ បាបកម្មនេះតិចទេ ។ បើអ្នកណាប្រព្រឹត្តិតាមវិធី ក្វាង-យីនក្នុង១៨ថ្ងៃភាវនាធម៌២ម៉ោងឬ២ម៉ោងកន្លះ គេអាចបណ្តេញបាបកម្ម នេះបាន ។ ដូចជាយើងបរិភោគដើម្បីរស់ យើងរើសមុខម្ហូបណាដែលមិនធ្វើឱ្យយើងពិបាកក្នុងខ្លួន ។ រុក្ខជាតិមាន៩០ភាគរយ ក៏តែញ្ញាណចង ចាំនៅទាបគេពិបាកនឹងដឹងថា មានការពិបាកក្នុងខ្លួន ។ បើយើងបរិភោគបន្លែច្រើន ហើយមិនកាត់ឬសមុខជាធ្វើឱ្យវាកើតតាមគុណថែមទៀត ។ ហេតុនោះអ្នកដាំដំណាំនិយាយថា កាត់ត្រួយបន្លែគឺជួយអោយវារីកធាត់ធំហើយល្អបំព្រងផង ។ ផ្លែឈើមានភស្តុតាងកាលបើផ្លែឈើទុំធ្វើអោយគេស្រក់ទឹកមាត់ចង់ញ៉ាំ វាមានធំក្លិនក្រអូបបញ្ចេញពណ៌ស្រស់បំព្រងឆ្ងាញ់អស្ចារ្យ តាមរបៀបនេះគឺដើមឈើបានផ្តល់ផ្សព្វផ្សាយគ្រាប់ពូជនីរបស់វាបើយើងមិនរើស ហើយយកមកញ៉ាំផ្លែឈើមុខជារលួយហើយធ្លាក់ចុះមកដីម្លប់ឈើដំទៃគ្រប ពីលើធ្វើអោយស្មោកហើយខូចគ្រាប់-ពូជនីនេះទៅ ។ ហេតុនោះយើងបរិភោគម្ហូបសាបនិងផ្លែឈើគឺជាធម្មជាតិមិនធ្វើបាបឬធ្វើឱ្យសត្វមាន ជីវិតវិនាសទេ ។

សំនួរ : ភាគច្រើនមានយោបល់ថា អ្នកបរិភោគម្ហូបសាបច្រើន

តែមានមាឌទាបហើយស្គម អ្នកបរិភោគសាច់ខ្ពស់ហើយធាត់ធំជាង ។ ពិតអញ្ចឹង ទេ ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : អ្នកបរិភោគម្ហូបសាបទាបឬស្គមមិនសំខាន់អីទេ បើគេបរិភោគម្ហូបសាបទៀងទាត់ គេមុខជាធាត់ធំហើយពូកែផង ដូចជា លោកអ្នកអាចឃើញថាមានសត្វធំៗ ដូចជាសត្វដំរី ក្របីព្រៃ សេះព្រៃ គោក្របីជាដើមស៊ីសុទ្ធតែបន្លែផ្លែឈើ ។ ពួកវាមាំពូកែហើយធាត់ធំជាង សត្វស៊ីសាច់ទៀត ពួកវាទន់ភ្លន់ហើយមានផលកំរៃដល់មនុស្សលោកទៀតផង ។ ប៉ុន្តែបរិភោគសាច់បណ្តាលឱ្យគេមានកំហឹង ហើយឥតមានប្រយោជន៍ឡើយ បើមនុស្សយើងបរិភោគសត្វច្រើន គេមុខជានិងទៅជាសត្វមិនខាន អ្នកបរិភោគ សាច់ពុំមែនថាគេមាំមួនឬខ្ពស់ឡើយ ប៉ុន្តែអាយុមិនសូវបានវែងដូចគេទេ ។ ជនជាតិអែសគីម៉ូ បរិភោសុទ្ធ តែសាច់ តើគេធាប់ធំមាំមួនទេ ? គេមាន អាយុវែងទេ ? លោកអ្នកយល់ច្បាស់ណាស់មែនទេ ?

សំនួរ : អ្នកបរិភោគម្ហូបសាបអាចបរិភោគ ស៊ុតបានទេ ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ: ទេយើងមិនអាចបរិភោគស៊ុតបានទេ បើយើង បរិភោគស៊ុតគឺយើងសំលាប់ជីវិតសត្វមួយដែរ ឈ្មួញលក់ស៊ុតគេមិនភ្ញាស់ ហេតុនេះបរិភោគស៊ុតមិញពីនេះពុំមែនសម្លាប់សត្វនោះទេ ។ រឿងនេះ ប្រហែលជាពិតអ៊ីចឹងមែន! ស៊ុតដែលពុំទាន់ញាស់នោះ មកពីវានៅក្នុងស្ថានភាព ខ្វះកំលាំងញាស់ ហេតុនេះស៊ុតមិនអាចបង្កើតជាកូនបានឡើយ ។ យើងដឹងថាស៊ុតមានជីវិត បើមិនដូច្នោះទេវាមិនអាចនិងមានកំលាំង ញាស់បានឡើយ ។ ខ្លះនិយាយថាស៊ុតមានជីវជាតិ ប្រូតេអ៊ីន និងកូសក្លេរ៉ូលចាំបាច់ដល់រាងកាយមនុស្ស ។ ប៉ុន្តែជាតិប្រូតេអ៊ីនមាននៅក្នុងតូ- ហ៊ូ ហើយកូសក្លេរ៉ូល មាននៅក្នុងបន្លែគ្រប់មុខដូចជា ដំឡូង ជាដើម ។ យើងដឹងថាពីសម័យដើមដល់សព្វថ្ងៃនេះ មាន ព្រះសង្ឃជាច្រើនអត់ឆាន់សាច់

និងស៊ុត ប៉ុន្តែមាន អាយុវែង ។ ឧបមាព្រះគ្រូយ៉ឹង-ក្វាន់ ឆាន់បាយមួយ ចាន និងបន្លែហើយរស់បានដល់អាយុ ៨០ ។ ប៉ុន្តែស៊ុតមានពួក្រហមខាងក្នុង ដែលមានជាតិខ្លាញ់ ជាបុព្វហេតុធំ បណ្តាលកើតជំងឺបេះដូង ដែលជាបុព្វហេតុធំបណ្តាលឱ្យស្លាប់មនុស្សជាច្រើននៅតៃ-វ៉ាន់ ។

សំនួរ : មនុស្សចិញ្ចឹមសត្វដូចជាជ្រូក-គោក្របី មាន់ទាជាដើម......ម្តេចក៏យើងមិនបរិភោគ ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ហេតុនោះឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមកូន ។ តើឪពុកម្តាយមានសិទ្ធិបរិភោគកូនខ្លួនឯងឬទេ ? សត្វមានជីវិតមានសិទ្ធិរស់នៅគ្មាននណាមួយអាចរឹបយកសិទ្ធិនោះឡើយ ។ បើរយើងមើលមាត្រានៅហុង-កុង ទោះបីធ្វើ ឃាតកម្មខ្លួនឯងក៏ជាអំពើខុសច្បាប់ ចុះបើអ្នកសំលាប់សត្វមានជីវិតវិញ តើទោសនោះឡើងដល់ប៉ុណ្ណាវិញ ?

សំនួរ : សត្វធាតុកើមកដើម្បីមនុស្សលោកបរិភោគ ។ បើយើងមិនបរិភោគទេមុខជាកើត ពេញផ្ទៃពិភពលោកមែនទេ ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : នេះជាយោបល់មិនរឹងប៉ឹង ។ ជាដំបូងមុននឹងអ្នកសំលាប់សត្វ អ្នកមានសួរវាថាតើចង់ត្រូវគេសម្លាប់ ហើយអ្នកនឹងបរិភោគសាច់គេនោះទេ ? ពពួកសត្វមានជីវិតចង់រស់ហើយខ្លាច ស្លាប់ណាស់ យើងពុំចង់អោយសត្វខ្លាស៊ីសាច់ ហេតុអ្វី បានជាសត្វត្រូវមនុស្សលោកស៊ីសាច់ ? មនុស្សយើង កើតមកលើផែនដីនេះច្រើនម៉ឺនឆ្នាំមក តែមុនមនុស្ស យើងកើតពួកសត្វធាតុទាំងឡាយបានកើតរួចមកហើយ ។ ពួកសត្វនេះកើតមកធ្វើឱ្យចង្អៀតផ្ទៃដីយ៉ាងម៉េច ? ពួកសត្វទាំងនោះរត់ធ្វើវិនាសកម្មដល់ធម្មជាតិឡើយ ។ កាលណាម្ហូបអាហារបរិបូរណ៍ ហើយទីវាលចង្អៀតធ្វើអោយយើងគ្រេកគ្រអាលការ់ តែរីកចំរើនឡើងឥតឈប់ឈរ ។

សំនួរ : សូមនិយាយអំពីម្ហូបសាប ហើយវិធីនេះអាចជួយរួមចំណែក ក្នុងសន្តិភាពពិភពលោក បែបណា ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ចាំ អាត្មាបានរៀបរាប់អំពីរឿងនេះ តែអាត្មារៀបរាប់ថែមបើអ្នកចង់ស្តាប់ ។ អ្នកឃើញសង្គ្រាមស្ទើរទាំងអស់កើតឡើងដោយមកពីបុព្វហេតុសេដ្ឋកិច្ច សេដ្ឋកិច្ចប្រទេសជួបការលំបាក បើនៅទីនោះមានការអត់ឃ្លានដោយខ្វះម្ហូបចំណី កិច្ចការចែករំលែកនូវម្ហូបអាហារមិនគ្រប់គ្រាន់ ។ ឥឡូវបើសិនជាអ្នករកឱកាសអានទស្សនាវដ្តី ហើយស្រាវជ្រាវនូវកត្តាអំពីម្ហូបអាហារសាប អ្នកមុខជាដឹងច្បាស់មិនខាន ចិញ្ចឹមសត្វដើម្បីធ្វើជាអាហារ មុខជាធ្វើឱ្យសេដ្ឋកិច្ចយើងរលំដួលគ្រប់វិស័យទាំងអស់ ។ បញ្ហានេះបង្កឱ្យមានការអត់ឃ្លានពាសពេញពិភពលោក យ៉ាងហោចណាស់នៅប្រទេសទី៣ ។ ពុំមែនអាត្មានិយាយទេ មានជាតិអាមេរិកាំងស្រាវជ្រាវសរសេរសៀវភៅទុក-ទៀត ។ អ្នកអាចទៅទិញសៀវភៅនេះនៅហាងលក់សៀវភៅហើយអានអំពីការស្រាវជ្រាវនេះចុះ ។ អ្នកអាចអានសៀវភៅអំពីម្ហូបសាប សំរាប់សហរដ្ឋអាមេរិកថ្មីដោយជន-រូបបីន ។ លោកនេះជាសេដ្ឋីលក់អៃស្រ្គីម(ការ៉េម) ហើយគាត់ចោលអ្វីៗទាំងអស់ ដើម្បីសៀវភៅអំពីម្ហូបសាប ហើយនិងសៀវភៅប្រឆាំងនឹងទំនៀមទំលាប់គ្រួសារ និងកិច្ចការរកស៊ីរបស់គេផង ។ គាត់បាត់បង់លុយកាក់ជាច្រើន បាតបង់ កិត្តិយសសិទ្ធនិងមុខរបរ ប៉ុន្តែគាត់ធ្វើនូវអំពើ "សច្ចំ" សៀវភៅនោះ ល្អណាស់ ។ នៅមានសៀវភៅ និងទស្សនាវដ្តីច្រើនទៀត ដែលស្តីអំពីកត្តានិងពណ៌មានអំពីម្ហូបសាបហើយនឹង កិច្ចរួមចំណែកក្នុងសន្តិភាពពិភពលោក ។ អ្នកឃើញ ទេ យើងត្រូវវិលាយមុខរបរដោយសារយើងចិញ្ចឹមសត្វ ធាតុគោ-ក្របី ។ អ្នកដឹងទេថាចំនួនជាតិប្រូតេអ៊ីន-ឱសថទឹក-ថាមពលមនុស្ស---

វេយន្ត-ស្ថានការទូរគមនាគមន៍ និងបន្ទុយនូវចំនួនប្រជាជនបែបណា ? នេះអាចរក្សាទុកនូវចំនួនប្រជាជក្នុងកំរិតត្រឹមត្រូវ ។ អ្នកអាចពីព្រោះរឿងនេះទៅថ្នាក់រៀនអនុវិទ្យាល័យ (តៃ-វ៉ាន់) ។

សំនួរ : តើគេអាចទៅជាអទិទេពឬជាមនុស្ស លោកពេញលក្ខណៈក្នុងពេលជាមួយគ្នាបានឬទេ ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ចាំ អទិទេពពេញអង្គគឺជាមនុស្សម្នាក់ពេញលក្ខណៈ ។ មនុស្សពេញលក្ខណៈ គឺជាអទិទេពពេញលក្ខណៈ ឥឡូវយើងគ្រាន់តែជាមនុស្សពាក់កណ្ដាល យើងធ្វើអ្វីនីមួយៗដោយមិនដាច់ស្រេចធ្វើតាមតែចិត្តចង់ យើងពុំដឹងថាមានតែព្រះអទិទេពទេដែលរៀបចំឱ្យយើង យើងបែងចែកបាប និងបុណ្យ យើងធ្វើបាត់បង់នូវអ្វីៗទាំងអស់ ហើយយើងត្រូវកាត់ ជំរះដោយខ្លួនឯង ព្រមទាំងអ្នកដទៃ យើងរងទុក្ខវេទនាដោយមានកំរិតរបស់ខ្លួនយើងនូវអ្វីៗដែលព្រះអង្គបញ្ជា-មកនោះ អ្នកយល់ទេ ? តាមពិតទៅព្រះអង្គនៅ ក្នុងខ្លួនយើងទេ! ។ យើងចង់កំប្លែងលេងនូវល្បែងអ្វីមួយ ប៉ុន្តែយើងមិនដឹងធ្វើដូចម្ដេច ។ យើងគ្រាន់តែនិយាយទៅកាន់អ្នកដទៃថា : អាំ ! អ្នកមិនគួរធ្វើ បែបនេះទេ ហើយនិយាយខ្លួនឯងថាខ្ញុំមិនគួរធ្វើបែបនោះទេ ខ្ញុំមិនត្រូវធ្វើបែបនេះទេ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំទៅជាអ្នកបរិភោគម្ហូបសាបជាដើម ។ យើ! ខ្ញុំដឹង ខ្ញុំជាអ្នកបរិភោគម្ហូបសាបដោយមកពីព្រះអង្គគង់នៅក្នុង-ខ្លួនចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើបែបនេះ អ្នកយល់ឬទេ ? ដោយពុំចង់ ត្រូវគេសំលាប់នោះ យើងកុំបរិភោគសាច់ បរិភោគសាច់គឺបំពានច្បាប់ ឧបមាថាខ្លួនយើងមិនចង់ត្រូវគេសំលាប់ខ្លួនយើងក៏ពុំចង់ត្រូវគេលួចយកទៅដែរ ។ បើយើងធ្វើទុក្ខអ្នកដទៃ គឺយើងល្មើសច្បាប់ ហើយយើងទទួលរងទុក្ខ ។ បើធ្វើអ្វីខុសច្បាប់គឺធ្វើឱ្យយើងមានទុក្ខវេទនា ។ យើងមិនអាចខាំខ្លួនយើង ហើយអ្នក

មិនគួរវាយខ្លួនឯងបានទេ អ្នកមិនអាចសំលាប់ពីព្រោះបំពានច្បាប់ជីវិតមនុស្ស អ្នកយល់ទេ ? នោះធ្វើឱ្យយើងពិបាក ហេតុនេះកុំធ្វើបែបនេះ ពុំមានន័យថា យើងដាក់កំរិតខ្លួនយើងនោះឡើយ ។ គឺមានន័យថាយើងពង្រីក ជីវិតរបស់យើងនៅគ្រប់ជំពូកទាំងអស់ ជីវិតរបស់យើងមិនត្រឹមនៅខ្លួនប៉ុណ្ណោះ តែរាលដាលដល់ជីវិតសត្វធាតុគ្រប់ប្រភេទ ។ ដីរាប់ពាន់ហិតាត្រូវចោល អត់ប្រយោជន៍ ដោយយកគោឈ្មោលធ្វើជាចំណីគ្រប់ ពេល អ្នកយល់ទេ ? អ្វី១ទាំងអស់ត្រូវតែចែកចាយ អោយស្មើដល់ប្រទេសក្រីក្រ ហើយយើងអាចដោះស្រាយបញ្ហាអត់ឃ្លាន បើមានប្រទេសណាមួយខ្វះគ្រឿងអាហារបរិភោគ មុខជាចូលលុកលុយប្រទេស -ដទៃដើម្បីសង្គ្រោះប្រជាជនរបស់គេ នៅពេលខាងក្រោយ វាទៅជាមូលហេតុអាក្រក់ម្យ៉ាងហើយសងសឹកមកវិញ អ្នកយល់ទេ ? អ្នកសាបព្រួសពូជណា អ្នកច្រូតកាត់ពូជនោះ បើអ្នកឯងសំលាប់គេដើម្បី ធ្វើចំណីយើងមុខជាត្រូវគេសំលាប់ ដើម្បីជាចំណីពេលក្រោយឬជាតិក្រោយ ជាធម៌មេត្តា! ។ យើងរាល់គ្នាមានប្រាជ្ញាណាស់ មានអារ្យធម៌ណាស់តែភាគច្រើនពុំដឹងបុព្វហេតុអ្វីបានជាប្រទេសជិតខាងយើងត្រូវទទួលរងទុក្ខនោះព្រោះតែក្រពះ ព្រោះតែធំខ្ចិនឆ្ងាញ់ឬមិនឆ្ងាញ់ ដើម្បីចិញ្ចឹមខ្លួនម្នាក់១ គេសំលាប់សត្វធាតុយ៉ាងច្រើន ហើយធ្វើឱ្យមនុស្សមម្នាអត់ឃ្លានយ៉ាងច្រើន ។ យើងពុំទាន់និយាយអំពីសត្វធាតុឡើយ អ្នកយល់ឬទេ ? កំហុសនេះធ្វើឱ្យអាប់អោនការភ្ញាក់រលឹករបស់យើង ។ វាធ្វើឱ្យយើងកើតជំងឺមហារីក-ជំងឺក្អករបេង ហើយនឹងជំងឺមួយចំនួនមិនអាចព្យាបាលបាន ដូចជាជំងឺអេដ៍ ។ សួរខ្លួន អ្នកចុះអ្វីបានជាសហរដ្ឋអាមេរិកត្រូវទទួលរងទុក្ខវេទនា យ៉ាងធ្ងន់ជាងគេ ? ប្រទេសនេះមានជំងឺមហារីកជាច្រើនដោយមកពីគេបរិភោគសាច់គោច្រើន ប្រជាជនអាមេរិកាំងបរិភោគសាច់គោ ច្រើនជាងប្រទេសនានា ។ សួរខ្លួនអ្នកហេតុអ្វីបានជាប្រទេស និងប្រទេសតុម្មយនិសន៍ពុំមានជំងឺមហារីក

ដល់គំរិតខ្ពស់បែបនេះ ព្រោះពុំមានសាច់ច្រើនហួសហេតុ អ្នកយល់ឬទេ ? កិច្ចស្រាវជ្រាវនិយាយបែបនេះមិនមែនអាត្មាទេ កុំបន្ទោសអា ត្មា ។

សំនួរ : មានកម្រៃខាងផ្លូវស្មារតីអ្វីខ្លះអោយយើង ដោយយើងជាអ្នកបរិភោគម្ហូបអាហារសាប នោះ ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : អាត្មារីករាយដោយអ្នកសួរអំពីរឿងនេះព្រោះអ្នកយកចិត្តទុកដាក់នូវផលកម្រៃផ្លូវស្មារតី ។ ភាគច្រើនមនុស្សយើងគេយកចិត្តទុកដាក់នូវសុខភាពតមចំណី ហើយគិតគូរកាលបើគេបរិភោគម្ហូបសានោះ ។ មានវិស័យខាងផ្នែកផ្លូវចិត្តរបស់អ្នកបរិភោគអាហារសាបគឺស្អាតស្អំ ហើយមិនប្រើកំលាំងបាយញុះញង់ អ្នកមិនត្រូវសំលាប់កាលបើព្រះអង្គមាន ឱវាទមករកយើងថាមិនត្រូវសំលាប់ ព្រះអង្គឥតមានថាមនុស្សទេ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលរួមទាំងអស់ ព្រះអង្គឥតថាព្រះអង្គធ្វើឱ្យសត្វធាតុទាំងអស់ជាមិត្តរបស់យើងជួយយើង ? ព្រះអង្គមិនឱ្យសត្វធាតុទាំងនោះទុកមនុស្សយើងថែរក្សា ? ព្រះអង្គមានឱវាទថាថែរក្សាពួកសត្វទាំងនោះ ត្រួតមើលពួកវា ។ កាលបើអ្នកត្រួតមើលប្រទេសចំណុះសំលាប់វារួចញុំាវាឬដូចម្តេច ? (សើចទាំងអស់គ្នា) រួចគេបានទៅជាមហាក្សត្រឥតមានសេនាបតីនៅជុំវិញ? (សើចទាំអស់គ្នា) ហេតុនោះយើងយល់ព្រះអង្គមានឱវាទយ៉ាងនោះ យើងត្រូវតែធ្វើមិនត្រូវការសួរទេ ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលច្បាស់ៗ តែអ្នកណាដឹងទេមានតែព្រះអង្គ ។ អ្នកឯងដឹងទេអ្នកនឹងព្រះ អទិទេពគឺតែមួយគត់ ។ ខ្ញុំនិងបិតាតែមួយមែនព្រះ យេ-ស៊ូមានបន្ទូលបែបនេះ : ? បើព្រះអង្គមានបន្ទូលថាៈ ព្រះអង្គនិងបិតាតែមួយយើងនិងបិតាព្រះអង្គអាចមានតែមួយដែរ ព្រោះយើងជាកូនអទិទេព ហើយព្រះយេ-ស៊ូមានបន្ទូលថា អ្វីព្រះអង្គធ្វើបាន កូន ចៅមុខតែធ្វើបានល្អជាងនេះទៅទៀត ហេតុនោះយើង ប្រហែលជាគ្រាន់បើជាងព្រះអង្គទៅទៀត

អ្នកណាដឹងបាន ហេតុអ្វីយើងគោរពបូជាព្រះអទិទេពកាលបើយើង ពុំបានដឹងអ្វីសោះអំពីព្រះអង្គ ហេតុអ្វីយើងប្រើជំនឿ ងងឹតអញ្ចឹង ? ដំបូងយើងត្រូវដឹងថាយើងគោរពបូជាអ្នកណា មិនខុសអីយើងស្គាល់នារីនោះជាអ្នកណា ដែលយើងរៀបនឹងចូលទៅស្ដីដណ្ដឹង មុននឹងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មង្គលការ ។ ពេលឥឡូវនេះ តាមធម្មតាយើងមិនយកនារីធ្វើជាភរិយា បើយើងមិន សន្សារដើរលេងជាមួយគ្នាពីមុននោះ ហេតុនោះបានជាហេតុអ្វីយើងគោរពបូជាព្រះអទិទេពដោយពុំពិចារណា ? យើងមានសិទ្ធិទាមទាឱ្យព្រះអង្គបញ្ចេញ អង្គមកឱ្យយើងរាល់គ្នាស្គាល់ផង ។ យើងមានសិទ្ធិ ជ្រើសរើសព្រះអទិទេពណាដែលយើងគោរពតាម នោះ ។ ហេតុនោះ យើងឃើញច្បាស់ក្នុងគម្ពីរមានចែងថា យើងគួរជាអ្នកបរិភោគម្ហូបសាប។ ដោយមក ពីបុព្វហេតុសុខភាពយើងគប្បីទៅជាអ្នកបរិភោគសាប ដោយមកពីបុព្វហេតុវិទ្យាសាស្ត្រ យើងគប្បីទៅជាអ្នកបរិភោគសាប ដោយមកធម៌មេត្តា យើងគប្បីទៅជាអ្នកបរិភោគសាប ក៏ដូចជាយើងចង់សង្គ្រោះពិភពលោក យើងគប្បីទៅជាអ្នកបរិភោគសាប ។ មានក្បួនស្រាវ ជ្រាវមួយនោះនិយាយថា បើគ្រាន់តែសហរដ្ឋអាមេរិកនិងមជ្ឈិមប្រទេស បរិភោគម្ហូបសាប ក្នុងមួយអាទិត្យ ម្ដងគេអាចសង្គ្រោះបាន១៦លាននាក់ក្នុងរាល់១ឆ្នាំ ។ ធ្វើវបុរស ធ្វើជាអ្នកបរិភោគម្ហូបសាប(សើចទាំងអស់គ្នា) ទោះបីអស់លោកមិនធ្វើតាមអាត្មាក្ដី ព្រោះបណ្ដាបុព្វហេតុទាំងអស់នេះ ឬមួយអ្នកមិនធ្វើតាមរបៀបអាត្មាបង្គាប់ក៏ខំ ទៅជាអ្នកបរិភោគម្ហូបសាប ព្រោះអត្ថប្រយោជន៍ខ្លួនអ្នក និងអត្ថប្រយោជន៍របស់ពិភពលោក ។

សំនួរ : បើសិនជាគេបរិភោគរុក្ខជាតិតើខុះ ម្ហូបអាហារទេឬ ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : មេយកផ្ទៃដីមួយភាគជាំ ស្រូវយកធ្វើអាហារ

បានផល១៨ដងច្រើនជាងយកផ្ទៃដី នោះដាំស្មៅចិញ្ចឹមសត្វធាតុឯទៀត ។ រុក្ខជាតិក្នុងហិកតាមួយៗអាចផ្ដល់ឱ្យយើង៨០ម៉ឺនកាឡូរី បើយើងយករុក្ខជាតិនេះទៅចិញ្ចឹមសត្វ ហើយយកសាច់វាបរិ ភោគវិញមានតែ២០ម៉ឺនកាឡូរីតែប៉ុណ្ណោះ គឺមានន័យថាក្នុងរយៈពេលគេចម្រាញ់បាត់អស់៦០ម៉ឺនកាឡូរី ហេតុនេះអ្នកបរិភោគបន្លែរុក្ខជាតិជាអាហារពិតជាមានលទ្ធភាព ហើយសំចៃលុយច្រើនជាងអ្នកបរិភោគសាច់ទៅ ទៀត ។

សំនួរ : ត្រីងាយបរិភោគទេ ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : អត់មានបញ្ហាអ្វីបើអ្នកបរិ- ភោគវានោះ ។ បើអ្នកចង់បរិភោគសាបវិញ ត្រីពុំ មែនជាម្ហូបសាបនោះទេ(សើចទះដៃ) ។

សំនួរ : មានគេនិយាយថា "ធ្វើមនុស្សមានចិត្តមេត្តាករុណាបានទៅហើយ មិនចាំបាច់បរិភោគសាបទេ" ។ មានន័យទេ ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ: បើមនុស្សមានចិត្តមេត្តាករុណា ហេតុអីគេនៅតែបរិភោគសាច់គេ? បើឃើញសត្វឬត្រីឈឺចាប់ មិនគួរណោអ្នកឯងបរិភោគវាទេ! ស៊ី សាច់គឺអត់មានធម៌មេត្តាទេ ហេតុម្ដេចមនុស្សមានធម៌ករុណាធ្វើយ៉ាងនេះកើត? ព្រះគ្រូឡេង-ជីមានបន្ទូលថា សំហោប់ខ្លួនគេហើយបរិភោគសាច់គេ ។ នៅលើពិភពលោកនេះ គ្មានអ្នកណាម្នាក់កាចសាហាវយង់ឃ្នងអាក្រក់អាក្រីលើសអ្នកទៀតទេ ។ ធ្វើយ៉ាងណាគាត់ថាខ្លួនគាត់មានចិត្តមេត្តាករុណា? ម៉េន-សិននិយាយថា: "បើសិនអ្នកឃើញវានៅរស់ទេ អ្នកមិនអាចឃើញវាស្លាប់នោះទេ" បើអ្នកឮវាស្រែក អ្នកមិន អាចស៊ីសាច់វាបាន ហេតុនេះអស់លោកសប្បុរសសូម ជៀសឆ្ងាយពីចង្ក្រាន ។ ប្រាជ្ញាឈ្លាសវៃរបស់មនុស្សយើងច្រើនជាងសត្វ យើងអាចប្រើសព្វាវុធតប វាមិនអាចប្រឆាំងទល់នឹងយើងបាន ហើយវាស្លាប់ដោយស្ងប់ខ្ពើម ។ អ្នកដែលធ្វើបែបនេះគឺមានរូបរាងតូចហើយទន់ខ្សោយ គេពុំមានសិទ្ធិឱ្យហៅគេថាជាសប្បុរសជនម្នាក់

ទេ ។ កាលបើសត្វត្រូវគេសំលាប់ ពួកវាមុខជាខ្លាចសងសឹក ម៉្លោះហើយ បណ្ដាលឱ្យមានជាតិពុល នៅក្នុងសាច់ដើម្បីបំពុលអ្នកណាដែលស៊ីសាច់វា ។ ដោយមកពីការរន្ធត់ របស់សត្វទាបជាងការរន្ធត់របស់មនុស្សអាចមានឥទ្ធិពល ដល់ការរន្ធត់ញាប់ញ័ររបស់យើង ដែលជាហេតុ នាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការលូតលាស់ ស្មារតីឈ្លាសវៃ របស់យើងទៀតផង ។

សំនួរ: តើអ្នកបរិភោគម្ហូបសាបតាមអំពើចិត្ត នោះគួរជាលក្ខណៈ ត្រឹមត្រូវទេ? ‹ គឺមានន័យថាអ្នកនោះមិនជ្រើសរើសរាងឱ្យអស់នូវម្ហូបអាហារសាច់ ឧបមាគេយកចង្កឹះកូរហើយយកបន្លែញ៉ាំប៉ុណ្ណោះ› ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ទេបើសិនជាម្ហូបបញ្ចូល ទៅក្នុងទឹក មានជាតិពុលហើយយកចេញវិញ អ្នកយល់ថាវាជាជាតិពុលទេ ។ នៅឯមហាបុរិនិព្វានសុត្រា មហាកាយកបូពិត្រព្រះធម្មិកថា បើគេប្រគេនបន្លែផ្លែឈើ ច្របល់និងសាច់តើយើងអាចឆាន់បានទេ? ធ្វើយ៉ាង ណាជំរះម្ហូបអាហារនេះ? ព្រះអង្គឆ្លើយ: គេគួរលាងម្ហូបអាហារនឹងទឹក ហើយរើកញែកបន្លែចេញពីសាច់ រួចគេអាចបរិភោគ ។ អាស្រ័យមកពីការពីគ្រោះខាងលើ យើងយល់ថាមិន អាចបរិភោគសាច់ច្របល់នឹងបន្លែ កាលបើលាងនឹងទឹក កុំនិយាយអំពីបរិភោគ សាច់ទទេនោះ ។ ហេតុនោះគេឃើញព្រះអង្គ និងកូនសិស្ស រក្សាទុកនូវវិធីបរិភោគម្ហូបសាប ។ ទោះបីមានបរិស័ទខ្លះទិទៀន ព្រះអង្គឆាន់សាបតាមអំពើរចិត្ត ហើយបើគេប្រគេនសាច់ព្រះអង្គឆាន់សាច់ ពិតជាអត់មានន័យសោះ ។ អ្នកនិយាយបែបនេះគឺគេអានក្បួន គម្ពីរបន្តិចបន្តួច ឬមិនយល់ក្បួនគម្ពីរដែលគេអាននោះ ។ នៅប្រទេសឥណ្ឌា លើស៩០ភាគ រយបរិភោគសាប ។ បើកាលណាគេឃើញជនណាស្លៀកពាក់ពណ៌លឿង គេ ដឹងថាគួរប្រគេនម្ហូបអាហារសាប សូមកុំនិយាយថា មនុស្សភាគច្រើនតែមាន

សាច់ប្រគេននោះ ។

សំនួរ : នៅពេលដ៏យូរលង់ ខ្ញុំករុណាបានឮព្រះគ្រូមួយព្រះអង្គបានមានព្រះបន្ទូលថា : "ព្រះអង្គឆាន់ជើងជ្រូកបានជាភគរុះ មែនអ៊ីចឹងទេ? មានគេកត់ ចូលក្នុងគម្ពីរទេ ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ: អត់មានទេ ដោយមកពីព្រះអង្គឆាន់ផ្សិត បានជាព្រះអង្គសុគត ។ បើយើងបកប្រែត្រង់ៗ ពីព្រាហ្មណ៍សាសនាផ្សិតនេះគេហៅថា "ជើងជ្រូក" ប៉ុន្តែវាពុំមែនតែជើងជ្រូកនោះទេ មិនខុសអីយើងហៅផ្លែឈើម្យ៉ាង "ឡុងគន់" តាមភាសាចិនមានន័យថា "ភ្នែកនាគ" មានម្ហូបអាហារជាច្រើន ដោយអត់មានឈ្មោះម្ហូបសាបខាងក្រៅ តែពិតទៅវិញ គឺជាម្ហូបអាហារសាបដូចជា "ភ្នែកនាគ" និងសាក់ក្យា (ផ្លែឈើមួយចុននៅប្រទេសចិន) ។ ផ្សិតមានន័យតាមភាសាសំស្ក្រឹតហៅថា "ជើងជ្រូក" ឬហៅ "កំផ្លែង ជ្រូក" ទាំងពីរចុននេះមានទាក់ទងគ្នានឹងជ្រូក ។ ផ្សិតនេះកម្រនឹងរកឃើញនៅប្រទេសឥណ្ឌាសម័យដើម ហើយតិចមានមុខម្ហូបអាហារ ហេតុនេះបានជាមនុស្ស ជំនាន់នោះយកមកថ្វាយព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ។ ផ្សិតចុននេះមិនមែនដុះលើដីទេ វាដុះនៅក្នុងដី ។ បើសិនគេចង់រកផ្សិតនេះ គេត្រូវដើររកផ្សិតជាមួយនឹងជ្រូកដែលវាចូលចិត្តស៊ីផ្សិត ។ ជ្រូករុករកផ្សិតដោយយកជើងកាយដីកាលណាឃើញផ្សិតវាស៊ីភ្លាម ។ ហេតុនេះបានគេហៅផ្សិត ថាជើងជ្រូក "ជ្រូកកំផ្លែង" តាមពិតគឺ ឈ្មោះទាំងពីរយកតាមឈ្មោះផ្សិតតែមួយព្រោះគេបកប្រែដោយមិនប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយព្រោះគេមិនយល់ច្បាស់អំពីការផ្លាស់ប្ដូរជំនាន់ក្រោយមក បណ្ដាលអោយភ័ន្តច្រឡំយល់ខុសពីព្រះតថាគាត់ឆាន់សាច់នោះ គួរឱ្យ ស្ដាយណាស់!

សំនួរ : មានសិស្សជំនិតរបស់ព្រះគ្រូឆាន់សាច់ ។ គេនិយាយ

ម៉ែនស្ទឺ ពោធិសត្វអនុញ្ញាតិពុទ្ធ បរិស័ទប្រព្រឹត្តបែបនេះ ពិតអ៊ីចឹងទេ ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ទេ ពុំមែនម៉ែនស្ទឺ ពោធិសត្វអនុញ្ញាតិឱ្យគេប្រព្រឹត្តបែបនេះ ប៉ុន្តែកាលបើគេបព្រើត្រព្រះអង្គ មនុស្សលោកអាចបរិភោគសាច់ ទេ ? ព្រះអង្គយល់ព្រមដោយមានលក្ខណៈខ្លះៗ ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា អ្នកអាចបរិភោគបែបនេះ សាច់ដូចជាឈើស្ងួតសត្វស្លាត់ដោយឯងៗ ពុំមានត្រូវគេសំលាប់ ។ ក្រៅពីនោះមុននឹងបរិភោគសាច់នេះ គេត្រូវការទោសត្រូវធម៌ពាជង មានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់រួចគេអាចបរិភោគសាច់នេះបាន ។ ប្រហែលជាគេអត់ឃ្លាន ហើយឥតមានជ្រើសរើសអ្វីផ្សេង ហេតុនោះបានជាព្រះអង្គអនុញ្ញាតិឱ្យគេ បរិភោគអាហារស្ងួយសាច់របរាងដូចជាឈើស្ងួតមកពីសត្វស្លាប់តាមធម្មជាតិ ។ គឺមានន័យថាគេមិនអាច បរិភោគសាច់សត្វត្រូវគេសំលាប់នោះ បើសិនជាមាន អ្នកណាបរិភោគសាច់ដែលមានរូបភាពដូចជាឈើស្ងួត-ក្រោយមកអ្នកនោះមុខជា បរិភោគសាច់ស្រស់ សាច់មាន់ សាច់ត្រីជាដើមជាមិនខាន ពីព្រោះវាមានជីវជាតិ ធ្វើឱ្យគេធាត់មិនដូចជាម្ហូបស្ងួតដូចឈើនោះទេ ។ ម្ល៉ោះហើយពិតជាពុំមែន ម្ហូបដែលព្រះអង្គអនុញ្ញាតិឱ្យ បរិភោគនោះទេ ។ ឥឡូវទុកសួរចុះថា បើសិនអាត្មាឱ្យសាច់អ្នកបរិភោគសាច់នេះបានមកពីសត្វដោយធម្មជាតិ វាស្អុយធំ ក្លិនដូចអង្គត់ឱស«ឈើស្ងួត» តើនៅចង់តែទទួលទានឬម្តេច? (ប្រហែលជាព្រះអង្គចូលចិត្តក៏ថ្លែង) ។

សំនួរ : មានពាចុនស្នាតស្ថ៌ក្នុងពុទ្ធសាសនា តើពុទ្ធបរិស័ទអាចបរិភោគឬទេ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : ទេ អាត្មាបានពន្យល់ច្បាស់ ក្នុងសុរង្គមា៉

សុត្រា : ម្នាលអានន្ទអាត្មាអនុញ្ញាតិឱ្យភិក្ខុទាំងអស់ឆាន់សាច់

ប្រាំធុនស្អាតស្អំ ពីព្រោះប៉ុរីព្រាហ្មជីសើមហើយខ្យាធំពេកពិបាកដាំបន្លែ ។ អាត្មាបង្កើតម្ហូបដោយមន្តវិជ្ជា និងធម៌មេត្តាករុណារបស់ព្រះពុទ្ធ ដោយមកពីមហាករុណា អាត្មាឱ្យឈ្មោះថា សាច់ អ្នកអាចបរិភោគសាច់ក្រោយពីអាត្មាចូលនិព្វាន រួចហើយមុខជាភាគច្រើនបរិភោគសាច់ហើយគេប្រកាសថាជាកូនសិស្សអាត្មា ។ ព្រះស័ក្យមុនីព្រះអង្គឆ្វេងយល់ថាធាតុអាកាសនៅទីឋានរបស់ព្រះព្រហ្មក្ដៅហើយ សើមណាស់ ដីខ្យាធំច្រើនពិបាកនឹងដាំរុក្ខជាតិនិងស្មៅ ។ ហេតុនោះបានជាព្រះអង្គ ប្រើមន្តវិជ្ជាបង្កើតជាម្ហូបអាហារប្រាំយ៉ាងឱ្យសិស្សទាំងអស់នោះឆាន់ ។ ប៉ុន្តែព្រះឆ្វេងយល់ទៅមុខថាក្រោយពីព្រះអង្គចូលនិព្វាន្ត មុខជាមានសិស្សបរិភោគសាច់ ហើយពួកគេប្រកាសថាជាកូនសិស្សរបស់ព្រះអង្គផង ។ ដោយហេតុនេះយើងដឹងថាព្រះអង្គហាមផ្ដាច់មិនឱ្យកូនសិស្ស ព្រះអង្គបរិភោគសាច់ទេ ។ មានក្បួនគម្រោជាច្រើនចែងច្បាស់ថា មនុស្សយើងមិនគួរបរិភោគសាច់: ឧបមានៅក្នុងសូត្រ មហាពីរិនិព្វាន-សុរាំងគោមា ព្រះមាផល អង្គលីមាយាមហាវៈភុយា និងលក្ខៈវតនាជាដើម(សូត្រាក្នុងពុទ្ធសាសនាមានន័យថាចរឹកទុកមក) ។

សំនួរ : មានអ្នកចូលចិត្តបរិភោគសាច់និយាយថា: យើងទិញសាច់ពីហាង យើងអត់សំលាប់ទេ ។ ហេតុនេះយើងបរិភោគឥមានបញ្ហាអីទេ អ្នកយល់ថា ត្រឹមត្រូវឬទេ?

ព្រះគ្រូអាចារ្យ : នេះពិតជាកំហុសវិនាស អស្ចារ្យ ។ អ្នកលក់សាច់សំលាប់សត្វព្រោះតែអ្នកចង់ បរិភោគ នៅក្នុងគម្ពីរ័ក្ខវតកាព្រះអង្គមានបន្ទូលថា: បេសិនគ្មាននរណាបរិភោគសាច់នោះ មុខជាអត់មានការកាប់សំលាប់សត្វដែរ ។ អ្នកសំលាប់ក៏ដូចជាអ្នកបរិភោគសាច់មានទោសដូចគ្នា ។ ព្រោះគេសំលាប់សត្វមានជីវិតច្រើន ឥតគយនាបានត្រូវធម្មជាតិ បពក្ដាល

គ្រោះថ្នាក់ ហើយមានគ្រោះថ្នាក់ដោយមនុស្សធ្វើឡើង ។ សង្គ្រាមកើតឡើងដោយសារការ កាប់សំលាប់ច្រើនពេក ។

សំនួរ : អ្នកបួសតាមគណៈមហានិកាយមិនគួរ ជាប់ជំពាក់ចិត្តទៅលើរឿងនេះឡើយ ។ មានអ្វីខុសគ្នាទេ បើគេបរិភោគវាកុំឱ្យគេថាបរិភោគសាច់នោះ ។ អ៊ីចឹងត្រូវឬទេ?

ព្រះគ្រូះចារ្យ : នេះជាការយល់ខុសធំណាស់ ព្រះអង្គបានឆ្លើយតបរឿងហ្នឹងក្នុងគម្ពីរ លក្ខវាទ្ធរានៅក្នុងគម្ពីរនិព្វានព្រះអង្គបានប្រៀនប្រដៅ : ភិក្ខុទាំងឡាយ មុខជាគោរពប្រតិបត្តិតាមវិន័យ តែរូបព្រះអង្គខាងក្រៅទេ តែមានឆាន់ចង្ហាន់មិនថាខុសម្ហូបអ្វីឡើយ ។ អ្នកអស់នោះពុំមែនជាព្រះសង្ឃត្រឹមត្រូវទេ ។ គេដូច ជាព្រះសង្ឃ តែចិត្តអាក្រក់ណាស់ ពួកគេហ៊ានមិយាយថា ព្រះជាម្ចាស់ព្រះអង្គអនុញ្ញាតិឱ្យយើងបរិភោគសាច់ ។ នៅក្នុងគម្ពីរស័ក្ខវាត្រាមិយាយថា : ទៅអនាគតមុខជាមានអ្នកខ្លះអធិប្បាយខុសស្រឡះអំពីអត្ថន័យ ក្បួនមាត្រា និងក្រិត្យវិន័យ ។ ពួកគេបង្ខូចបំផ្លាញ ព្រះធម៌ ហើយក៏នៅតែតិះដៀលថ្កោលទោសព្រះអង្គទៀត ។ អ្នកអស់នេះមុខជានិយាយថា: "ព្រះអង្គអនុញ្ញាតិឱ្យគេបរិភោគសាច់ ព្រះអង្គផ្ទាល់ក៏ញ៉ាំសាច់ ដែរ" ព្រះពោធិសត្វមហាឈ្លាសវៃអាញាបានមានព្រះបន្ទូលមកនៅជួបប្រជុំទៀត ថាមានវិស័យសំខាន់ទី ២១០ប្រការព្រោះហេតុនោះបានជាអនុញ្ញាតិឱ្យភិក្ខុ ឆាន់សាច់ភ្ជាប់នូវពាលេក្ខណៈព្រោះអាត្មាយល់ថា ពួកគេពុំអាចលះបង់ចោលសាច់បានភ្លាមទេ ហេតុនោះអាត្មាជ្រើរើសកេវិធានការណ៍ នេះដើម្បីជួយភិក្ខុអស់នោះ ។ ប៉ុន្តែតំនិតអាត្មាវិញចង់ឱ្យគេចោលបរិភោគសាច់ទៅហើយនាំគ្នាចាប់ផ្តើមបួស ។ ឥឡូវនៅពេលប្រជុំពេលនេះអាត្មាចង់និយាយរឿងនេះជាមួយអ្នកដោយត្រង់ៗ ។ តាំងពីពេលនេះទៅអ្នកពុំអាចបរិភោគសាច់សត្វមានជីវិត ទោះបីសត្វនោះស្លាប់របៀបណាក៏

ដោយស្លាប់ដោយធម្មជាតិឬស្លាប់ព្រោះត្រូវគេសំលាប់ ចុះតើមានពួកមនុស្សល្ងង់ខ្លៅទិទៀនអាត្មាថា អាត្មាអនុញ្ញាតិឱ្យគេទាំងឡាយបរិភោគសាច់ អ្នកត្រូវដឹងថា អ្នកមុខជាត្រូវសងតំនុំដោយយកពីបាបកម្ម ហើយនិងធ្លាក់ចុះក្នុងឋានសោយទុក្ខទាំងបីគឺ (ឋាននរក-ខ្មោចប្រាយបីសាចអត់ឃ្លាននឹងសត្វធាតុផ្សេងៗ) ។ បើជនទាំងអស់នេះពុំប្រកាន់បរិភោគសាច់ឬបន្លែដូចតែគ្នា ក្រោយមក អ្នកអាចសួរគេបរិភោគលាមក និងសាច់ដូចតែគ្នាដែរឬបើកាលណាគេស៊ីលាមកគេដោយឥតមានការផ្លាស់ប្តូរ អ៊ីនោះពួកគេអាចពីគ្រោះថែមទៀត ពីបរិភោគសាច់ និងបន្លែពិតជាដូចគ្នាដែរទេ ។ ពួកគេប្រកាន់ថាបាននាំមកនូវចិត្តមេត្តាករុណាធម៌ នៃព្រះពោធិសត្វមហាយានាផ្សព្វផ្សាយជូនដល់មនុស្សលោកទៅដល់ឋាននិព្វាន តែពួកគេនៅតែបរិភោគ សាច់ ។ ពិតជាផ្សព្វផ្សាយ ជូនឱ្យមនុស្សលោកចូល ក្រពះតែប៉ុណ្ណោះឯង ។ មហាអាចារ្យយ៉េន-ហុយហៀង ជំណាងទី៦ត- ណៈយ៉េនក៏មិនហ៊ានបរិភោគសាច់ផង ។ ក្នុងរយៈកាល៦ឆ្នាំពួកសម្ងំក្នុងបណ្តាអ្នកបរបាញ់ព្រះក៏មិនឱ្យដឹងថា ព្រះអង្គជាអ្នកសច្ចំឡើយ ។ ទោះបីនៅក្នុងស្ថានភាពលំបាកបែបណា ព្រះអង្គក៏ពុំហ៊ានបរិភោគសាច់ នោះដែរ បើកាលណាមានគេសួរហេតុម្តេចព្រះអង្គមិនបរិភោគសាច់ ព្រះអង្គមុខជាឆ្លើយថាក្រពះមិនរំលាយ អាហារបែបនោះ ។ មហាអាចារ្យយ៉ាងនេះនៅតែមិនតមឆាន់សាច់នៅឡើយ ប៉ុន្តែមានបរិស័ទខ្លះនៃ គណៈយ៉េនប្រកាសថាក្នុងពេលភាវនាសង្រ្គំ យើងមិនត្រូវស្រមើលស្រមៃនោះទេ ប្រហែលជាពួកគេយល់ឃើញថា គឺរីតភាវនាខ្ពស់ជាគ្រូអាចារ្យរបស់គេទៅ ទៀត ។

សំនួរ : មានអ្នកខ្លះនិយាយថា រុក្ខជាតិមិនអាចមានជាតិពុលដូចជាជាតិអូ-រ៉េឬអូរ៉េគីនណាស្ស អ្នកដាំដំណាំ និងដាំបន្លែដាំផ្លែឈើប្រើថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត និងដង្កូវទៅលើដើមរុក្ខជាតិធ្វើខូចសុខភាពមែន ដូច្នោះទេ? ។

ព្រះគ្រូអាចារ្យ ៖ បើកសិករប្រើថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត និងដង្កូវ ឬប្រើជាតិពុលមានជាតិគីមីដូចជាដេ-ដេ-តេ អាចឱ្យមានជំងឺមហារីក និងជំងឺថ្លើម ។ ជាតិពុលដេ-ដេ-តេ ធ្វើឱ្យផាត់តាមធម្មតានៅក្នុងកន្លែងធ្វើឱ្យធាត់ក្នុងខ្លួនសត្វទាំងឡាយ ។ កាលបើអ្នកបរិភោគសាច់ គឺមានន័យថាអ្នកស្រូបយកជាតិពុលមាន នៅក្នុងខ្លួនសត្វចូលក្នុងខ្លួនរបស់អ្នក ការស្រូបយកជាតិពុលនេះអាចឡើងដល់១៣ដងលើផ្លែឈើបន្លែ និងគ្រាប់ធញ្ញជាតិ ។ យើងអាចលាងផ្លែឈើកំចាត់ជាតិពុលនោះបាន ប៉ុន្តែយើងពុំអាចយកជាតិពុលជ្រាបចូលក្នុងខ្លួនបានជាអ្នកទិញសាច់នៅតូខ្លួន ខាងលើមុខជាត្រូវជាតិពុលច្រើនជាងគេបំផុត ។ ការពិសោធន៍នៅមហាវិទ្យាល័យអៃអូវ៉ាឱ្យឃើញថា ជាតិពុលសំលាប់សត្វល្អិតក្នុងខ្លួនមនុស្សកើ មកពីសាច់ទាំអស់ ។ គេរកឃើញថាជាតិពុលសំលាប់ សត្វកើតនៅក្នុងខ្លួនអ្នកបរិភោគសាបមានតិចជាង ពាក់កណ្តាលអ្នកបរិភោគសាច់ តាមពិតក្រៅពីជាតិពុល សំលាប់សត្វល្អិតមក ក្នុងសាច់នៅមានជាតិពុលតុក-ស៊ីនទៀត ។ ក្នុងកិច្ចការចិញ្ចឹមសត្វម្ហូបអាហាររបស់វាមានជាតិគីមីច្រើនដើម្បីជួយឱ្យវាធាត់ធំ ឆាប់រហ័សឬមួយធ្វើផ្លាស់ប្តូរពណ៌សាច់ ការធំខ្លួនការពារសាច់ ។ នៅថ្ងៃ១៩ខែ៧ ឆ្នាំ១៩៧១ កាសែតញូវ-យ៉កថែមបាន រាយការណ៍ថា "គ្រោះថ្នាក់ធំបំផុតចំពោះអ្នកបរិភោគសាច់ គឺជាអ្នកនាំនូវមេរោគក្នុងសាច់ដូចជាត្រីសូល-ម៉ន និងជាតិគីមីទាំងឡាយទៀត ។ ក្រៅពីប្រភេទខាងលើនេះ សត្វធាតុទាំងឡាយ ត្រូវចាក់ថ្នាំ ការពារមេរោគ ដែលវាអាចនៅជាប់ក្នុងសាច់នោះ ។ ក្នុងវិស័យនេះ ផ្លែឈើសណ្តែកដី សណ្តែកខៀវឬខ្មៅ ផ្លែពោធ និងទឹកដោះសុទ្ធតែមានជាតិប្រូតេអ៊ីនច្រើនជាងសាច់ ក្នុងនោះមាន៨៦ភាគរយ ទឹកមិនលាយ ។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវឱ្យដឹងថា ៖ អ្នកណាហើយញៀននូវជាតិណីកូតីនអាចកើតជំងឺមហារីក ជម្ងឺផ្សេងៗឬធ្វើឱ្យប្រែប្រួលក្នុងរាងកាយនៃទារក ។ ហេតុ

នេះបានជាស្ត្រីមានផ្ទៃពោះគួរពិសារម្ហូបសាប ធ្វើឱ្យផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្តរបស់ទារកមានសុខភាពល្អ ។ បើសិនជាអ្នកពិសារទឹកដោះច្រើនពេក អ្នកអាចស្រូបយកជាតិ កាលស្យ៉ូម បើអ្នកពិសារសណ្តែក អ្នកអាចស្រូបយកជាតិប្រូតេ-អ៊ីន ពិសារផ្លែឈើ និងបន្លែអ្នកមានជាតិវីតាមីន ម៉ែនណេរ៉ាល ។ ព្រះគ្រូអាចារ្យជាជនមួយរូបមានគន្លឹះឱ្យអ្នក-ទៅជាអាចារ្យជួយឱ្យអ្នកដឹងថាអ្នកក៏ជាគ្រូអាចារ្យ អ្នក នឹងអាទិទេពគឺតែមួយតែប៉ុណ្ណោះ នោះជាតួនាទីរបស់គ្រូ អាចារ្យ ។

កិច្ចផ្សព្វផ្សាយ : វិធីក្វាង-យីន

គ្រូអាចារ្យឈីង-ហាយផ្សព្វផ្សាយវិធីក្វាង-យីន ដោយស្មោះសរអស់ហឫទ័យ ។ ភាសាចិនក្វាង-យីន មានន័យថាសង្រ្គំភាវនាស្តាប់នូវសូរសំឡេង ។ វិធីនេះរួមានអង្គុយសង្រ្គំភាវនាជំរេយកពន្លឺក្នុងខ្លួន និងសំលេងក្នុងខ្លួន ឬជំរះរកពិភពលោកដែលមានក្នុងគម្ពីរ ។ ព្រះពោធិ៍សត្វម៉ិន-ស៊ូរី បានប្រកាសនៅសុរាំងគមាំសុត្រាថា : វិធីនេះជាវិធីប្រសើរបំផុតក្នុងវិធីទាំងឡាយ ដើម្បីសំរេចនូវសេចក្តីត្រាស់ដឹង នោះហើយសាសនា ទាំងអស់ក្នុងពិភពលោក បានទទួលស្គាល់ ថាជាគំនរ វប្បធម៌ផ្នែកស្មារតីយ៉ាងឆ្នើមជាងគេ ។ ក្នុងកិច្ចសង្រ្គំភាវនា សេចក្តីណែនាំពិសេសក្នុងកិច្ចសង្រ្គំភាវនាបានផ្តល់ជូន ហើយព្រះគ្រូឈីង-ហាយ ផ្តល់នូវកិច្ចចំលងស្មារតី ។ នៅពេលបំបូង យើងឃើញអាទិទេពចូលមកដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយព្រះគ្រូឈីង-ហាយមិនចាំបាច់បង្ហាញ ព្រះអង្គជួយបើកទ្វារឱ្យ អ្នកនោះឡើយ ។ កិច្ចអង្គុយសង្រ្គំភាវនានេះជូន កាលអាស្រ័យនូវភាពចៃដន្យ "ឬក៏កើតឡើងយ៉ាងបន្ទាន់ៗ" ។ វិធីភាវនាតាមរបៀបក្វាង-យីនហើយ រក្សាវិន័យទាំង៥គឺជាកិច្ចការចាំបាច់របស់អ្នក

ក្រោយពី បានទទួលស្គាល់ជាកូនសិស្សនៃវិថីក្វាង-យ៉ីន ។ កិច្ចការសង្គ្រោះនៅទីនេះគឺអនុញ្ញាតិអោយអ្នកឆ្វេងយល់ឃើញជ្រាលជ្រៅ ហើយបង្កើន ថាមពលដល់ការពិសោធន៍ សេចក្តីភ្ញាក់រលឹក រហូតដល់ទីបំផុតអ្នកបានសំរេចត្រាស់ដឹងខ្ពស់បំផុតឬអ្នកមានពុទ្ធិដូចព្រះពុទ្ធដូច្នោះដែរ ។ បើអ្នកមិនប្រព្រឹត្តឱ្យបានទៀងទាត់ អ្នកមុខជាភ្លេចនៅភាពភ្ញាក់រលឹក ហើយអ្នកត្រឡប់ទៅជាគិតភ្ញាក់រលឹក ធម្មតាវិញ ។

ព្រះគ្រូឈីង-ហាយ ទទួលយកលោកអ្នកនៅ គ្រប់វិស័យក្នុងសង្គម ហើយនិងបរិស័ទនៃសាសនាទាំងអស់ដោយឥតប្រកាន់ឡើយ ។ អ្នកមិនចាំបាច់ផ្លាស់ប្តូរសាសនារបស់អ្នកឬប្រពន្ធ័ជំនឿណាមួយឡើយ ។ ពុំមានអ្នកណាស្នើសុំឱ្យអ្នកចូលរួមក្នុងអង្គការណា ឬបង់ថ្លៃប្រាក់អ្វីឬមួយចូលរួមក្នុងវិស័យណាមួយ ដែលសក្តិ សមនឹងអ្នកនោះ ។

ព្រះគ្រូឈីង-ហាយ ធ្វើធម្មទេសនា និងសច្ចាប្រណិធានចូលជាកូនសិស្សតាមបែបបទ ក្វាង-យ៉ីន ដោយសេរី និងឥតបង់តំលៃប្រាក់ ។ កិច្ចសុំចូលជាកូនសិស្សក៏ពុំមែនដូច្នោះដែរ គឺអ្នកចូលមកទីនេះសុំអាត្មាជួយ ហើយអ្នកជួយខ្លួនឯង ។ អាត្មាចូលមកទីនេះ មិនមែនយកអ្នកឯងធ្វើជាកូនសិស្សនោះទេ.......... អាត្មាមកដើម្បីជួយអ្នកឱ្យទៅជាគ្រូ អាចារ្យ ។

"ព្រះបរមគ្រូឈើង-កោយ វិន័យប្រាំ"

១. កុំសំលាប់ជីវិតមនុស្សសត្វទាំងឡាយ ។

២. កុំនិយាយភូតភរគេ ។

៣. កុំលួចប្លន់ទ្រព្យសម្បត្តិគេ ។

. កុំសេពកាមខុសរបៀប ។

. កុំពិសារសុរា

ចង់រក្សានូវវិន័យ ៥ ខាងលើនេះ ឱ្យទៀងទាត់មានតែអ្នកពិសារម្ហូបសាបទេ ។

=====================================

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ផ្ទះលេខ៩ វិថី ៣០៦
ខណ្ឌចំការមន សង្កាត់
បឹងកេងកង ១
TEL: 017200046

Our Liaison Fellow Practitioners over the World:

Headquarters:

Hsihu Center, Formosa
P.O.Box 9, Hsihu, Miaoli Hsien, Formosa, R.O.C.

******AFRICA******

R.S.Africa:		
•Capetown	Ms. Ching-Yang Lu	27-21-610784
	Ms. Thelma J. Mcall	27-21-9037773
•Johannesburg	Mr. Ching Tsung Ku	27-11-6428509

******AMERICA******

Argentina	Mr.&Mrs. Chi-Ru Chao	54-1-831-3092
Brazil	Mr.&Mrs. Cheng-ting Tsai	55-11-261-0717
Canada:		
•Kingston	Mr. Quang Thanh Le	613-384-3295
•London	Mr.&Mrs. Feng Cao	519-438-3702
•Montreal	Montreal Center	514-631-3573
	Mr.&Mrs. Gerard Mangerel	514-967-5105
	Mr. Hung The Nguyen	514-494-7511
	Mr.&Mrs. Hsu Nai Chi	514-647-6314
•Ottawa	Mr.&Mrs. David Trung Dung Tran	613-834-7280
•Toronto	Toronto Center	905-278-8087
	Ms. Diep Hoa	905-897-0650
	Mr.&Mrs. Lenh Van Pham	416-282-5297
	Ms. Zhen Yan Wang	905-607-3040
•Vancouver	Ms. Liau Li-Hwa	604-541-1530
	Mr. David Stevens	604-535-7268
Chile	Mr. Andres Lai	56-2-7372281
	Mr.&Mrs. Liao Chung Hui	56-2-6951523
Columbia	Mr.&Mrs.Jose Guzman Alonso	57-1-2261245
Costa Rica:	Costa Rica Center	506-2398666
	Ms. Aura Trejos	506-2246159
	Mr. Rolando Hwang	506-2326686
Honduras	Ms. Eng-Meng Wong	504-365361

Mexico		
•Mexico D.F.	Mr. Enrique Munoz Perez	52-5-5541911
•Guanajuato	Mr.&Mrs. Jose Luis Sanchez Vargas	52-4-7434557
Panama	Ms. Nuvia Angulo &	507-609290
	Mr. Roderick Arosemena	
	Ms. Alicia Chang	507-293041
Salvador	Mr.&Mrs. Lu Ming-Sen	503-746282
USA:		
Arizona-	Mr. Nguyen Cong Minh	602-581-0725
Arkansas-	Bhikshuni Miao Kuang	501-253-6685
	Ms. Madelyn Cain	501-253-6585
California		
•Los Angeles	Los Angeles Center	909-245-7629
	Mr. Ngo Can Hung	213-227-5650
	Mr.&Mrs. Steven Henderson	619-722-0337
•Sacramento	Mr.&Mrs. Hieu De Tu	916-682-9540
•San Diego	San Diego Center	619-280-7982
	Ms.&Mrs. Dang Quang	619-578-9662
	Mr.&Mrs. Tang Thi	619-268-8561
•San Jose	Ms. Sophie Lapaire	415-493-3355
	Ms. Annie Nguyen	408-998-2342
	Mr.&Mrs. Edgar Shyuan	408-463-0297
•San Francisco	San Francisco Center	415-206-9131
	Mr. Tony Patel	415-592-9639
	Mr.&Mrs. Hoang Dan	415-467-9119
Colorado-	Mr. Steven Wander	303-229-0259
Florida-	Mr.&Mrs. Thai Dinh Nguyen	813-458-2639
	Mr.&Mrs. Michall Lin	407-298-5864
Georgia-	Bhikshuni Ch'an Mo	404-936-9926
	Ms. Chiung-Shen Chin	404-493-9872
Hawaii-	Mr. Maestro Pnahele	808-236-1463
	Mr.&Mrs. Robert Truong	808-531-2183
Illinois-	Mr.&Mrs. Juian L. Chen	708-416-3821
	Ms. Hanh Vu	815-223-6376
Indiana-	Mr. Peter Lu	317-297-2627
Kentucky-	Mr. Nguyen Minh Hung	502-695-7257
	Ms. Rui Wang	606-3233274
Massachusetts-		

•Boston	Boston Center	508-251-7466
	Mr. Mrs. Huan-Chung Li	508-957-7021
	Ms. Mai Ky Gan	508-791-7316
Maryland-	Ms. Nguyen Van Hieu	301-933-5217
Minnesota-	Mr. Bob Caverly &	612-420-8545
	Mr. Michel Fiebiger	
	Ms. Quach Ngoc	612-722-7328
	Mr. Lingjie Guo	612-378-0536
New Jersey-	New Jersey Center	201-209-1651
	Mr.&Mrs. Nghiem The Trung	609-667-3829
New Mexico	Mr. Lu Diep	505-256-1351
New York-	Ms. Paz Huneeus	212-935-0525
	Mr.&Mrs. Tung Chi-Hua	718-372-3921
North Carolina-	Ms. Dang Tue Binh	704 563-9311
Ohio-	Mr.&Mrs. Vu Van Phuong	513-887-8597
	Mr. Xiumin Heh	614-592-2707
Oklahoma-	Mr.&Mrs. Tran Kim Lam	405-636-1347
Oregon-		
•Portland	Ms.&Mrs. Minh Tran	503-235-2305
	Mr.&Mrs. Alister Phuoc Minh Pham	503-642-1252
	Mr. Marco S. Gallage	503-775-3601
Pennsylvania-	Mr.&Mrs. Diep Tam Nguyen	610-626-5546
	Mr.&Mrs. Shi-Tao Yeh	215-640-0463
Texas-		
•Austin	Mr. Dean Duong Tran	512-837-1684
	Mr. Robert Yuan	512-326-3786
•Dallas	Mr.&Mrs. Vo Thanh	214-272-2790
•Houston	Mr.&Mrs. Nguyen Van Tuan	713-444-0269
	Mr.&Mrs. Nguyen Van Nghia	713-896-6268
Virginia-	Mr. Tuan Nguyen	703-241-1342
Washington-		
•Seattle	Mr. Robert A. Strandberg	206-352-0262
	Mr. Ben Tran	206-453-0698
	Ms. Sandy Cheng	206-726-9373

******ASIA******

Formosa:

•Keelung	Mr.&Mrs. Lu Kun-Neng	02-45792617
•Taipei	Taipei Center	02-3756429

	Mr.&Mrs. Yeh Chan-Jung	02-9781379
•Taoyuan	Taoyuan Center	03-3328082
	Mr. Chang Cheng I	03-3825658
	Ms. Lee Hsing Hsin	03-4557216
•Hsinchu	Mr. Ko Shan-Wen	035-328868
•Taichung	Mr. Hung Kuo-Cheng	04-2210413
•Nantou	Mr.&Mrs. Shyu Bi-Da	049-896383
	Mr. Jiaan Yu-Shuang	049-329620
•Changhua	Yuanlin Center	04-8310021
	Mr. Kao Chen-Chou	04-7230395
•Chiayi	Ms. Su Ling-Yu	05-2333307
•Tainan	Mr. Chen Shan Hwa	06-2688097
•Kaohsiung	Mr.&Mrs. Huang Chien-Fa	07-8716526
•Pingtung	Mr. Su Yu-Te	08-8633396
•Ilan	Mr. Yu Tsung-Yuan	039-382650
•Hualien	Ms. Yang Li-Yen	038-327120
•Taitung	Mr. Fang Yu	089-333789
•Penghu	Mr.&Mrs. Shiu Jan-Au	06-9276476
Hong Kong:	Shamshuipo Center	852-7082305
	Special line	852-6378257
Indonesia:		
•Surabaya	Mr. Teng Rong Tser	62-31-578962
•Jakarta	Mr.&Mrs. Chew Tai Eng	62-21-3856310
•Semarang	Mr.&Mrs. Swie An Sia	62-24-556525
Japan:		
•Tokyo	Mr.&Mrs. Yasuhiro Okawado	81-3-3748-0207
	Mr. Jui Ping Wu	81-4-25778766
•Kanagawaken	Mr. Minh Phuong	81-462-680386
Korea:		
•Seoul	Seoul Center	82-2-5012158
	Mr. Seng-Ja Park	82-2-7923313
	Mr. Jae-Bok Kim	82-2-6973928
•Pusan	Pusan Center	82-51-5813761
	Mr. Cheng Chang Hsia	82-51-7524380
•Chyuan Chou	Mr. Lin Dih Huann	82-652-2529088
•Inchon	Mr. Yong Je Bang	82-32-5294667
•Taegu	Taegu Center	82-53-4713189
	Mr.&Mrs. Jun Ping Li	82-53-5832489
•Taejon	Taejon Center	82-42-2214809

	Mr.&Mrs. Sung Ho Park	84-42-8610567
Malaysia:		
•Penang	Penang Center	60-4-364469
	Mr.&Mrs. Fung Neng Lim	60-4-839300
	Mr.&Mrs. Han Chye Yeoh	60-4-214605
•Kuala Lumpur	Kuala Lumpur Center	60-3-9826149
	Mr.&Mrs. Chin Kang Sin	60-3-7803393
Philippines	Manila Center	63-2-8234743
Singapore	Singapore Center	65-7417001
	Ms. Shu Mei-Ling	65-3445479
Thailand	Thailand Center	66-2-2784054
	Ms. Nantana Ma	66-2-2398361

EUROPE

Austria	Mr. Lu Shih-Tsung	43-1-5236978
	Mr. Kurt Kastner	43-1-4605502
Belgium	Mr.&Mrs. Chantraine Jacky	32-2-4791546
	Ms. Mei Jane Lai	32-53-780011
Denmark	Mrs. Lee Ping Brooks	45-75-151114
United Kingdom:		
•London	Mr. Mohan Singh	44-71-2895383
•Oxford	Mr.&Mrs. Loh Shih-Hurng	44-865-244321
•Surrey	Mr.&Mrs. John Young	44-342-824619
Finland	Ms. Nguyen Thi Vien	35-80-342-1143
France:		
•Paris	Ms. Hsiung Pin-Shan	33-1-44248323
	Mr. Lebreton Patrick	33-1-44622297
•Vaires/Marne	Mr.&Mrs. Abdul Alim Pascal	33-1-60200014
•Montpellier	Mr. Nguyen Tich Hung	33-67413257
Germany:		
•Berlin	Ms. Monika Ratering	49-30-4614510
	Mr. Liang-Tsai Ho	49-30-8593354
	Mr.&Mrs. Nguyen Van Nghia	49-306053498
•*Dusseldorf*	Mr. Nguyen Van Luc	49-211224075
•Dortmund	Ms. Heike Freuzel	49-23-1-7261816
Hamburg	Ms. Kruse Antje	49-40-6061922
•Munchen	Ms. Carolin Gschwilm	49-89-2014583
	Mr. Cao Cong Hau	49-89-5809160
	Ms. Chwan-Ying Lee	49-89-5809160

Holland-

•Nijmegen	Mr. Dang Van Chanh	31-80-730511
•Amsterdan	Mr. Nguyen Ngoc Trung	31-29-4019783
Hungary	Mr.&Mrs. Jonathan Oliver Swan	36-1-2714912
	Ms. Nguen Thi Ngoc Bich	36-1-1645663
Poland	Mr. Jozef Darski	48-61-777856
Spain		
•Madrid	Ms. Xi Li Wang	34-1-4754732
Sweden	Ms. Chen Pooi Lin	46-8-7403792
Switzerland		
•Geneva	Ms. Liu Feng-Li	41-22-7851673
•Neuchatel	Ms. Dong Vinh Perrenoud	41-38-244209

OCEANIA

Australia:		
•Brisbane	Mr. Gerard Bisshop	617-8471646
	Mr. To Dac Loc	617-3434613
	Mr.&Mrs. Chen Yun-Lung	61-7-344-2519
•Sydney	Mr.&Mrs. Lam anh Tuan	61-2-8294408
	Mr. Hong Bo	61-2-6461612
	Ms. Louis Girardi	61-26104618
•Melbourne	Mr. Daniel Drenic	61-3-578-4074
	Mr. Ho Van Doung	61-3-853-1898
	Mr.&Mrs. Nguyen Luong Nang	61-3-399-1893
•Perth	Mr. Trinh Van Quang	61-9-275-7602
•Canberra	Mr. Hoang Huu Khanh	61-6-2591993
	Ms. Tamara Devis	61-6-2486500
New Zealand-		
•Tauranga	Mr.&Mrs. Wayne Tane	64-7-5769018
	Ms. Chang Pi Hsia	64-7-5765157

If there is no contact person in your town, please contact the headquarters in Formosa.